

ROCK CAFÉ
16.11.2013

ZLÍN
Iva Adamcová

Iva Adamcová – Zlín 16.11.2013 – Rock Cafe

Úvodní slovo: Vážení přátelé, je nám velkou ctí opět po roce přivítat ve Zlíně paní Ivanku Adamcovou. Moc děkuji, že k nám zase přijela.

A začneme národní písní, abychom se naladili. Krásný dobrý den všem, krásně to zní v tom mikrofону. Tato píseň byla inspirovaná zlínským krajem. Oba autoři byli v okolí Rusavy pod Svatým Hostýnem a přišel jim jak text, tak melodie. Tato píseň zlidověla v roce 1834 a byla poprvé uvedena jednadvacátého prosince v rámci hry Fidlovačka. Autorem, jak jistě víte, je Josef Kajetán Tyl a hudbu složil František Škroup. A protože tato krásná píseň obsahuje všechny tóny našich čaker v rámci oktávy, tak bychom vám ji na začátek ještě zazvonili... Podle zvonečku je to dost vysoko, tak to dáme trošku níž a já si myslím, že aspoň tu první část známe každý z nás, takže kdo chce, může s námi zpívat.

Zpěv: Kde domov můj

Děvčata, děkujeme. Děkujeme všem, co se zúčastnili. Krásná píseň, krásný cit.

Jsem tu trošku za jednotu, za celek. Chci vám připomenout, že vaše země je celá planeta. A to nezapomeňte.

Takže vítám vás, moc jsem se na vás těšila, rok a čtvrt vlastně uplynul obrovsky rychlým tempem a blíží se čas, kdy už vám řeknu úplně všechno. S touto přednáškou ještě zbývá celkem pět přednášek, kdy vám do konce roku přesně Otec přes tuhle moji schránku dodá to, co jste potřebovali slyšet k přechodu, co to vůbec znamená a krok za krokem. Buďte byste poslouchali přednášky i opakovaně doma, třeba z audií. Objednat si můžete na této adrese:

<https://www.stateklunecnice.cz/audio-nahravky-z-besed-ivanky-adamcove/>

/Poznámka: aktualizovaná informace/

Protože tam je skutečně mnohem více informací, ale hlavně, máte to nahrané a můžete poslouchat opakovaně, protože tady je to opravdu jako s knihou. Když si do ruky vezmete po čase stejnou knihu, tak v ní uvidíte úplně jiné informace, protože mezitím jste se vyvinuli mnohem dál a mnohem víc v praxi znáte a už víte, jak se máte chovat.

Minulý týden mi přišel ze Slovenska velmi krásný dopis. Ještě jsem na něj nestačila odpovědět. A tam mi pán psal s údivem, jak je možné, že ty přednášky do konce června tohoto roku byly úplně o něčem jiném než jsou teď. Od září, začalo to Ústím, Opavou, Chrudimí, tam jsou víc výrazné shody. Ano, vysvětlím vám to, aby ani vy jste nebyli udivení. Protože pak, když nevíte, co se děje, tak je tam trošku mezera a nevíte si s tím rady.

Zkuste si představit, že bych vám před dvěma a půl lety řekla, třeba i na těch videích: „Budte obyčejnými lidmi.“ To by mě nikdo neposlouchal. To by zkrátka nikdo neslyšel, protože byste nevěděli, co to znamená obyčejný člověk a jak se k tomu dopracovat. Takové řeči by se vám nechtělo poslouchat. Takže trpělivě jsem musela vysvětlovat mechanický přechod mezi prožitkem člověka, čakrou, to znamená centrem, které ovlivňuje vaše konání a vlastně přístup vašeho božství neboli vás, protože jste skutečně Bohové. Přináším praxi Krista, to znamená člověka Ježíše, který ukřižoval v pokoře své ego a všechno nám předvedl. Ano, on to tam všechno nastavil. Vezměte si, nesl si svůj kříž, symbolický, na Golgotu. A snesl bez všech protivenství to, co se dělo. A poslední večere... Zrovna včera večer v Arkáně byla krásná otázka, takže na to navážu, tam u té večere on věděl, že bude poslední, kdo ho zatratí, kdo se k němu nepřihlásí, kdo ho zaprodá a za kolik. Takže vidíte, že i program Ježíš věděl a nebál se, šel do toho.

Protože skutečně váš osud každého člověka je, tak jak je. Je vámi, jako Bohem zvolený, jenom na to pak zapomenete. A v době, kdy ten osud prožíváte, začnete prosazovat vůli vašeho těla a jména, o kterém si pak v té době myslíte, že jste to vy. Ale to je omyl. Vaše je přesně to, co se děje. Je to vaše vůle. A stačí nevytvářet emotivní negativní odpory, abyste se sjednotili se svým Bohem neboli sami ze sebou. A proto se to všechno děje.

Začnu úplně z jiné stránky, protože je to čtrnáct dní, co mě kontaktoval velice milý člověk se svojí ženou, který tady ve Zlíně má nakladatelství. My jsme se domluvili a on mně poslal velmi zajímavou knihu. Je to kniha, kterou napsal pan docent Ing. Miloslav Král. Je velmi zajímavá a hlavně pro lidi, kteří vedle sebe mají ateistu. A většinou to tak je, máte ho nastaveného i v osudu. Jsou lidé, kteří si potřebují sáhnout na všechno, aby si osahali, a zjistit, že nejdou špatnou cestou a nemýlí se. To je pro člověka s velkým egem ještě hodně důležitý motiv - nemýlit se, nedělat chybu. On neví, že to nejde, že existuje jenom vývoj.

Autor knihy je už velmi starý pán, je mu už osmdesát čtyři let. A možná se s ním někdy i setkám, když mi to pan Karel umožní a pan docent Král bude zdravý. Když k tomu bude čas, tak někdy na začátku příštího roku bych si docela ráda s ním popovídala. Nicméně jeho synovec snad i poslouchá moje přednášky, tak mu to volal, tak byl pan docent velmi dojatý.

Ano, oni nám nahoře ukazovali, jak se věda od toho Boha ze začátku velmi odchýlila a jak určitou část půjde rovně, paralelně, a pak se spojí, protože skutečně věda Boha dokáže. Sama rovnice relativity od Alberta Einsteina je polovinou výpočtu Boha. Druhou polovinu vypočte duše, která se teprve narodí a přinese vám skutečně výpočet přes tu mechanickou a logickou stránku věci. Ale k tomu se my všichni teprve dopracujeme.

Nicméně i takovýto osud je zapotřebí si zažít. Protože tento člověk se narodil do hluboce věřící rodiny, hlavně maminka byla věřící, ale on, protože byl velmi chytrý, zárodek vědce, tak on ze začátku si toho Boha nemohl nijakým způsobem vymyslet a domyslet. Přesto, že učil pak mnoho let na vysoké škole, tak svoji práci věnoval tomu, že dokazoval, že Bůh neexistuje. Až jednou v roce 1968 v noci zažil doma najednou Boha. Dovedete si představit, co to s takovým člověkem udělá, když on sám léta

pracuje, dokazuje vlastně na vědecké půdě opak. Takže to byla jeho první doba, kdy se dostal do psychiatrické léčebny. Navíc samozřejmě rodina, která je také logická, to zacloumá ze všemi v tom okolí. Nicméně dalších skoro dvacet let se snažil na té samé půdě dokazovat, že vlastně ten Bůh je, takže hledal, pátral. Nicméně další vstup do božství se objevil až v roce 1999, kdy to trvalo zhruba devět hodin.

A pan Podešť mi naštěstí tu knihu poslal. Ještě ji nemám tedy dočtenou, je velice zajímavá. A je to skutečně výborné pro ty, kteří ještě tápou, hlavně přes logiku toho lidství, protože Bůh se dá zažít a je velice těžké ho dovymyslet. Je to velice pomalé, ta vědecká cesta. Nicméně všechny cesty vedou k cíli, neboli k nám samým.

A zaujala mne jedna věc, kterou vám dneska musím vysvětlit, která je velmi zajímavá a krásná. Proto jsem vysvětlovala na mých přednáškách, co to vlastně je pravda. A každý vědec, jak vy víte, se tu pravdu snaží dokazovat. Jenže pravda ve skutečnosti je, teď pozor, vaše duchovní úroveň. Tam, kam jste se dostali. Sčítá veškeré zkušenosti minulých životů, veškeré zkušenosti tohoto života. A zkuste si prohlédnout svůj život, jak jste ho žili teď. A vidíte, že vaše pravda se mění podle toho, jak přicházíte do zkušeností a odkládáte. Takže, ono je to velmi rychlé, zvláště v tuto dobu na téhle planetě.

Nicméně pan doktor, a teď vám to musím ukázat, on tam mluví úplně opak toho, co říkám já a přesto má také pravdu, a já také. Přestože mluví opačně, potvrzuje moji pravdu. Je to záměrné. A to vám teď musím ukázat. Pan docent tam mluví totiž o tom, že on se v tom druhém vstupu v roce 1999 dostal do stavu Boha před Velký třesk ještě před tím, než Bůh vydechl. A ono těch vesmírů je obrovské množství. To je nekonečno. Náš mozek na to není uzpůsobený, abychom to pochopili. Je zbytečné o tom diskutovat. Zkrátka, Bůh dýchá, vytváří světy a mizí, doby mezi výdechem a vdechem jsou obrovsky dlouhé. Nicméně jeho bytí a jeho vědomí se dostalo do stavu Boha ještě před Velkým třeskem. A tam viděl, a dobře poslouchajte, že máte neomezenou vůli. Já vám ale vlastně říkám opak. Já říkám, že nemáte téměř žádnou vůli. Přesto obojí je pravda, protože on se dostal do stavu Boha nad šestou čakru. A ten Bůh, každý z vás, ta částka, si vybere svůj vlastní celý osud ve hmotě. A hmota je vaše tělo, které dostane vaše jméno. Ano, vy jste Bohové, vy nejste lidé. Vy se považujete pouze za lidi, protože stav třetí dimenze je dualitní. To znamená, vy hledáte sami sebe, protože žijete ve světě, kde porovnáváte. Ten svět je takzvaně poznatelný. Vidíte, že je dobrý a špatný, to jsou dvě hranice. A mezi tím je hodně bodů posunu, na kterých se posunujete, až jednou se dostanete všichni do té hranice, že vše je dobré. To je stav, kdy budete rezonovat s původní vůlí Boha. Když přijmete všechno ve svém osudu, tehdy se sjednotíte.

Vezměte si, že já jsem ale převaděč. Přišla jsem z páté dimenze pro vás a byla jsem hodně prozkoušená. Musela jsem být velmi zatížená proto, abych prokázala a sama o sobě věděla ve svém osudu, co skutečně snesu a mohla tím učitelem být. Abych po cestě, kdy projdu zpátky k Otci, vás uměla převést. Já jsem si vždycky připadala jak pašerák. A vždycky mě to pašeráctví kdysi dávno tak ladilo - pamatujete si na film Krakonoš a lyžníci? Je to krásný, starý český film. Ano, něco podobného mě fascinovalo. Já vlastně jsem takovým pašerákem, kdy vás pašuji na druhý břeh, protože skutečně jako lidé nemáte žádnou vůli, přesto je to vaše vůle. Já vás totiž převádím ze

stavu hmoty neboli vašich hmotných těl, ve kterých je oddělený duchovní svět, svět ducha a svět hmoty, tou hladinou, která sama mluví a vytváří vaši mysl. Takže vidíte, že pan docent měl pravdu. Nicméně z lidského pohledu pravdu nemá, přesto mě potvrzuje. Ano, obojí je pravda. A každý z vás má tu svoji pravdu, kterou si tam doleze.

Dnes přichází čas, kdy mechanicky přes stav a bránu čtvrté dimenze, to znamená praxí, se zastaví odmítací negativní emoce. Vy se dostanete do stavu 5D, kdy si vzpomenete. Je to nastaveno vývojově dopředu. Tak jako každá buňka vašeho těla má svůj zrod a konec. Ano, vše je vymyšleno, pan docent to viděl dobře, před Velkým třeskem. Vše v okamžiku Velkého třesku už se stalo. Je to vlastně jakoby počítačový program, který jede. Je to skutečně matrix. A teď jde o to, aby v prvních třech dimenzích, kde prožíváte velmi dlouhou takzvaně hmotnou časovou dobu, jste si odložili pocity hmoty. To je nejtěžší fáze, první tři dimenze v hmotě. A věřte mi, že třetí dimenze, která je ve stavu člověčenství, je tou nejtěžší, protože v té se trpí. Člověk už má i mozek, má logiku, dostal svůj rozum, kde může pochopit a s pomocí toho rozumu se potom překlenout do stavu prociťování. Planeta v této době je v programu, ve svém bodu, kdy prošla do vibrační fáze 5D.

Co to znamená. Zkuste si představit, že budete mít na zdi terč. Do teď jsme se pohybovali ve třetím proužku a ten byl třeba žlutý. A teď najednou, jak se rozpíná vesmír, tak jak se vzdalujeme vlastně od toho původního třesku, tak se překleneme přes tenký okraj 3D směrem do jiné barvy proužku, dejme tomu do oranžového. Tenhle jiný proužek má jinou vibraci. A najednou ta planeta je jiná, ona velmi postoupila. Oni nám řekli, že planeta zvýšila svoji duchovnost. Na planetě 5D se teď budete někdy cítit velmi podivně, nebojte se toho, prosím vás, ten přechod je velmi těžký. Navíc cítíte, že dřív za jakékoli egoismy, které každý člověk samozřejmě dělá, buď se bojíte o své drahé, nechcete někoho pustit, dřív nebyl tak rychlý postih. Ta karma byla velice zdoluhavá než došla. Dnes jakýkoli egoismus, o hodně nižší prožitkový čin, který vytvoříte vašim nitrem, uvnitř těla, neboli planety (vaše tělo je planeta, to jsou prvky tohoto světa) a jestliže ta planeta vibruje jinak, velice rychle cítíte bolesti, obrovsky rychle přichází nemoci, navíc ta planeta se sama čistí. Po vás chci jedno jediné, abyste skutečně našli obrovskou pokoru, to znamená žádný odpor.

Abyste mi rozuměli, budu vám vyprávět příběh, který se udál minulý týden. Nikdy mě nestavěli na ulici jehovisté, přestože u nás chodí dvacet jedna let. Potkávám u nás dvě paní, se kterými se zdravíme, protože já tam chodím několikrát denně. S tou jednou jsem si sice povídala, ale lidsky.

Ona mi říkala: „Prosím vás, vy tady chodíte několikrát denně? Kam pořád chodíte?“ Říkám: „Já chodím na polikliniku pro práci.“ „A co děláte, jestli se smím zeptat?“ Tak jsem vyprávěla, že dělám zuby. Pak jsme se domluvili, že já jsem vlastně její neteří také pomohla vybudovat soukromou laborku, byla to moje kolegyně z práce.

A teď po letech ta paní měla druhou kolegyni, oni vždycky chodí ve dvou. A ta byla taková usměvavá, dost jsem tam viděla čistotu. A představte si, tam se udála taková krásná scénka kvůli té nové paní, aby pochopila. Ta první žena se koukla takhle na ty časopisy, a říká: „Četla jste to vůbec někdy?“ Říkám: „Ne ne ne, děkuji. A nechci, já

mám svoji víru. A já si za svoji víru považuji čisté svědomí.“ „Ale to byste měla, ta bible je strašně důležitá...“ Říkám: „Já vím. Ale víte, i lidé, kteří čtou bibli se někdy vůbec nechovají podle ní. A hlavně, ani jí nerozumí. Ačkoliv si to mnozí myslí.“

A teď bylo vidět, jak přišla hladina satana, ty oči, jak přišly. A bylo vidět, jak mě chce chytit, říká mi: „Vy snad chcete být nemocná a umřít?“ A já říkám: „No, jasně!“ Teď bylo zděšení: „Vy chcete umřít?“ Já říkám: „No jasně, přece tady nebudu oplendovat. To je spravedlivé pro všechny. Tady zkrátka přijdeme na čas do toho těla, odžijeme si osud a umíráme.“ A teď bylo vidět zděšení, protože první past nevyšla, že. A teď říká: „No, ale Ježíš nám slíbil nesmrtelnost. Já chci být nesmrtelná.“ Já říkám: „Poslyšte, mně se zdá, že zrovna vy té bibli nerozumíte.“

Ježíš je pokora, protože i on přinesl informace a byl obrovským převaděčem. Jestliže od téhle hladiny, která je hmotná, vy prokážete pokoru neboli neodporování vůli člověka, tak jste v tu ránu nesmrtelní. A já jí říkám: „Poslyšte, Ježíš je ale pokora. A jestliže on je pokora, vy tady v tomhle světě musíte pokorně přijmout i tu smrt, protože když ji přijmete, tak jste nesmrtelná. Už se nebojíte, nebráníte se a tím pádem prokážete to, co on přináší.“ A teď pozor, ona nepochopila, ale ta druhá, té se rozsvítilo. Bylo vidět, jak se usmívá, jak jí to došlo. Říkám jí: „A ještě něco, jestliže vy tohle těch dvacet let děláte proto, abyste byla nesmrtelná, tak je to egoismus. To je vypočítavost. A to se nepočítá, rozhodně to pokora není.“ A ta žena tak zamyšleně koukala. Myslím, že má o čem přemýšlet. Nicméně ta druhá pochopila. A vždycky tady jde o to, aby ten člověk pochopil.

Ano, vy tady v hmotném světě musíte přijmout úplně všechno tak, jak to leží a běží.

A pozor, a hlavně na tom světě nesmíte lpět. S tím souvisím i já, to vám pak vysvětlím. Dívejte se: /Ivanka ukazuje na obrázku/ takže Bůh se sem do každého člověka vtělí, je to jedna jediná bytost. I kdyby tady těch panáček byla miliarda, tak je to jedna jediná bytost. A ze začátku, když je tady ta vrstva silná nad každým člověkem, tak ten člověk je oddělený. Je to taková uzavřená kulička, která si připadá sama v tom velkém světě. A teď proti tomu světu samozřejmě bojuje. Což je iluzí. Vidíte, vytváříte odpory neboli prosazujete vůli té kuličky, za kterou se považujete, ale to není pravda.

Víte, karma se vytváří právě odporem, který vy uděláte. Takže když se přestanete bránit, neděláte novou karmu. Ze začátku se bojíte, myslíte si, že já se přece musím bránit. Pozor, stav je takový, že máme společného Boha a společnou hladinu oddělenosti. Takže, když budete mít ještě pořád strach o toho jedince v té uzavřené kuličce, tehdy se vám, právě díky tomu odporu, budou dít všechny ty věci. Ale jakmile se bránit přestanete nitrem, tak není, co byste se učili, vy se sjednotíte a nikdo vám nic neudělá. Tohle je velice těžké pochopit. A tohle pochopí jen člověk, který už má zesílenou /hladina Boha/ nebo zeslabenou tuhle hladinu /hmotná hladina/ do určité síly nad sebou, protože to už vám mohlo dojít, tady nahoře, na šesté čakře, tak tady každý z nás má tu sílu jinou, podle množství prožitků, podle toho, co jste si už odžili za množství životů, a zkušeností. A také podle způsobu jakým se vyvíjíte, jakým jdete. A tohle je velice důležité vědět.

Mechanicky jsem vás přišla převést, abych vám vysvětlila stav, že každá čakra je vlastně energetické centrum a brána, která je spojnicí s vaším původním božstvím. A jestliže vy tu čakru buď neuzavřete odmítnutím anebo zase až moc neotevřete, to je zase další fanatický extrém, a jdete zlatou střední cestou, ano, v rovině, kde se setkáváte vlastně s nejmenším odporem, tehdy vy, jako Bohové, se nalijete do hmoty vašeho těla a jména. A tehdy jste zdraví. V této době takhle planeta přešla na konci března tohoto roku do stavu 5D. Automaticky prošla do toho oranžového políčka na tom terči.

Tahle doba byla známá. Byla dlouho známá už před dvěma tisíci lety a ještě mnohem dál. Už i Mayové to vypočetli a věděli o tom. Protože vždycky tady na Zemi byli inspirovaní lidé. Takže vždycky každá kultura věděla nějaké informace. Nejenom to, oni byli obrovsky dobří astronomové, astrologové, skutečně, v té době i matematici. Protože existují světy, které se pohybují a komunikují pouze v matematice, což sem teprve samozřejmě přijde. Nicméně už se toho využívalo i v minulosti, každá ta civilizace si potřebovala prožít své. A zbytky z těchto poznatků jsou vždycky někde uložené, uchované. Anebo znova někomu přijde inspirace seshora. Ale i ten váš vývoj, kdy ta inspirace přes vás přijde, je nejrychlejší, když umenšíte egoismus, který prochází vlastně přes to vaše třetí oko.

Nicméně teď část lidstva postoupila, a proto bylo dovoleno, že jsem vědomě přišla a svobodně. Dřív to měli přenašeči velmi těžké, protože se narodili na 3D planetu, takže byli pronásledováni, byli ukřižováni, děli se jim mnohé věci. Já už ne. Čekalo se na rok 2011, kdy jsem byla vytažená o tři patra výš, a pak teprve sám Otec mě vyvedl na pódia. A pak už se to rozjelo samo. Od té doby nikdo nikdy mi nic neudělal, ani úřady, ani policie. Ani mi nikdo neposílal dopisy, jestli jsem dostala tři dopisy takové trošku, napůl kritické. Nedávno jsem o tom mluvila, buď před týdnem nebo před čtrnácti dny. A hned v pondělí přišel zajímavý, krásný dopis, který mě rozesmál: „Viděla jsem vaše fotografie, takhle nevypadá mystik. Jste podvodník!“ A teď jsem se musela smát. Já jsem nemohla odpovědět. Když odpovíte úsměvem, ten člověk to bere jako ego, vy komunikujete pak s egem. Bere to jako provokaci, když odpovím jakkoli jinak, a už vůbec ne s humorem. Představte si, že bych jí odpověděla: „Jaké štěstí, že se mnou nechcete kamarádit!“

Ne, vy víte, že hladina egoismu sama odtáhne toho člověka, když není schopný pochopit. Ale to je přece dobře, protože on by si ublížil. To je velmi, velmi dobře a všechno je v pořádku. Takže vidíte, že každý skutečně tady dělá všechno dobře, protože hladina jeho informovanosti a duchovnosti ho pošle do stavu, ve kterém potřebuje být a ve kterém se potřebuje vyvíjet.

Takže se dívejte, každý z vás se narodí do hmoty. Ta hmota, a to pan doktor tam taky říká výborně, má paměť, to je už také prokázané. Ano, ta hmota má paměť a program. Má paměť do minulosti a má paměť do budoucnosti. Do budoucnosti toho těla, která pak pokračuje v jeho DNA zase v jeho generacích pokračujících. To máme všichni. A je to skutečně program. Zkuste si představit, že takovým malým vesmírem je třeba i vaše tělo a Velkým třeskem je vlastně oplodnění vejce spermií. Rychle se odehraje všechno, ano, ten začátek je vždy velmi rychlý. To je ten Velký třesk. A pak se doladují světy. A

rodí se a umírají vlastně ty jednotlivé body, které potom pokračují v tom vývoji. A tohle pokračuje neustále dál.

Nicméně v době, kdy vy ještě žijete ve 3D a jste ponořeni sem do toho hmotného světa, tak se díváte svými hmotnými očima sem do toho prostoru, takže vidíte hmotu jinou, což jsou lidská těla. Považujete je za lidská těla. A všechny vaše osudové věci, to znamená osudy, které jste si nabrali, jste si nabrali proto, abyste se jednou té hmoty zbavili.

Zkuste si představit, když vedle vás bude vaše dítě nebo partner nebo rodič. To jsou bytosti, o které nikdo nechce přijít, samozřejmě. A jestliže kouká ten člověk očima jenom do hmotného světa, na tuhle hladinu hmoty, v té první chvíli si neuvědomuje, že osud je nastavený celý. A i osud těch blízkých je nastavený celý, ať končí v jakémkoli roce jeho života, cokoliv se tam děje. Osud výběru, váš, že jste si vybrali tenhle osud se vším všudy. Je dané, jak silné nepokorné emoce jste prováděli v minulosti, protože pokračujete. To znamená, že dlouhé množství životů trpíte, obrovsky trpíte. To utrpení tady ve hmotě je skutečně velmi těžké, protože my tím utrpením se připravujeme na obrovskou energii Boha. Kdyby jste v dřívějších stádiích zažili stav Boha, než byste byli připraveni, tak byste se vypařili. To je tak neuvěřitelná energie. Věřte mi, já jsem dlouhá léta, patnáct, sedmnáct let jsem v noci jenom drncela, jenom jsem se třásla. Blaženostní stav nitra je obrovský, ale tělo se vyvíjí pomaleji. Tělo fakt dostává obrovsky na frak. I když zevnitř ta energie, která tam je, nedovolí tomu tělu, abyste onemocněli.

Víte, mě přepojovali v lednu, druhého ledna 2011. Půl roku předtím než přišly veřejné přednášky. A není to příjemné, protože vy jste pak přepojení z hmotného světa a jste zapojeni do svých transcendentálních čaker. V té chvíli budete mít stavy kolapsu. Nebojte se toho, trvá to minutku, dvě, pět, je to krátké, ale je to velmi dramatické. Mně to dokonce postihlo na veřejnosti, v Hypernově v nákupním centru. A bylo to dobře. Byla jsem tam s mojí mladší dcerou (ta, která vyrábí šperky a má centrum, které se staví) a s mojí jedinou vnučkou. Mám čtyři vnuky a jednu vnučku. Ono to bylo dobře, protože za prvé se mnou někdo byl, kdyby mě to postihlo doma samotnou... Já jsem se tedy nebála. Nicméně bylo to obrovsky dramatické. Bylo to legrační. Tam moje dcera prokázala neuvěřitelnou už hladinu. Já jsem svým dětem vždycky vštěpovala od narození, co šlo, nadhazovala jsem jim, když oni na to samy narazily, že až jednou tady nebudu, že mají být klidné a radovat se, že jsme spolu šli a že se ke mně narodili. Protože to je všechno, o co jde. Já přináším pouze informace. Každý rodič přináší té své generaci vlastně další informace, co jak se dělá, co jak se nedělá, protože to je domluvené vývojově. A moje starší dcera, ta to nezvládla takovou podobnou zkoušku, ale byl tam velký náběh informací z druhé strany a velká pomocná ruka.

A mladší dcera to zvládla, to bylo ohromně uklidňující, dala mi velký dar. Protože když to na mě přišlo, mě se udělalo obrovsky špatně. A teď to tělo se třásla, to je taková křeč, úplně jako když vám dochází baterky. Já jsem i viděla, jak bílá andělská ruka vytáhla ze srdce zástrčku, ono to trvalo pár minut než se zastrčila nahoře v desáté čakře, což je srdeční čakra transcendentální, kde je už kristovství. A ta krátká doba, která byla bez připojení, to se vám chce umřít, to je vám tak strašně špatně. Je to tedy chvíle, nicméně

já jsem se třásla, byla jsem položená na lavičce a Péťa mi říká: „Mami, ale já už musím někoho zavolat.“ Říkám: „Jasně, to je lidská povinnost, aby lidé neřekli, že ty ses na mámu vydlábla.“ Takže šla volat sanitku. Frančí tam se mnou zůstala. Ale ještě než přijela sanitka, byla tam za chvíli, tak Péťa přivedla paní z ochranky. A ta paní, když viděla, jak se třesu, tak brečela. A teď já jsem to vnímala, tak jsem se otočila k Petrušce a říkám jí: „Petruško, prosím tě, řekni té paní, že mi nic není, že je mi dobře,“ paní brečela jak želva, chudák. A Péťa se otočila: „Maminka vám vzkazuje, že jí nic není, že to přejde.“ Takže my jsme uklidňovali paní. Nicméně ono to skutečně přešlo i samo, dokonce ještě před tím, než ta sanita přijela. Přesto mi změřili tlak, natočili EKG, pak se udělalo EEG. Nic. Všechno bylo v pořádku.

Jenže moje starší dcera, je hodně logická a říká mi: „Mami, slib mi, že půjdeš k lékaři, ty jsi léta nebyla na zdravotní prohlídce.“ Říkám: „Luci, vždyť mi nic není.“ „Jo, teď jsi měla ten kolaps, bůhví, co to může být.“ Říkám: „Dobře, půjdu k mému lékaři a nechám se vyšetřit.“

Přišla jsem k doktorovi, který zná moji maminku, protože moje maminka ho navštěvuje léta a má hodně nemocí. Takže on tedy na mě koukal a říká: „Já už tady jsem osm let, ale nikdy jsem vás neviděl.“ Já říkám: „No, tak teď mě vidíte. Moje dcery mi domluvily, že si mám nechat udělat preventivní prohlídku.“ Takže mě položil, natočil mi EKG, všechno v pořádku, teď mě promačkával a říká: „Máte křečové žíly?“ Já říkám: „No, nemám.“ „A nějaké problémy máte?“ „Nemám.“ „A co štítná žláza?“ Říkám: „No, tu doufám, že mám.“ Natočil mi všechno, pak mi udělal odběry. Přišla jsem za tři dny. A tam bylo asi dvacet položek a všechno bylo uprostřed těch závorek, ani snížená ani zvýšená hodnota. On byl tak zklamaný. Říkám: „Pane doktore, nemyslíte, že byste ze mě měl mít radost, že je mi dobře.“ „Hmm, hmm. No, fakt jste v dobré formě na to, kolik vám je.“ A teď se s ním loučím: „Tak na shledanou. A kdy asi si myslíte, že mám přijít?“ „Zkuste to třeba tak za dva roky.“ „No dobře, tak jo.“ A jak jsem zavírala dveře, tak najednou říkal: „Počkejte, počkejte! A co pálení žáhy?“ Já říkám: „To vůbec nevím, co je.“ On tak zklamaně mávl rukou: „Běžte!“

A teď, když ten člověk je v harmonii a je spokojený a skutečně jenom optimista, protože vy musíte řešit v tom životě, očima se díváte na hmotu, to znamená, budeme samozřejmě řešit hmotou, to je všechno. Později, v pozdějších fázích s vámi bude komunikovat i hmota takzvaně neživá, ale věřte mi, vše je živé. I to dřevo je živé i ten stůl i tahle budova, to všechno žije. Má to jinou výši inteligence, ale má ji. A je schopno to s vámi komunikovat. Já jsem to zažila několikrát, když na mě mluvily věci. Bylo to šokující. Nezažila jsem tedy komunikaci vnitřního mluvení se zvířetem. Ale zažila jsem s rostlinou a zažila jsem takové věci. Ale o tom teď nechci mluvit.

Takže, vidíte hmotu. Hmotu budeme teď považovat za ta lidská těla, které vlastníte. Vy je máte v tom životě, a teď si je přivlastňujete. Zkuste si představit, že máte dítě. A teď se ho nechcete vzdát, nechcete ho pustit do života. To je takové to tahání k sobě. Pozor, to, co děláte světu, tak to on dělá vám. To znamená, že když nechcete pustit toho člověka, on nechce jít k vám, dělá tam odpor. Je to ve vás. Jakmile pustíte cokoliv, všechno se k vám bude vracet v pravý čas a v pravou chvíli. Protože všechno, co položíte do tohoto hmotného světa před sebe, sklídíte. Když sem položíte zlost, sklídíte zlost.

Položíte vypočítavost, sklídíte vypočítavost. I když budete ve vypočítavosti očekávat, že když se budete nějakým způsobem chovat. Sklídíte ten dopad zpátky, i ten svět bude čekat, protože ten Bůh přesně ví, jak vy se cítíte a jaké záměry máte, protože on je vy. Ale hlavně, jestliže jste Bůh a jste stejný Bůh i v těch druhých lidech a ve všech věcech, takže vy musíte zapomenout sami na sebe a konat věci jenom pro radost toho světa. Tehdy je to čisté neegoistické, tehdy žijete pokoru.

Ano, chceš mě opustit..., nedávno mně psala žena, která velmi milovala svého muže a on už s ní nechtěl být. Napřed se dlouhé měsíce trápila. Psala mi SMS dennodenně. Pak zlikvidovala ten největší odpor a rozhodla se, že tedy povolí a že se rozhodne, že skutečně dovolí ten rozvod. Zažila dokonce i stav blaženosti v jednu chvíli. Ale pak zase přišel ten černý a trošku tam něco namlouval. A znova přišla taková zoufalá SMS po čase, psala: „Ivo, ale když já ho tak strašně moc miluji.“ Odepsala jsem: „Poslyšte, to je ještě pořád stav egoismu. Uvědomte si, jestli mě partner nemiluje a já dělám všechno proto, aby tomu tak nebylo, budu ta nejlepší, abych si zasloužila jeho lásku. A on mě přesto nechce, tak z velké lásky k němu, já ho musím propustit. Protože, když ho miluji, tak chci, aby mu bylo dobře. Ale já ho svojí přítomností trápím. A jestliže vy ještě fňukáte, vidíte, to je stav bloku, jestliže vy s tím nesouhlasíte, pak ještě milujete víc sama sebe než jeho. Stav boží lásky je stejný. Vy máte milovat všechny lidi stejně. Pozor, i druhé i sama sebe. Pak jste nestranní a nedožijete se takových výkyvů, když si někoho vyzdvihnete výš.“

Takže první fáze je, že všechny vaše minulostní procesy a odpory byly, že jste chtěli vlastnit partnery, chtěli jste se stát vlastníky dětí. Jak jenom člověk bojuje třeba o přízeň dítěte. Jak chce být pochválený, někdo čeká jen na pochvalu. Žena, která chce být chválená od svého partnera, pořád to bude vyžadovat a čekat. A bude se trápít, pak bude protivná, když ta pochvala nepřijde. Ale hlavně, ona se toho nikdy nedočká. Ona totiž neví, že je to stav egoismu, že v tu chvíli to chce pro sebe, ne pro svého partnera. Ona chce pochválit, takže to chce pro sebe. Ne, já budu dělat psí kusy, aby se můj partner chechtal, aby byl spokojený. Ale dělám to pro něj a nebudu čekat, jestli mě bude chválit. Pozor, paradoxní je, že vy to máte skutečně ve svých rukách. Teprve tehdy, až to nebudete chtít, tak se toho dočkáte.

Já jsem možná někde vyprávěla, já jsem nebyla chválené dítě, ale já jsem to nepotřebovala. Dokonce táta mi občas dal dloubanec a říkal mi: „Ty vořechu.“ Já jsem to milovala.

A přece jednou, to už jsem měla pak velké děti, v tu dobu jsem se stravovala vegetariánsky, to byl také příkaz shůry na krátký čas deseti let. To nebylo moje rozhodnutí. Nicméně jsem si to kvůli vám potřebovala prožít. Ale v tu dobu jsem se učila zpracovávat sojové maso. A můj táta, naši mě vychovali masožroutsky, takže ten velice trpěl. Jeho dítě, které jedlo masíčko celý život najednou nejí maso. Takže ten se snažil... To, co bych uvařila vegetariánsky by v životě neochutnal. Tam byla taková ta paličatost, že tedy jsem se přestala takhle stravovat.

Pamatuji si, jednou jsem si říkala: ‚Počkej, já tě dostanu,‘ jenom aby to ochutnal. A udělala jsem segedínský guláš ze sojového masa. Fakt byl výborný. Já jsem se naučila

zpracovávat to maso. Nejdřív jsem ho považila v zeleninovém vývaru, aby to fakt bylo měkoučké, od masa to nebylo k poznání. A my máme barák ve svahu a moje kuchyň má okno do zahrady, a když si k němu stoupnete, tak je to blízko. A táta zaléval zahrádku, mám vedle okna sud s vodou. A já jsem tenkrát nabrala ten segedínský guláš na lžici a říkám: „Tati, pojď sem, pojď to ochutnat!“ A on to vzal do pusy, viděl ten segedín, a říká: „Hmm, co to je?“ A já řekla, sojové maso. A on nic. A tak jsem si říkala: ‚Tak jo, tak jsem se té pochvaly nedočkala, tak já ji nechci. Hlavně, že to nevyplivl.‘

Druhý den žehlím u toho samého okna a viděla jsem tátu, šel s kamarádem z hospody. Vede ho do skleníku, kde měl nějaké ty okurky, papriky. Oni se ti chlapi potom tak vytahují před sebou. A najednou, jak šel kolem toho okna, si vzpomněl na ten den předtím, kdy ochutnal sojové maso. A já, že jsem se den předtím vlastně vzdala té pochvaly, tak najednou slyším, jak říká tomu kamarádovi: „Ty Pepo, jedl jsi někdy sojové maso?“ A Pepa: „Ne, co to je?“ A on říká: „To ti je tak dobré.“ Takže já jsem nakonec tu pochvalu dostala.

A to je ono. Všechno, čeho se vzdáte, v pokoře, vy dostanete. Pozor, tady není jenom ta hmota. V hmotném světě totiž existuje ještě zvláštní prostředí. To je kolem těl, a to je takzvané duchovno neboli prostředí, v němž se ta hmota pohybuje. A to jsou situace. Ty máte zaznamenané, vaše odpory, v pravé straně vašeho těla. A situace jsou: doba, do které se rodíte. Pak je to stát, kultura, rodina, město, politika. Politická situace nebo třeba válka, ano, podle toho, kdy jste se narodili. Nebo komunismus, železná opona, to všechno jsme prožili. A to všechno vytvářelo situace, kterým jste se více či méně bránili. Ale když tam žiji, tak se musím přizpůsobit. Můžu být i v každé situaci čestným, nebudu vytvářet extrémní odpory. Budu se chovat tak, abych se snažil žít spokojeně nitrem. Pozor, vy smíte napravovat vašim tělem. Vaše tělo je jako Bůh, pracuje jako nástroj. To znamená, vy jste řidič toho těla a můžete ho použít pro cokoliv.

Většinou mi nerozumíte. Minulý týden v Chrudimi přišla paní a říkala: „Já jsem ztratila práci. A to mám být apatická a spokojená?“ Já říkám: „Poslyšte, když nemáte práci, tak já budu tělem neustále tu práci hledat, vezmu jakoukoli práci. Také můžete ty peníze vydělávat tím, že je nevydáváte nebo nastoupí jiná činnost. Když dejme tomu nemáte peníze, no, tak si odřeknu, já nevím, výlet, tím ušetřím peníze. Nebo budu chodit pěšky, nepořídím si měsíční nebo tříměsíční průkazku za velké peníze. A pak už i tím, že půjdete někam pěšky na ten nákup, vyděláváte peníze, což si lidé neuvědomují.“

Vy vidíte většinou tu hmotu, která je viditelná, máte ji v ruce a šoupnete ji jako bankovky do peněženky. Ale vydělávání je, i když ty bankovky nevydáváte. Nebo dejme tomu, něco ušijete za stovku, místo abyste to koupili za tisícovku. I to je vydělávání peněz. A tady už ten člověk, když už s tou hmotou umí pracovat, už provádí takovou tu duchovní kreativitu. A pozor, nevádí mu nic. A tehdy, když jste prozkoušeni, že vám nevádí v hmotném světě nic, to znamená, že optimisticky přijímáte všechno, co je tady, pak se sjednotíte a dostanete všechno přesně v okamžik, kdy to budete potřebovat. Protože když se otevře nad vámi uzávěr šesté čakry, stáváte se takzvaným Svatým grálem. Svatý grál skutečně existuje. Tisíce let hledali hlavně černí mágové pohár, takzvaný Svatý grál, protože údajně byl systémem neomezené moci a nadvlády, obrovského majetku.

Ano, to je pravda, ale pozor, já vám to pak ukážu, to není tak, jakože bych najednou vyhrála miliony. Ne ne, já těch peněz mám normálně, nicméně v pravou chvíli mi přijde jídlo, oblečení i auta. Mně přišly čtyři auta. Na žádné jsem si nenašetřila, to byly vždycky jenom části, ale to se děly takové zázraky, to si nedovedete představit. Protože já jsem vždycky prokázala věci, které byly nutné.

Já si pamatuji, když jsem prodala moje druhé auto v prosinci 2001, protože už obrovsky žralo. Ale celou dobu od toho prodeje, já jsem viděla, jak ke mně jede bílé auto. Říkala jsem: „Já blbnu, to není možné, proč vidím bílé auto? Asi někde vyhraji peníze nebo mi přijdou. Já žádné peníze nemám, nejsem schopná našetřit,“ vždycky to bylo tak plus minus autobus, tak akorát to vyšlo.

Představte si, uplynuly tři měsíce. Já většinou chodím v neděli k babičce, ale ten den jsem se zdržela. Zapálila jsem si svíčku dole, potřebovala jsem ještě něco pracovat, tak jsem si vlezla do obýváku, pustila jsem si muziku. Už se stmívalo, v tom únoru je brzo tma. A najednou telefon. A volala mi moje starší dcera Lucinka. A říká: „Maminko, jak se máš? Já jsem tě dlouho neslyšela.“ Říkám: „No, mám se báječně.“ Teď jsme si začaly povídat. A pořád jsem cítila, jakoby mi chtěla něco říct. Ale znáte mě, jak jsem ukecaná, tak mluvím, mluvím, mluvím... A najednou jsem jí vyprávěla, jak jsem chodívala sedm let každý pátek pěšky za jednou ženou. Já jsem neměla auto dlouhou dobu. Té ženě jsem potřebovala vysvětlit stav psychiky, protože ona v té době byla ochrnutá. A fakt se po sedmi letech naučila být optimista, dneska už není na vozíku, chodí do práce. Sice tedy jednu ruku ještě neovládá, ale i s tou jednou pracuje a je spokojená a šťastná. Tam se ten stav stabilizoval. Ale zaplať pánbůh i za to. A teď jí vyprávím, jak jsem byla tady u té Dášanky a jak jsem šla pěšky...

A najednou ta Lucka říká: „Ty nemáš auto? Ty jsi prodala auto?“ Říkám: „No, už v prosinci a představ si, jsem jak blbec, pořád vidím bílé auto, které ke mě jede.“ A teď bylo ticho.

Říká: „No, proto ti volám.“ Říkám: „Cože?“ „No, představ si, včera si Aurelien sedl k počítači, kouká do toho počítače a najednou ho napadlo, protože to tvoje auto už je pěkně staré, vzadu nejsou pásy. Takže my, když přijedeme, těch dvanáct hodin z Paříže do Teplic, je to strašně dlouhé. A pak v těch Čechách nemůžeme jezdit, protože tam jsme jenom dva,“ a tam už byly povinné pásy, a to moje auto už mělo dvacet osm let, to už byl veterán první třídy, „ a tak jsme se rozhodli, že koupíme Pegueota 205. To auto je sice desetileté, ale ten majitel má autoservis, ten má vyměněné úplně všechno. Tam je motor, brzdy, je tam totálně všechno vyměněné, takže to auto je jako nové. My jsme se rozhodli, že ho koupíme, že v létě přijedeme dvěma auty, odjedeme jedním. A pak budeme létat. Vždycky pro nás přijedeš. Ty ho přes ten rok budeš používat.“ A teď si představte, že fakt to klaplo. Oni druhý den jeli asi pět set kilometrů po dálnici z Paříže, vyzvedli si to auto a přijeli. Fakt jsem ho tady měla rok a půl. A ještě, co se kolem toho dělo. To auto totiž, v té době, muži to budou vědět, se dalo z ciziny sem přivést a změnit číslo do osmi let stáří, víc už ne. Pak se to teprve změnilo. Ale ono bylo starší, takže bylo pojištěné ve Francii a já jsem nevěděla, že Češi nesmí jezdit s cizí poznávací značkou. Takže já jsem vesele jezdila rok a půl. A najednou jsem se dozvěděla po jedné návštěvě od jedné známé, že s ním vlastně nesmím jezdit.

A teď jsem přišla po té informaci k tomu autu do garáže a úplně jsem se bála ho otevřít. Říkám si: ‚Já přestupuji zákon. No, já nepojedu.‘ A najednou to auto promluví. A říká mi: ‚Ty můžeš, tebe nikdo nezastaví, ty tím autem pomáháš lidem. Jen tam vlez, neboj se, stejně ho nebudeš mít dlouho.‘ Tak jsem otevřela dveře a odjela.

A fakt za dva měsíce se ozval telefon a volala mi moje druhá dcera s mým zetěm z Itálie a říká: ‚Maminko, my jsme se rozhodli, že to Clio,‘ to mám do dneška mimochodem, a to bylo pětileté auto, ‚že je pro nás malé, tak jsme si koupili dneska Mazdu. A Paolo ti ho zítra přiveze.‘

Během jednoho jediného týdne jsem měla nové auto a pro staré si přiletěl Aurelien na otočku. V té době už moje druhá dcera šla do práce a potřebovala malé autíčko. No, všechno hladce se vyměnilo, všechno bylo v pořádku.

Tohle se vám bude dít. Úplně zázračně se vám to bude tlačit do života. Ale nesmíte viset na těch věcech. A pak skutečně máte všechno. A tohle je systém Svatého grálu. Ano, ten člověk je skutečně nenapadnutelný. Stav magie, neboli pod egoismem, patří do hmotné roviny. A je velmi důležitý a je velmi dobrý. Nemylte se, nikdy bych nikoho nepovažovala za špatného. I černí mágové dělají dobře. Oni se vyvíjejí, odkládají černou magii, dostávají se do bíle magie. I bílí mágové jsou dobří. Ti zase přehánějí dobro a neví, že zlo neexistuje.

Přišla jsem vás naučit další stupeň, který je na přechodu do božského světa. A teď je tady velké množství lapačů, které vás budou chytat. Nenechte se chytit. Všechno, co je zasahování, takové to čáry máry fuk, je magií a je ještě světem 3D, neboli duality.

Systém, který vysvětloval Kristus je velice důležité pochopit. Znamená to, že vy jste se sem přišli naučit být Bohem. Pak budete dělat zázraky, až rozpustíte váš egoismus neboli podléhání automatickému egoistickému světu. A ten hlas mluví sám. Zjistili jste někdy, že ve vás promluví něco velice negativního?

Nedávno mi psala paní, ta byla v Táboře. To byl nádherný dopis, že byla na dvou živých přednáškách, že mě velmi miluje. Nicméně, že zažila na té první přednášce, jak mě ona tedy milovala, ale na trojce něco na mě vrčelo a vztekalo se... Já jsem ji pochválila. Prosím vás, i když se vám to bude dít, je to výborný stav. Protože to ego, ta nadvláda téhle hmoty se o vás bojí, o moc nad vámi. Když já tady z vnějšího světa mluvím a vysvětluji vám všechny ty informace, abyste zvládli ten svůj vlastní přechod, a vy sami ho musíte zvládnout, tehdy on někdy fakt vrčí. Přesto mi ta paní napsala: ‚Jéžiši, jak jsem to teď napsala do toho dopisu, já k vám cítím tak obrovskou lásku...‘

Jak vlastně se to projevuje. Ano. On se bojí těch informací. Nicméně přesto i on s Otcem spolupracuje, protože víte, že neexistuje dualita, neexistuje nic špatného. Satanská rovina pomáhá Bohu, aby se nahoru nedostal nikdo, kdo by ještě neodložil svět hmoty. Vy smíte hmotu používat, ale nesmíte ji vlastnit. Nesmíte na ní lpět a hlavně o ni bojovat negativními emocemi. Žiji to, co mám. V praxi to znamená být dennodenně spokojený s tím, co máte a nekoukat na to, co nemáte. To je hrozně důležité vědět. Usilovně pracovat tělem jako nástrojem, ale být spokojený, tím ještě doladíte stav té praxe.

Takže, jsme u planety. Během sedmi let, vždycky mezi osmým a jedenáctým listopadem přišly vyšší vibrace. Lidi prožívali zvláštní chvíle v těchto dobách, pootevírali se brány. Až letos v březnu je to uzavřené. Nicméně 3D planeta, na ní fungovala dualita. Na téhle planetě se pohybuje ještě i teď velké množství lidí, kteří vytvářejí velké množství negativních emocionálních odporů. Oni žijí ve světě dobra a zla neboli v dualitním iluzorním světě, kdy podléhají egoismům neboli satanovi. Všechno, co ten satan dělá, je to, co tady v negativitě vidíte. To dělá on. Takže když vedle vás bude někdo dělat něco negativního a vy ho budete považovat za špatného, jste vlastně stejní jako on. Vaše vůle člověka je odsudek toho člověka. Jenže ten člověk žije skutečně pod jhem zákona hmoty. To, co vevnitř žije jako jeho realita je také Bůh, stejný jako váš. Nikdo není lepší a nikdo není horší. Jestliže toho člověka odmítnete takového jaký je, stejní lidé, buď on anebo jiní, se vám budou hrnout do života. Stačí niterný postoj, že každý dělá to, co umí, že každý je, jaký je, protože on ztvárňuje roli a učí se kolem něj lidé, a i on sám od nich. To je program těch osudů, kdy se protínají ty křížovanky. A tohle je velice důležité vědět. Takže v této dualitní planetě se ještě pohybovali jako ve škole. Vezměte si, devítiletka má třídy, od jedničky po devítky se pohybovali, všechny třídy se učili. Zkuste si představit, že jsem paní profesorka ze střední školy. Dodělali jste střední školu, tu nejvyšší část, tu třídu devátou a najednou přijdou úplně jiné informace, z úplně jiné školy, kde se učí úplně něco jiného, to je planeta 5D. Do té doby, co jste byli v devítiletce, tak tam platily přesné pravidla, ale pro tu devítiletku a pro vyučování tam. To jste zvládli, proto jste se dostali do deváté třídy. Nicméně, jestliže se povyšuje planeta do 5D, hýbou se vrstvy, protože část lidstva, velmi malá část mimochodem, přibližně jedna sedmina se dostává do té střední vrstvy a stává se živým Bohem ve hmotě. Planeta, která je 5D, je planeta pouze pro ty, kteří v sobě vědomě žijí božství, nevytvářejí negativní emoce. A jestliže jsme se teď dostali do tohoto stavu dřív, to co tady platilo ve 3D dualitě, to znamená obě fáze magie. Člověk, který (to už jsem vysvětlovala na základních přednáškách) napřed neví vůbec o Bohu, ale každým životem mu přibývá božství a ubývá mu do určité míry egoismus. Napřed ten člověk neví, co je láska, do té doby, než v sobě má polovinu Boha a polovinu ega. Je to stav, kdy dojdete poprvé do srdce. Pak se ale vývoj nezastaví, vy pokračujete dál. Takže božství se zvyšuje a když se dostaneme pod oblast třetího oka, najednou v sobě máte obrovské množství Boha. A ten Bůh skutečně je obrovská energie a dělá zázraky. Ale v době, kdy vy to zjistíte, vy už očekáváte za mnoho, mnoho životů tuhle dobu, kdy musíte tu vůli odložit. Což v tu chvíli samozřejmě nevíte a tak si musíte vlézt do období černých magických životů, kdy zvýšíte negativitu vlastní vůli člověka. Najednou chcete vládnout, chcete být mocní, ovládat ten svět, mít všechno. Začnete skutečně dělat obrovsky „špatné“ věci. Ale oni jsou pro vás dobré, protože vy samozřejmě si zapisujete karmu, protože nepřijímáte to co je, ale prosazujete vůli člověka. Ta karma se zapíše a čeká na té 3D planetě. Vy odkládáte. Pár těch životů je černých, pak dostanete hodně na frak. A věřte mi, musíte si nabrat všechny zkušenosti, které v programu těla máte.

Mně nedávno psala paní: „Ivanko, já si občas ještě tu černou magii někdy udělala, ale mně to hned dá přes prsty. Ale mým kamarádům ne.“ A vzápětí si odepsala: „Jéžiši, já už to dělat nemám a oni ano.“ Ano, vy jste chytrí. Fakt jste chytrí. Ten, kdo ještě nemá

nabrány všechny zkušenosti a sklizenou karmu, on to ještě dělat musí a jemu to půjde. Ale vám už ne.

To samé bude, když se potom dostanete do takzvaných bílomágovských životů, kdy zase přeženete dobro. Já tomu říkám, páchání dobra. Protože ten bílý mág ještě rozeznává dobro a zlo. Žije v dualitním světě. On si myslí, že i nemoc je špatná. A když takový mág vám sebere tu nemoc, už jsem to vysvětlovala na základních přednáškách, zhorší se vám osud, protože vy znova přijdete do stavu, kdy znova musíte prožít nějakou situaci, hodně drsnou, nebo čin člověka a samozřejmě, protahuje se to. Ale protože vám nikdo nevysvětlil, jak se máte zachovat, tak znova to odmítnete. Ono je to de facto tak, že když jste žáci třeba první třídy, neumíte matematiku, bílý mág podvádí, on vám vygumuje špatnou známku, čtyřku z písemky. Ale nenaučí vás tu matematiku. A teď si vezměte, v čase vašeho těla, paní učitelka vysvětlí další látku. Vy už neumíte původní, k tomu přibude ta další, protože ono to navazuje. Víte vývoj v dimenzích znamená, že vy vlastně se naučíte matematiku první třídy, pak jste schopní se naučit matematiku druhé, třetí až do promoce. Když by vám nějaký rok chyběl jste v háji, protože vám něco chybí, vy něco nepochopíte a nedá se to přeskočit. Program se nedá přeskočit.

Takže vidíte, že já jako učitel neboli Svatý grál napřed dlouho vysvětluji. Takovýchto přednášek zhruba, když bych to asi měla spočítat, bylo možná okolo stovky, ještě i v soukromých bytech eventuálně předtím. Dovedete si představit, co jsem se namluvila jenom doma za dvanáct let. A pak na těch přednáškách. A vůbec za celý den, když mě někdo osloví a chce se na něco zeptat, ale to já hrozně ráda. Také se podívejte, jak velká pusa mi narostla, takže nástroj na to mám. Takže já to mám ráda, mám vás ráda. Vy jste já a já jsem vy. My jsme se nedávno s mým mužem smáli, že já jsem vlastně velký sobec, já to vlastně dělám jenom pro sebe. Ano, jednota je jednota, ale to člověk prožije a pochopí, až když se tam dostane. Realita zezdola, ta je jiná. Tu musíte skutečně mít čistou. Ale pak zjistíte, že vlastně skutečně jste jenom vy. Jedna jediná existence Boha. Nicméně, když jako učitel vysvětlím tomu žákovi, proč měl čtyřku, tak já mu dodám informace. Pak už záleží na tom žákovi, jak on pochopí a co si z toho vzal. Je jedno jestli opraví na trojku, na dvojku nebo na jedničku. Stav jedničky je stav bez karmy. Dvojka a víc, to už jsou stavy, kdy něco neumíte.

Dan vám vzkazuje, že se máte jít vyčurat. /Přestávka/

Sylva Králová: Bylo nám doporučeno, že svolávání je výhodné pomocí písni. Tak my vám zatím s Jankou zazpíváme další písničku, která možná tematicky naváže na tu první, která byla s tématem: Kde domov můj. A když jsem si já kdysi položila tuto otázku: ‚Kde domov můj?‘ tak jsem zrovna v té době dostala nádhernou svíčku, kterou jsem si zapálila, sedla jsem si k ní a říkám: ‚Aha, světlo je mým domovem,‘ a přišla písnička. A tak jsem si pořád zpívala, jak světlo je mým domovem. A pak jsem si řekla: ‚No dobře, bydlím na Zemi. Aha, takže Země je mým domovem,‘ a zase jsem si zpívala, jak země... Ale pak si říkám: ‚No jo, bydlím na Zemi, ale vesmír je mým domovem,‘ pak říkám, ‚dobře, ale když jsem na Zemi, patřím i do ve vesmíru, tak přes člověka, srdce je

mým domovem, ‚aha tak srdce je mým domovem,‘ pak říkám, ‚dobře a v srdci je láska, tak láska je mým domovem,‘ no a láska je mým domovem a láska je Bůh, ‚tak Bůh je mým domovem,‘ a Bůh je světlo, ‚takže světlo je mým domovem.‘ Takže se celý kruh krásně uzavřel. A my, než se všichni usadíme, vám s Jankou zazpíváme jak to znělo, když to dostalo podobu i tóny.

Zpěv: Sylva a Janka

Takže já se vrátím k planetě, která je ještě dualitní, která vlastně tady snáší výdej zvýšené vůle člověka v negativitě, to je černá magie. A pak tady snáší výdej v pozitivitě, to je bílá magie. Ale jen velice málo jedinců za dobu 3D planety, to by se dalo spočítat na prstech možná dvou třech rukou, kolik bylo skutečně osvícených lidí, kteří prožili realitu. Je pravda, že informace tu jsou. Vzpomeňte na Platona, Sokrata, už v těchto dobách informace vycházejí. Bylo tady spoustu moudrých lidí, kteří vždycky poprvé pustili nějaké informace, lidé je čtou dodnes. A pořád přibývalo duší, které tyto věci zajímaly, protože se dostávali do stavů magických, které už byly velmi vysoké.

Nicméně, je to jako projít si zase třídami. Zkuste si představit, že černá magie je dejme tomu osmička a bílá magie devítka. A najednou dokončíte devátou třídu a potřebujete jít výš. Do školy, která má vyšší vzdělání. Tou je vlastně opuštění 3D reality. Vždycky jednou za jistý čas na každé planetě, tak jak se dostane od Velkého třesku dál, se to stane. Duše, které potom opustí po dožití svých programů osudů těl, se narodí na planetu nižší, když neprošly do 5D a pocitu žité plné pokory. Vy musíte ukřižovat egoismus neboli vůli člověka, protože vaše realita je taková, že to, co žijete, jste chtěli sami. Všechna protivenství lidí neboli hmoty, která vy vidíte z toho vnějšího světa, jsou vám ku prospěchu. A ti lidé vás trénují právě proto, abyste našli sami sebe, abyste našli jednotu a realitu vašeho bytí. A tohle je skutečná realita, oni jsou pro vás andělé. Člověk, který na vás zaútočí nebo situace, která zaútočí, vám vlastně vybíjí poslední karmenní zápis. To byl odpor, který jste naposledy udělali, tím se karma zapisuje. To znamená poslední odpor musíte znova prožít, aby vy sami jste o sobě věděli, jak zase zareagujete. A vždycky je to slabší a slabší, protože my se opravdu takzvaně umordujeme, pak už vám je to jedno. To je takový ten stav, kdy pomalu docházíte na to dno. To je úžasné. A najednou zažijete pocit: ‚Jéžiši, tohle mi přece ještě vadilo. A dneska nic.‘ Ano, takže svět tady prožíváte ve svých osudech, abyste se vzdali všeho, co tady hmotného je v iluzi. Nevlastnit druhé lidi. Poslední stupeň je, že se vzdáte i sami sebe. To je jedna z nejdůležitějších věcí, které tady musíte také dokázat. To znamená, vzdát se sám sebe, zapomenout na sebe, konat všechno pouze pro štěstí a pro dobro zbytku světa.

Až ty budeš poslední v mých očích, pak tehdy budeš první pro mne. Ano, tak se to píše, to je ono.

Já jsem vždycky jako dítě se mohla roztrhnout pro druhé. Jenom, abych jim udělala radost. A to byla potom radost pro mě. Tady už není žádná vypočítavost, není nic víc, co bych z toho chtěla vytěžit. Samozřejmě, může se vám stát, že když druzí lidé to

neumí, a oni za to nemohou, vás budou stejně podezřívát, že to tak není. Ale nemusíte se na ně vůbec zlobit, protože tady stačí soucit. Oni to neumí. To je to samé, když jsem vyprávěla, jak jsem se jednou snažila poradit mágovi, který nemohl pochopit, že miluji všechny lidi stejně. A také ještě útočil. Ale já musím tomu druhému seknout přes prsty, já mu musím zastavit tu negaci. Pozor, ublížení druhému člověku vám znova píše karmu, a ten odpor vůči tomu, co dělá, píše vám další karmu, to je nekonečný proces. A ten člověk to nepochopil. A nemohl to pochopit, protože on na to ještě nemá takzvanou matematiku. Ještě si neprošel vším vyučováním a zkušenostmi. Takže tady smíte tomu člověku jenom lehce něco nadhodit. On ještě neví, že když útočí, tak znova odmítne, a že tu karmu si píše a znova přijde další útok, než mu to po ještě mnoha dalších životech dojde. Ale tohle má každý z vás zadáno. Už dneska je jasné, jak tady dožijete, v jakém stavu, protože stav B, kdy opouštíte hmotné tělo neboli váš dům ten je nastavený v míře toho, co se tady naučíte. Nejenom to, jsou známy i vaše další životy, které budete ztvárňovat, což vy ještě nevíte. A je zbytečné to vědět. Paradoxně se všechny věci dozvíte tehdy, když zapomenete sami na sebe. Vědomí vašeho těla a minulé životy se otevírají samy, neměli byste do nich vůbec nikdy šťourat. To je také chtění vědět.

A teď pozor, když říkám, že je vše dobré, zase vám musím dopodrobna vysvětlit, jak to myslím. Každá fáze člověka má svá pravidla. A ta pravidla se mění. Jiná pravidla mají lidé, kteří ještě vůbec nic nevědí ani o magii. A teď do ni najednou dorostou a začínají se tomu teprve věnovat. Lidé, kteří napřed nemají ponětí o Bohu, když se dostanou k těmto prvotním informacím, tak si to začínají ověřovat. Oni nemají ani víru, oni teprve hledají víru. Ale víra ještě není to pravé ořechové. Víra je ještě mezistupeň. Vyšší fáze nad vírou je pak vědění. Pak už víte, pak už to zkrátka víte, protože vaše vědomí se otevře a vy už neumíte žít jinak. Neumíte zkrátka ublížit, máte jenom obrovský soucit s druhými, když činí, co činí, byť vám. Protože víte, že oni sami sobě teď v nevědomosti zapisují svoji vlastní karmu. A vám pomohli tím útokem, protože vám tu poslední vybili. Neexistuje nikdo negativní, vše je skutečně dobré.

Tak, a teď si představte, že tohle fungovalo. Fungovala černá magie, fungovala bílá magie na dualitní planetě, protože ta planeta měla nižší vibraci. A o opravdu veliký kus nižší. Nicméně najednou jsme se dostali během pár let krok po kroku do obrovských vibrací. A teď cokoliv, protože planeta je vaše tělo, planeta jsou prvky Země. A vaše tělo, vaše schránka ve které bydlíte vy jako Bohové je složena z prvků tohoto světa. To znamená, že to, co prožije pak ten člověk v tom nitru za negativní emoci, okamžitě rychle ta planeta setřese. Máte rychlé bolesti, rychlé nemoci. A tomu se říká teď v současnosti, že planeta se čistí. Ano, čistí se velice dramaticky. Já jsem minulý týden říkala, že samozřejmě se odehrávají katastrofy. Hned vlastně ten den pak byly Filipíny. A bude ještě hůř, protože skutečně dnes všechno jde rychle, má rychlý běh. Objevili se tu teď nemoci, které nikdo nikdy neznal. A jsou i nemoci, které my známe, ale které se vrací. Po padesáti letech je to třeba černý kašel. Nebo teď se zjistilo, že mnoho lidí, zhruba třicet procent populace neví, že má cukrovku. Ta cukrovka obrovsky zdemoluje tělo, protože cukrovka se týká třetí čakry. Uvědomte si, že na trojce je slinivka. To znamená, že lidé odmítají situace, nepřijímají situace svého života. Oni se zlobí na ten osud, na to, co prožívají ve svém životě. Nebo se zlobí na konání druhých lidí. Vy máte

vyřešit jenom to, co k vyřešení máte. Vy řešíte to, že někdo vedle vás udělal nějakou krávovinu. Ne. To je jeho věc, že udělal blbost. A teď pozor, když toho člověka nerespektujete s tím, co dělá, co umí a s tím, co přidává do světa, tak vy máte zápis odporu. To už je trojka. Takže vy si to odžijete. Přitom najít tu míru konání je velmi lehké.

Minulostní reakce máte spojené, vidíte je také v rodinách, něco se naučíte v té rodině, ale měli byste se poučit. Svět je skutečně poznatelný. Takže teď si představte, že máte vedle sebe doma takového buldozera, někoho v rodině. Člověka, který vydírá, tlačí vás dělat věci, které nechcete. A teď vy se na něj zlobíte, ale neumíte se správně bránit. Takže vidíte, vy ho potřebujete. To, co neumíte se musíte naučit. Takže jestliže já vedle sebe mám buldozera, já s obrovskou láskou k němu, aby on nebyl nemocný, protože když je buldozer, tak si také tlačí na trojku, neumí ji, a já ho mám vedle sebe, protože to taky neumím, a zase obráceně, já se nechám tlačit. Zvyklí jste přehodit emoci, to je zbytečné. Stačí říct ne anebo ano. Ale jenom pusou, jenom zareagovat tím, co jako Bůh máte k dispozici, to znamená tělem. Tehdy ten člověk, i kdyby se postavil na hlavu, nemusíte se zlobit, tak musí respektovat, že jste řekli ne. Vy to můžete podat i jinak. Třeba: „S tímhle nesouhlasím, ale za jistých podmínek jsem třeba schopná...“, když jste schopní k něčemu se třeba přiklonit. To je různé, ale rozhodně se dají věci řešit. Ti, kdo pochopili, teď se jim dějí tak nádherné věci. Opravdu, najednou víte, že ten Bůh existuje, on vás třeba i rozsoudí.

Mně psala úžasná žena s úžasným mužem, oni žili v cizině a teď se vrátili do Čech. Žijí v Českých Budějovicích, oba poslouchají přednášky, byli i v Táboře, a ona psala: „My jsme řešili takovou stupiditu. Máme doma šedivý stůl, on je světle šedivý. A teď já jsem jednou mluvila o tom šedivém stole, protože jsme ho potřebovali přemístit, a můj muž mně řekl: ‚Proč mluvíš o tom stole jako o šedivém, když je bílý?‘ Dřív bychom se porafali. A teď jsme koukali oba na ten stůl. Já jsem na něj položila bílý papír a ono bylo vidět, že ten papír je bílý. Ale můj muž pořád ještě ho viděl jako šedivý. A tak jsme se usmáli a řekli jsme si, že jestli to platí, tak nás někdo rozsoudí. A druhý den přišla nějaká návštěva a aniž by o tom cokoli věděla, tak řekla: ‚Hele tamhle na tom šedivém stole něco leží.‘ A můj muž řekl: ‚To je divné, já ten stůl teď vidím taky šedivý. Jak to, že jsem ho celé léto viděl jako bílý?‘ A bylo to pryč.“

Víte, ten Bůh vám fakt pomůže v jakékoli situaci, když se věci budou řešit s úsměvem, s nadsázkou a s humorem. Dokud máte k dispozici humor, tak ho využívejte, nahore už není. Ten je tady jenom pro tu mizérii, věřte mi.

My jsme tedy měli úžasného mistra, který chodil seshora. To byl planetární Bůh, oni jim tak říkají, těm různým andělům. A on nás hrozně miloval a on se ještě snažil o humor. A pak dlouho nepřišel, chodily ještě vyšší bytosti. A on nám chyběl, on byl takový náš tatínek, on je naší součástí. Já vám vysvětlím, jak se to do sebe zasunuje. Je to jako když vidíte takové ty ruské bábušky, kde je malinká ve větší, ta v ještě větší..., takhle vypadáte. Vy si to vůbec neuvědomujete, když se obracíte na anděly. To je stav duality - jsem já a Bůh nebo jsou části andělů. Ale ne, vy jste ten Bůh. A když chodí někdo takhle vysoko a přijdou informace třeba ještě i ze stavu archandělských, to jsou obrovské energie a i ty se vyvíjejí. Ten vývoj se nikdy nezastaví, to jde pořád výš...

Protože zespoda se nabírá zase další množství lidí, těch nejmenších božství, které tady jsou, my dozráváme. To je vlastně takový plod, který dozrává. Takže aby mi to nespálilo tělo, tak z těch vyšších energií se v jisté vrstvě oddělí půlka, ta se vtělí do té nižší, zase půlka, takhle se to přes ty půlky vede. A ta informace přijde dolů přesně tak jak má, ale přes nižší energetickou fázi. Jinak bych se vypařila. A nemohl by vám nikdo nic říct. Ale vidíte, zase jsem byla prozkoušena obrovskými zkouškami. A věřte mi, v těch vyšších, nejvyšších fázích, tady čím jste výš, tím ty zkoušky jsou jakoby drsnější, ale v tu dobu už pro vás drsné nejsou, protože vy zase víc umíte. Takže, nedělejte si starosti. Přijde to nečekaně, bum, ale zareagujete.

Ale teď hlavně abyste věděli: jestliže veškerou negativitu, která tady existuje, dělá tahle hladina na oddělenosti zákona hmoty neboli satana, pak všechno, co se ve vás odehrává negativního, není vaše. Ale už vás bude mít, když si to budete přivlastňovat, když si řeknete: ‚Jé, já jsem špatná,‘ už vás má. Vy jste Bůh! Ta hladina sama mluví. Stačí ji ignorovat. On se občas ozve.

Pozor, když ho ustojíte vevnitř, přijde přes druhého člověka. To už jste zažili... Já také, ale já se na to vždycky těším. To je nádherný zážitek, je jedno jestli je to přes člověka na ulici anebo přes maminku, ta je vám nejbližší, člověk, kterého máte doma. Tak samozřejmě je prozkoušená, ale my jsme úžasně spolupracovali. A moje maminka je opravdu úžasným andělem. Dneska je neuvěřitelná, moc se nasmějeme. Nicméně ona skutečně fakt přišla jenom kvůli mě. Ta se obrovsky obětovala, protože i já jsem pro n. byla velikým oříškem. Vezměte si, když člověk ještě chce manipulovat s druhým a ono to nezabírá. Ona neměla co mi předhodit, abych já to sežrala. Vymýšlení různých špeků, ano, to bylo kouzelné. A já ji za to obrovsky miluji. A máme teď krásný život, protože cítím, jak už se naučila veliké množství věcí a dneska žijeme ve veliké harmonii.

Vy dokážete jenom postojem nitra změnit kohokoli na světě, a ani vedle něj nemusíte být, stačí jenom postoj. Vidíte to, čas a prostor neexistuje. Když budete myslet na člověka vzdáleného tady v řadě, někde v prostoru světa to bude třeba stovky kilometrů, nebo třeba deset metrů, to je jedno, stačí postoj a vy už pracujete s ním.

Teď se zmíním o křtu a také o božském slovu. Už jsem vám ukázala, že když budete ignorovat tuhle hladinu, odložíte veškerou hmotu tohoto světa i situace, přestanete dělat odpory, otevře se nad vámi božský svět, a vy jako Bůh se nalijete do těla, které se jmenuje jako vy. A ten Bůh tam začne přebývat. Tady ve světě to ale druzí lidé nebudou vědět. Jenom když budete blízko nich, tak jim bude moc dobře. Nejenom moc dobře, když potom se někde objevím, tak vám začnou zkoušky. Protože tím, jak já mluvím, ze mě vlastně mluví božství, tím pádem ta energie je tak obrovská, že se vám potom dějí opravdu neuvěřitelné věci. Moje děti vždycky říkají: „Jéžiši, zase přijedeme, co se bude dít...“, fakt se dějí věci. Ale to je dobře, protože můžete pak lidem ukázat jak reagovat. Už víte, že mají zachovat klid, to je základní informace. Klid, ano. Samo se to skutečně vyřeší, tenhle stav.

Tak jak to bude pokračovat, abyste měli aspoň trošku představu. Teď je tady veliký lapač, protože planeta vystoupila ze stavu dualitního do stavu jednoty. Takže vidíte velké množství nemocí, velice plízivých, které dokážou skutečně i usmrtnit člověka,

protože planeta se čistí. Veliké katastrofy, kdy umírají deseti tisíce, sta tisíce lidí. Teplota vody se pořád zvyšuje, těch obrovských tajfunů bude mnohem víc a budou velice časté. Smetou vřdycky z povrchu to, co je v nejhrubší egoistické hranici a hladině, protože ta planeta už je velmi vzdálená vibračně od těchto hladin. Je to pro vás sice zdrcující, ale vy už víte, že každý člověk je nesmrtelný.

Ti lidé, protože jsou smeteni z planety, která je neunesena, všechno je energie, se nově narodí na planetu, která se pohybuje v místech, kde je oblast vibračně 3D. Oni budou pokračovat, skutečně budou pokračovat zase do vývoje svojí vyšší další třídy. To znamená, že je jedno, kde jsou. Oni tam za nějaký čas také všichni dojdou. A také se jednoho dne můžeme setkat na planetě 5D, protože na planetě 5D se teď budete pohybovat zase po určitý čas hmoty, iluzorní čas hmoty. Ale v 5D už nebudete prožívat pocity časové v hlavě, protože čas je zvýrazněný prožitkem člověka, který prožívá egoismus. Když něco odmítáte a nechcete to, tak se to vleče. Když něco žijete velmi rádi, tak to rychle uběhne. Takže vidíte, ty zkracující a snižující prožitky vytvářejí pocit, že vše je jakoby rozsekané, to znamená vytváří iluzi času.

Navíc člověk, který žije egoismus, je držen myšlenkami neboli podléhání hladiny Satana v minulosti. Dívejte se, teď vám někdo něco udělá, další okamžik jste jakoby v budoucnosti od toho původního okamžiku, ten původní okamžik, kdy se to stalo se posune do minulosti. A teď záleží na tom, jako čakru neumíte. Jednička, že někoho považujete za špatného, vás drží v minulosti myšlenkami. Vy nemůžete být šťastni v té přítomnosti následující, protože pořád řešíte - proč mi to udělal, on je takový a makový, nebo mi to vadí, že mi to udělal. Ne, to je jeho věc, on si zapsal karmu a mně ji vybil. Není to úžasné? Když vám to dojde, každá čakra má své podmínky, to už znáte ze základních přednášek, tak vás vlastně to ego udržuje v minulosti. Když už budete takové duše, které se zbaví těchto minulostí, už umíte odpouštět, nepovažujete nikoho za špatného, pozor, to všechno platí i v situacích, nezlobíte se, nefňukáte, že vám to někdo udělal, nebo ne-nenávidíte, nekritizujete, neposuzujete. Ano, všichni máme svoji roli, kterou zahrajeme. A všichni všechno všem slíbili, že jim to udělají. Jednak proto, abyste vy zareagovali na to, co vám druzí udělají, ale aby zareagovali i ti druzí, takže proč si to vyčítat, že jste jim to dělali. Tady je spolupráce. To je strašně důležité vědět. Být rád, že mi druhý něco udělal, to je ohromný schod, který vás vynese obrovsky vzhůru.

Takže když už umíte tuhle minulost, přijde ještě vyřešit budoucnost. A budoucnost je představa, když si něco maluje to Ego, co bude. Já ráda používám příběh. My ženy nebo i muži, to je jedno, i muži mají představy. U nás žen je to takové lákavější, když si představíte ženu. Třeba žena si představuje, jaký krásný večer udělá svému manželovi, navaří, zapálí svíčky, načančá se. On přijde buď nametený, nebo nepříjde vůbec. Pak co to ego dělá, že. To ego si maluje, co bude... Nebo si představuje..., až si tamhle koupím nějakou chalupu nebo dům. No, a teď ono to nejde. Jak je ten člověk v napětí. Ne, ne, až na to budu mít, tak si to koupím. Teď je vás obrovské množství lidí, kteří jste pochopili.

Ve Žďáru nad Sázavou, příští týden tam jedu, je jedna super ženuška, s tou jsme se nasmály ve Valmezu, my jsme tam byly na večeri před přednáškou. Tam se setkala

skupinka lidí a ona se velmi smála a říkala: „Ivanko, ano, máš pravdu, já to teď vidím zpětně. Já jsem své děti vychovávala tak, že když se vztekaly, že něco nebylo zrovna jak to chtěly, tak jim říkám: ‚Ty, hele, já také chci jet do Afriky a nemůžu!‘ A představ si, teď po tolika letech se mi ta Afrika sama cpe do života. A přitom to bylo jenom rčení, které já jsem si vytvořila. Já se do té Afriky snad podívám.“

Ano, všeho, čeho se vzdáte..., slyšíte to, tam je pokora. To, co necháte tady v tom světě: ‚Tak jo, já to nepotřebuji,‘ tak to udělá svět, on vám to dá. Pozor, ale bez vypočítavosti, to už jsem říkala. To nefunguje. To byste se nedočkali, takhle to nepracuje. Bůh je geniální, jste to vy, takže on sám o sobě ví, jak to myslíte, v jaké fázi vyčuranosti ještě jste. Takže i on je vyčuraný, všechno sklidíte. Ale když to fakt odevzdáte, úplně je vám to jedno, tak tehdy to pracuje. Na šesté čakře se prosazování vůle člověka úplně minimalizuje až téměř na nulu. A tehdy se čakra otevře a jste Svatým grálem. Tehdy do vás potom přichází tyhle vyšší energie, které tu jsou.

Vždycky, když mluvím k vám na přednáškám nebo ke komukoliv, někdy se to stává i na ulici, kdy najednou vím, že tomu člověku musím říct nějakou větu. Ale to nejsem já, já jenom poslechnu, pusa promluví a uzavře se to. A zase jde Iva jenom jako schránka. Nicméně je to velmi příjemný stav. Tehdy to už ale neděláte vy svojí vůlí, to už se děje. Pak už víte, komu co říct. Už poznáte, jestli můžete nebo nemůžete, jestli to má smysl nebo nemá. Zažila jsem třeba i společnosti, kde jsem chtěla něco říct, nadechla jsem se, pak jsem vydechla a věděla jsem, že to nemá smysl, že by mě nepochopili. Ale to není myšleno odsudkem, zkrátka by to bylo zbytečné, nadjá vám to okamžitě řekne.

Také v té době, až se otevřete, protože teď vás bude hodně Svatých grálů, někdo trošku víc, někdo trošku méně, záleží na tom, jak se zapasujete do toho procesu planety, tehdy se stáváte už také učiteli. Ze začátku to bude konáním, klidem. To znamená, že lidé kolem vás, kteří budou v křeči v jakékoli situaci uvidí, že to jde prožít věci v klidu, i to je obrovské učení. Jste kristovství neboli Svatý grál.

Stav duality, který vlastně je ve zvýšení negativních emocí, který se projevuje třeba v bílé magii těsně před odklonem k pokoře. Bílá magie zasahuje systémem čary, máry, fuk. Zasahuje do karmy, protože si ještě myslí, že jsou věci dobré a špatné, registruje dualitní svět. I nemoc považuje za špatnou, ale to není pravda. Nemoc je stav meditace. Člověk, který odmítne, blokuje svůj původní program, tedy Boha. Bloky se vytvářejí tím, že já jako Bůh si vyberu roli Ivy. Víím, co tady mám splnit. Je tam i cesta do Zlína tohoto data, všechno, co řeknu, to tam všechno je. Pozor, je tam všechno i z vašich křížících se programů. Kdo se sem měl dostat, tak se dostal, někomu to nevyšlo, přesně stav je určený. Zvolila jsem si každý okamžik mého života jako Bůh. Jestliže některý ten okamžik odmítnu jako Iva, tak je blok. Já blokuji sama sebe jako Boha, abych se nalila do těla, do domečku jménem Iva. Tohle způsobuje nemoci a bolesti.

Ale pozor, vy se pak už velmi rychle učíte tím, že zjistíte, když nějaké to odmítnutí v jakékoli fázi uděláte, hned tu bolest cítíte. Už si můžete ověřovat, že to pracuje. Takže ona vám ta bolest vlastně ten blok vyčistí. To je meditační stav, kdy zapomenete na to odmítnutí a věnujete se prožitku té bolesti. Ta nemoc a bolest je dobrá.

A teď pozor. Vzpomeňte si na Krista, systém posledních plateb. Ano, poslední platba je, že si to nenechám od nikoho sebrat, ale když už mě to tedy bolí a zasloužím si to, tak to přijmu. I tu bolest i tu nemoc. Konám jenom tělem všechno, abych se napravila. Ale hlavně přijala to. Když totiž tu nemoc zase budete považovat v odmítnutí za špatnou, tak už znova děláte odpor té poslední platby. A je to donekonečna a ještě se to protahuje v čase těla dál. A věřte mi, jestliže to přijmete, tak rychle tím kanálem to vyjede.

Já jsem teď zažila, jsem také samozřejmě člověk Iva, vyprávěla jsem to už na mnoha přednáškách. Ten základ asi víte, protože před rokem, když byly dlouhé cesty, tak byl takový ten pocit: ‚Jéžiš, kam jedu příští týden. Jé, pět hodin, šest hodin,‘ ta cesta byla ještě dlouhá. Nicméně hned se si říkala, takhle ne. Byla jsem unavená, ale samozřejmě jedu a ráda, já se na vás vždycky těším. Je to osud Ivy a já ho беру. A jsem také optimista. Jenže ono toho bylo fakt tak hodně, že takový ten pocit, že bych si chtěla odpočinout, aspoň jeden ten týden, mi přece jenom udělal jakoby odmítnutí. To byla vůle Ivy, že by si chtěla odpočinout. A viděla jsem, že se mi dělá za kolenem vzadu stín. Oni mi seshora pomohli, protože hned jsem to opravovala. Vzpomeňte si na pana doktora Tomáše, který říkával, že do tří minut, když to přehodnotíte, tak to už je mistrné. A já jsem přehodnocovala hned. Hned, jak jsem to řekla, tak už jsem věděla, že jsem něco provedla, ten prožitek tam byl. Nicméně stín byl. A oni mi potom v noci chodily takové bílé andělské ruce dělat mi něco s nohou a bylo to dobré. Letos už jsem to dělala líp, ale přece jenom ten první půlrok to bylo ještě zatěžující. A pak o prázdninách, dvacátého osmého srpna přiletěla naše Lucinka. Oni byli všichni u tatky na večeri a já jsem na ně čekala. Pak jsem si šla lehnout, usnula jsem. A najednou se mi rozsvítilo v těle. Ta noha mi svítila a uvnitř byly dva body, červeně žhnuly a strašně bolely. A hladina egoismu Ivy najednou řekla: ‚To je konec. Teď zemřeš, to je embolie a je po tobě.‘ Hele, já byla tak šťastná, říkám jí: ‚Jé, já už jsem všechno splnila, tak jo, já to беру.‘

V tu ránu se mi otevřelo srdce, to byla taková zář, bílé, ohromně bílé stříbřité světlo. A teď mi nateklo do srdce a teklo dál. A jakmile to doteklo až do palce té nohy, okamžitě po bolesti. Já jsem ještě vstala a vedle té postele jsem dělala dřepy, říkala jsem si: ‚To není možné, před chvílí ta noha byla na uříznutí...‘ Ale musíte to přijmout, tam musí natéct ten Bůh, abyste se vyléčili.

Pan docent Miloslav Král o tom také píše ve své knize Bůh dokazatelně existuje. On to právě zažil také. V době než zažil vstup Boha se u něj začínala projevovat skleróza a on z toho byl nešťastný, nemohl přednášet. A měl spoustu nemocí, tam to píše, ale úderem prožitku Boha o všechny přišel. Dneska je mu čtyřiaosmdesát a je zdravý, nic mu není. Teď je to samozřejmě pro něho zatěžující, protože jeho žena nemocná je. Tam jsou všechny věci, které najednou vidíte. Ne ne, Bůh jste vy. A když ho dostanete do těla, jakýmkoli způsobem, nemůžete být nemocní.

Tehdy se dějí zázraky toho konání, že máte vše v pravou chvíli, ať z hmotného nebo ze situačního světa. Kde nemáte být, nejste, protože nadjá vás chrání, je zbytečné, abyste to prožili. Stane se neuvěřitelným způsobem, cokoliv, abyste se do té situace nedostali. Jste Bohem, který už ví, že Bohem je. A pro to jste si sem přišli. Ono je to v tom hmotném světě vlastně taková hra na schovávanou, aby se něco dělo. A ten Bůh to ví.

A buďte velmi rádi, že už jste došli do stavu, kdy už smíte ty informace mít. To už je velice vysoká hladina. Stav 5D už je stav, kdy netrpíte. Už není o co přijít, už jste všechno odevzdali, sami sebe, druhé, nic vám nepatří. Vidíte jenom, že tady se hraje hra, krásné divadlo na jevišti, kde každý dělá jen to, co může, co je mu dovoleno původním výběrem konání. Tak to je.

Na zemi byla zachována Davidova krev, ze které mimochodem byl i Ježíš. Ta Davidova krev se má rozmnožit teď na planetě, protože ona tady je, nikdy nevytizela. Tam, kde se jednou něco objeví, vždycky to zůstává, i když je to schované a utajené. A tahle „infikovanost“ tím dobrem, které tady bylo kdysi uloženo a přišlo také shůry a bylo to přes obrovsky inspirované lidi, ať to byl David nebo Abraham, to byli neuvěřitelné informace, které se týkaly i této doby, přesto, že to je mnoho tisíc let zpátky. Dnes ta planeta, která si prožila mizérii dna ve 3D a muselo to být se vším tím, co se odehrávalo minimálně za těch sto let zpátky, kdy byly dvě světové války, éra komunismu, kdy ta planeta uznávala jenom hmotu, tak tohle bylo velice důležité prožít, abyste i tehdy dovedli zachovat klid a přijmout všechno tak, jak se děje.

Nicméně, teď si skutečně dávejte pozor, co přidáváte na planetu. Je tady veliké množství zasahování a vůbec si ani neuvědomujete, že je to bílá magie. Někdy je to tak velice zastřené, že si s tím nevíte rady. Pamatujte si, že musíte prožít poslední platbu, kterou si zasloužíte. A s přijetím, bez odporu, a to je konec. A musíte si ji fakt odžít, aniž by vám ji někdo sebral.

Moje maminka je v tomhle obrovský mistr. Vy si nedovedete představit, kolik odporů ona vytvořila ve svém životě a kolik nemocí měla. A ze všeho se vyhrabala jenom tím, že to přijala. Ona je člověk, který vůbec nefňuká. Ona je dneska v té špičce, když já ukazuji lidem poslední platby. I obrovským živoucím důkazem toho, jak je silná, obrovsky dobrá v tomhle, tohle umí. Já si pamatuji, jak byla úplně ochrnutá na nohy, nemohla vůbec chodit, vypadalo to, že půjde na operaci páteře. To mě bylo pětadvacet, čekala jsem druhé dítě. A ona se tenkrát vzbouřila v té nemocnici, její kamarád něco řekl a ona to nepřijala, tak řekla: „Já podepíšu reverz a jdu domů.“ A to bylo dva dny před operací. A on se smál, to byl primář toho oddělení a říká: „A jak chceš jít domů, když se nepostavíš na nohy?“ Ona necítila nohy. A tenkrát řekla: „Já jdu!“ Já si pamatuji, my jsem ji přivezli domů, tak můj muž tenkrát říkal: „Jéžiši, ale co budete tady dělat, když se neumíte ani postavit, to není k řešení.“ Hele, ona každý den ráno spadla z postele, protože se po rukách skulila a cvičila, až jí tekly slzy. Já ji neslyšela v životě, a že měla a jaké bolesti, si ji postěžovat, říkala: „Je to moje, tak já to rozhýbu.“ Hele, a ona za tři týdny nastoupila do práce. To bylo neuvěřitelné. Ona si to prožila. Ano, vy to zaplatíte. Pozor, tohle je důležité vědět. Tam byly veliké odpory k jejímu otci, ona byla tenkrát velice čestná, ale viděla to jako negativní věc, člověk v nevědomosti neví. Ale přijmout bolest, to ona obrovsky dobře umí.

A věřte mi, když ten kanál zůstane otevřený, tak to projede. Je to hned pryč a máte splaceno, když pak v přítomnosti neuděláte nic, co by blokovalo další věc, protože už se to naučíte, ono to má svůj postup. Napřed jste dělali negativní emoce pořád, zapisovali jste si, pořád se to vracelo. Najednou jste přestali, mechanicky jste to pochopili, tak se začnou čistit minulostní věci. Něco občas začne bolet, tak si to prožijte,

nebojte se, přijměte to. Je to rychlé, když to přijmete. Smíte používat bylinky, smíte používat třeba i homeopatika, ale musíte paralelně pracovat. Pak vám je něco i odpuštěno.

Systém vyučování, abyste věděli, co je tedy Boží slovo. Svatý grál, který vlastně nemá uzávěr na šesté čakře, je vlastně Bůh. To znamená, že to božství mluví. Nepřisuzujte to k Ivě, prosím vás, to je omyl. Iva je schránka. A stejný Bůh ve mně, byť je otevřený, je i ve vás, v každém. Nikdo není lepší a nikdo horší, je to stejná kvalita. Ne, abyste měli pocit, že je někdo lepší, právě i proto, prosím vás, abych nebyla vaší berličkou. Já jsem přinesla pouze informaci jako buňka božího těla. A teď zmizím. Na konci roku zmizím. A už program loni na začátku roku, vlastně už předloni na podzim se objednávali přednášky, a už jsem lidem říkala, Otec mi to jednou v noci řekl, že mám přednášet do konce tohoto roku. Občas jsem váhala, přece jenom ty peníze musí přijít na stavbu statku. No, uvidíme. Ale skutečně vím, že to tak je, teď už to i cítím, je to blízko. A už to i potřebuji, to tělo je unavené. Navíc vím, že už informace k přechodu jsem vám všechny řekla. A teď, protože jste informace absorbovali, každý podle svého, už si s nimi budete vědět rady. A musíte se s nimi nějaký čas, zhruba asi rok, beze mě obejít. Vy budete mít stejně k dispozici audio-nahrávky, takže průběh časového nastavení a procentuálního nastavení si budete doplňovat podle vašeho času vývoje. Ono to pracuje, takže vy se dostanete do určitých fází. Jsem jako matka, která vás naučila jako děti běhat a teď už vás nechám běhat. On už si vás ten Bůh převezme. Prosím vás, já jsem převaděč k Otcí. To je jenom funkce, která byla splněna. A když ji tomu Otcí vlastně splním, to je v programu mého života, tak tím můj úkol končí. Já jsem splnila, co jsem řekla, tehdy on si vás převezme a zařadí si vás a pošle vás přesně tam, kde máte být. Ale hlavně, i vy se pak stanete duchovními učiteli, vaše božství to už bude umět. Způsobuje to systém grálu. Vzpomeňte si na Krista, napřed učil. Ten člověk bude učit, pak smíte, když ti lidé pochopí, prosit za jejich minulost, za odpuštění. Nesmíte prosit do budoucnosti, to je vůle vaše, takže modlitby i prosby se pak týkají 3D planety.

Na přednáškách vždycky máte krásné dotazy, takže já to můžu pak vyprávět, abyste pochopili. A už to někteří také víte: stav Boha je, že já jsem spokojená s tím, co je a nechci nic jiného. Souhlas. Tam není blokáce. Stav iluze hmoty, Satana je, že chci něco jiného, než je. Takže tam spadá i prosba nebo modlitba. Víte modlitba vám sem byla daná: Proste a modlete se a bude vám dáno. To je pro bibli a stav 3D planety.

A každé dvoutisíciletí se pohybuje vlastně ten kalendář zase vzhůru retrográdně. Teď máme vlastně po rybách vodnáře. Správně by po rybách měl být beran. Takže vidíte, že to jde retrográdně, ta otočka toho jarního bodu, ona se tam nekryje, tam kousíček schází. Takže tady skutečně je ten stav pro další dvoutisíciletí. Tam je jiný systém a jiné informace přes inspirované lidi v bibli, což teď bude psáno. Ono se to nyní pomalinku už začne otevírat. Nicméně narodí se zase další převaděč, teď to asi bude děvče, jak to tam vypadá. To dítě se narodí z čistých rodičů a pravděpodobně oba budou z Davidovi krve. Ale nemusí o tom nikdo vědět. Prvních pět let by to dítě mělo vyrůstat v obrovském klidu, aby se vyvíjelo v klidu a pohodě. Když to bude někdo vědět, tak to budou pouze ti rodiče, ale nemusí to vědět ani oni, aby ten klid byl zachován. Ale ono

se někde objeví. Ještě se nenarodilo. Já to vidím tak rok dva, ale nevím, nevím, netroufám si odhadovat. Ani nahoře se někdy ten čas nedá odečíst.

Takže systém zaplnění planety 5D bytostmi je nastavený. Vy, kteří jste převedeni nebo jste byli převedeni, to už vidíte a prožijete si teď praxi. Prožijete si ji teď vy, kdy já, jako Iva ze scény odcházím a velmi ráda. Kdybych jako Iva zareagovala, že odmítnu, to byste viděli, co by se dělo. Ale já už Ivu nebudu nikdy prosazovat. Takže já mám radost, že mám splněno. To je jako když doděláte ročník ve škole a dostanete vysvědčení a těšíte se na prázdniny. To je obrovský úlevný pocit. A také mám co dohánět ve svém soukromém životě, otevírá se příchod mého muže do Čech a už se na něj moc těším, už ho potřebuji.

Teď minulý týden jsem zažila také vlastně zázrak. Před Chrudimí jsem přišla o hlas, začala jsem chraptět a v pondělí, úterý jsem kašlala. A pak mi vlastně shůry přišli pomoci, takže bylo vidět, že to slyšet máte. To jsou věci, které se zkrátka odehrávají a které si zažijete také sami. Byť by se zázraky děly i tím, že vás někdo na ulici zastaví, úplně cizí člověk, a něco vám řekne anebo vám předá nějakou věc. I to už zažíváte. Píšete nádherné dopisy. Stačí jediné pokora.

Teď nedávno jsem byla v Táboře. A přátelé z Příbrami mě potom vzali ještě v sedm hodin na kávu. Tam jsme seděli do osmi hodin. Což bylo neuvěřitelné, sice jsem byla unavená, chtěla jsem odjet k mému bratranci, kde jsem měla spát, ale to byli tak milí lidé, že jsem si říkala: „Ne ne ne, já si to kafčo s nimi dám.“ Během té hodiny, kterou jsme tam seděli se odehrála na cestě, tam kde ten můj bratranec bydlel, za první: obrovská havárie, protože v noci tam vběhla srna do silnice, načež nabouralo asi sedm aut. A já jsem tam přijela, když už to bylo rozehnané, jenom mě ti policajti provedli, já už jsem se ani nezastavila, jenom jsem projela. A za druhé: asi o deset kilometrů blíž tam proběhla tak strašná bouřka, že tam se po silnici valilo asi půl metru vody a všechno to smetlo. A já jsem tam přijela a už bylo sucho, ta voda byla pryč. Říkala jsem: „Tady pršelo?!“ když mi pak vyprávěli, co se tam dělo. Takže vidíte, všechno vlastně má svůj důvod.

Nicméně na tom sezení v Táboře byla taková zajímavá mladá žena a za týden mi pak napsala krásný dopis: „Ivanko, máš pravdu. Starám se o tři holky, mám dvojčata, těm je šestnáct a nejstarší je maturitní ročník a ona teď měla mít věneček. A protože já jsem na ně sama a nemáme peníze, tak jsem neměla na šaty. A teď na tom věnečku budou mít všichni dlouhé šaty, krásné. A my jsme si půjčili takové letní, ty se tam vyloženě nehodily. A já jsem v noci nemohla spát, já jsem i brečela, co ta moje holka... Tak ráno jsem vstala, unavená po té noci z těch starostí a říkám té mé holce, že jsem z toho nešťastná. A ta mě sprdla: „No, mami, já jsem se s tím smířila, zkrátka já půjdu v těch letních šatech. A ty si s tím děláš hlavu, prosím tě, zapomeň na to!“ „Ty to fakt tak vidíš, tebe to netrápí?“ „Ne, vůbec mě to netrápí.“ Představ si, Ivanko, za dvě hodiny v práci mně volala kamarádka, kterou jsem léta neviděla. A jak jsme si povídali, tak ona zjistila z mého hlasu, že mě něco trápí a ze mě to vypadlo. Ona říká: „No hele, tak přijedte k nám, protože moje holky jsou tedy štíhlejší, ale ona by mohla mít moje šaty, oni jsou nové a jsou krásné.“ Posílám ti fotku Ivanko, podívej se. To byly nejkrásnější šaty z celého věnečku. Dcera byla kočka. Ono to fakt pracuje.“

„No, ale teď vám pomohla dcera, to je pravda.“ A ona: „Ještě, že jsem ji tak skromně vychovala.“ „Ne, vy ne, Bůh. Ten vám nedal peníze, abyste ji nerozmazlila.“

Ano, vy se máte radovat z toho, co je. Víte, já bych svým dětem asi taky dávala víc, kdybych na to měla. Naštěstí to bylo zařízené úplně jinak. Ano, největší dar, největší bohatství, které můžete dát svým dětem, je naučit se přijímat s láskou a pokorou to, co mají, aby nechtěly víc. V tomhle světě je to velmi těžké, protože mají kolem sebe lidi ve škole, kteří mají různé ty technické vymoženosti, ale jde to. Jestliže se narodili k vám a jste schopní to takhle mít, i to dítě pro to má část genomu, minimálně od vás, když už ne od partnera. A vždycky to tam je. Ten člověk musí pochopit, že je svoboda netrpět, že všechno, co by odmítal, že ho vlastně trápí. Oni ti lidé koukají jenom ven a to napětí vevnitř pracuje, to se děje automaticky. Ale když se zaměříte dovnitř, zahledíte se na to napětí, usmějete se na něj a řeknete mu: ‚No, proč by mi to mělo vadit, vždyť to je, tak jak to je.‘ Okamžitě to zmizí a povolí to. Je to obrovsky osvobozující. Ano, je to tak, jak to je. Ať se děje, co se děje, já jenom tělem a ve spokojenosti udělám, co se po mě chce a budu ráda. To stačí.

Teď je tady hodně systémů, které vám budou nabízet různé stavy, kdy vám budou opravovat ty vaše bolístky. Ať to jsou třeba meditace, ve kterých vám dorostou orgány. Také to jde. Nebo stavy, kdy si vytvoříte, dejme tomu svoji vlastní látku. Věřte mi, nevyužívejte toho. Vydržte. Splaťte si svoje vlastní platby. Tady jde totiž o to, aby se vám rozpustila vůle člověka, proto jste přišli. A zase, buď to přijmete a vydržíte to anebo to nevydržíte a sáhnete po těchto věcech, i to je nastavené. Tak si to nevyčítat, když už se to stane. Tady se pak zbytečně blokuje. Nebojte se, to nic není. Věřte mi, že člověk se vždycky dostane tam, kde právě je. To je to samé, z první třídy nemůžete násilím přetáhnout prvňáka, když nezvládl první třídu, co by v té druhé třídě dělal? On by byl nešťastný. Tam by měl tuplem peklo, protože by měl samé koule. A tedy jsem to teď řekla blbě... /Ivanka se směje/ Ne, to jsou zkrátka věci, které musíte pochopit. Takže, každý tak jak se rozhodne, byť si myslí, že je to jeho vůle, není to vaše vůle, rozhodne se vždycky nadřadí, podle toho jak vidí, kde máte ještě rezervu. Buď ji už nemáte a pustí vás bez objížděk a oklik rovně. Anebo vás zastaví, vy se škubnete a musíte si prožít další zkušenost, která doladí procentuálně všechna minulostní rozhodnutí.

Prosím vás, odpoledne, teď po obědě si napište dotazy, budou tam nějaké papíry. Dane, děvčata, nějaké papíry, a dejte mi to sem tady na stůl, protože odpoledne budu zodpovídat vaše dotazy, jsou důležité. Nicméně pište hůlkovým písmem, protože já to někdy nemůžu přečíst. Také mám věčně zapatlané brýle, já bych nemohla pracovat v lékárně, já to zkrátka nepřečtu... Takže se ptejte, protože jestliže se dozvíte odpovědi na to, co vás trápí, zamažou se taková ta místa, kde byste si nevěděli rady.

Váš osud je nastavený. Já už jsem teď viděla tam jeden dotaz. Jen tak jsem si ho ze začátku přečetla, tedy ne celý. Ten se týká, a to už jsem vlastně zodpověděla, jestli je dáno pro ženu, kolik má mít dětí. Ano, to je nastavené. Jestliže má žena porodit pět dětí, jsou i přesně nastavené v čase jejího života.

DNA je rozděleno na dílky rotací. Vy to vůbec nevnímáte, protože vy se pohybujete iluzorně v tomhle světě, který vlastně neexistuje. Ale pohybujeme se všichni, ať chceme

nebo nechceme, v takzvaných rotačních polích. Zkuste si uvědomit, že za prvé byl třesk, kdy při tom výbuchu ten vesmír se rozpíná. Současně část vesmíru, ve kterém se pohybujeme, naše planeta rotuje kolem zdánlivě stojícího slunce, ale to slunce právě proto, že se ten vesmír rozpíná, ono vlastně jede jako ve zdviži. Takže my byť se dostaneme do stejného bodu za rok, není to ten stejný bod, je to spirála. Taky když sahám při aurickém sezení do času bloku, kdy to ten člověk udělal a sáhnu tam, třeba řeknu dejme tomu rok a bolí to, pak řeknu dva roky, bolí to, pak řeknu tři roky, bolí to - tak ten zápis blokace je víc jak dva roky a méně jak tři roky. A je to odečítáno vlastně od rotace té naší země. Takže vidíte, že vy žijete v tom rotačním poli, kde je nastaveno, kdy, co a jak se stane. Vezměte si, i DNA je zatočená spirála. To znamená, že v každé té otočce máte ten časový údaj, kdy to je.

Víte, ten Bůh mi vždycky dával různé informace. Buď to bylo ze mě, zevnitř, sluchově, v noci prožitkově. Různým způsobem mi dával najevo svoji existenci. Také to ale bylo někdy zábavné, když mi to dělal přes úplně cizí lidi, třeba v kavárně. Já si pamatuji, jednou jsem o tomhle přemýšlela, protože informace začaly přicházet. Šla jsem jednou pro práci do města. A byla jsem hrozně ospalá, já jsem pracovala do tří do rána, a pak jsem vstávala velmi brzo. A tak jsem se zastavila na kávě v jedné kavárně. A vedle byl stůl a tam seděli dva taxikáři, kteří měli stání před tou kavárnou. A vždycky si tam zašli na kafe, aby nemuseli mrznout v autě celé dopoledne. A najednou slyším, jak si ti dva povídají. Ten jeden říkám tomu druhému: „Ty vole, včera dávali, tam někde na satelitu, na Němcích,“ tam vyšlo najevo, že on má německou rodinu, takže uměl německy, „takový pořad o DNA. To ti bylo zajímavý. Ty vole, když máš třeba v šestatřiceti dostat rakovinu, ono to tam je už napsané.“ Ano, je tam i zaznamenáno, a teď dobře poslouchejte, že pár let předtím prožijete zášť k někomu, že to nezvládnete. Vidíte, i to jestli zvládnete nebo nezvládnete věci je tam nastaveno, protože prožitkově jste si to jako Bůh nastavili. Tak proč si to vyčítat. I okamžik, kdy vám to najednou dojde, je také nastavený.

Vy máte jenom žít! Tak žijte! A pozorujte, to co se odehrává, budou odpadávat odpory, on na vás ten Satan pak nebude mít páku, když budete spokojení. Protože vám bude stačit to, co máte a budete se radovat z toho, co je. A věřte mi, každý čin, každá situace je skutečně rozdělena na dva pohledy, na pohled optimistický a na pohled pesimistický. Víte, člověk, lidské ego, člověk ve hmotě, který si připadá jako hmota... Zkuste si představit, že budete mít před sebou rozhodnutí, buď zareaguji tak nebo zareaguji tak. Jedna strana má své plus a své mínus. A ta druhá také má své plus a své mínus. Když už se rozhodnete pro jednu nebo pro druhou stranu, musíte vědět, že až to proběhne, až se v tom prožijete, že to má i to mínus. Takže se máte radovat jenom z těch plusů, jestliže jste si to vybrali. Jenže my lidi jsme podivní. My bychom jedním zadkem chtěli sedět na dvou židlích. V tu chvíli vám, pesimistickému člověku vadí, že nemá výhody tyhle, že tohle už ne... Vy byste chtěli mít oboje výhody a oboje nevýhody nemít. Ne! Tady jde o to, že se máte dívat vždycky na ten dobrý pohled toho, co se děje. A věřte mi, jde to.

Já jsem včera vyprávěla, a i minulý týden v Chrudimi, o ženě, která mi psala. Protože ráda vyprávím vaše příběhy, samozřejmě v anonymitě, protože je to nutné. Ale přes ty

příběhy vy pochopíte, obecně byste to nepochopili. To je žena, která mi psala, když jsem jela do Tábora. Ona na sobě pracovala, celý půlrok poslouchala moje přednášky. A pozor, ale zase tam byl egoistický skrytý pohled, kdy to ego jí nedovolilo, aby to prohlédla. Ona tedy měla velmi drsnou životní situaci. Přišla o partnera, o děti, dospělé dcery a o vnuka, protože jí nechtěli vidět. Žila sama v domě u lesa, který se nemohl prodat a byla sama, bez práce. Samá mizérie, všude byla mizérie. Je strašně fajn tedy. Nicméně po půl roce mi napsala, že celé léto poslouchá přednášky a všechno pro to koná, a teď dobře poslouchajte, ale nic se neděje. Ona čekala, takže to dělala pro sebe, rozumíte. Odpověděla jsem jí: „Poslyšte, ne ne ne, vy musíte zastavit egoismus, to znamená nečekat. Vy se tak budete chovat, i když z toho nebudete nic mít. Tehdy, kdy si to takhle rozhodnutím zastavíte, už se to může i pohnout.“

Ale pozor, víte, já jsem tímhle byla kdysi prozkoušená, protože mystici většinou prožívají takzvanou temnou noc duše. A to je tehdy, kdy slyšíte Boha, léta slyšíte Boha, máte zážitky - a najednou je ticho, on vás jakoby opustí. Některým to trvá velmi dlouho. Pan doktor Tomáš chtěl dokonce páchat sebevraždu, jestli jste četli Paměti mystika, tam o tom píše. Já ne, já jsem salámista. Víte, já jsem mu tenkrát řekla: „Mně je jedno, že se neozýváš. Já vím, že jsi, já už jsem tě zažila. A kdybych se měla chovat jinak, jenom proto, že tě neslyším, tak bych byla egoista a to já nikdy neudělám. A kdyby si se neměl do konce mého života ozvat, já se budu stejně chovat k lidem a nebudu nic po nich chtít. Pro mě je radost, když jim tu radost udělám.“ Takže u mě to trvalo dva nebo tři měsíce a znova přišel, protože tam už nebyl důvod. Tam ten egoismus nade mnou už byl velmi slabý, protože v té pětce už byly jenom zbytky, které se tam z minulosti jenom nastavily, abych tady něco řešila. Představte si, kdybych čtyřicet let nic neřešila. To je dlouhá doba. Takže něco přece jenom mi dali. Ale to je ono, rozumíte.

A teď si představte, ta žena tedy čekala, tak jsem jí vysvětlila: „Vy nesmíte čekat, i čekání je egoismus. Pak to děláte pro sebe, když čekáte, že se něco změní.“ A ona: „Nojo, ale když já bych tak ještě chtěla mít se komu svěřit, to je přece tak krásné. A mít ještě rodinu a zažít děti. A taková mizérie, jsem na to sama.“ Ano, tam zase bliká lítost. Jsem na to sama. Odpověděla jsem: „Dobře, já vám to řeknu jinak. Víte, jak bych se zachovala já? Já bych byla šťastná jako blecha, že v té mizérii se mnou nežije někdo další. Protože já lehce si lehnu na zem a přikryji se téměř ničím, to je jedno, že nemám na uhlí. Ale hlavně, že tam nejsou děti a nikdo jiný, kdo by musel ty překerní situace také prožívat.“ Ona mi napsala nádhernou větu: „Jéžíšmarja, to jsem tedy egoista, to mě nenapadlo.“ Ano, v každé situaci se můžete chytit optimismu, i v té největší mizérii, ale musíte na sebe zapomenout. Když už byste se litovali, tak tam pořád figuruje ta vaše hmota. Ne, to je super, že to žiji jenom já. Já si to užiji.

A tehdy ten Bůh... Ten Bůh vás pošle na oběd! /Smích/ Tak si nechte chutnat!
/Přestávka/

Sylva Králová: Zazněla znělka, která zase volá, abychom se posadili na místa. Jestli je to možné, můžeme se v klidu usadit. Pohýčkat své naplněné žaludky, uvolnit se, odpočinout si po obědě. A já mám tady pro vás, jak je vždycky po obědě doporučené,

možná to někteří víte, někteří nevíte, ale minimálně dvacet minut nedělat vůbec nic... Takže, žádné hned umývat nádobí, žádné hned všechno sklízet a začít se tam někde snažit. Ne. Tak, a vy se teď naučíte, pokud budete chtít, dvacet minut nedělat nic. A já místo po-obědové pohádky, té klasické, kterou znáte, vám budu vyprávět jinou pohádku. Už delší dobu, delší čas je v povědomí energie, o které mluví Ivanka, a to je energie Ježíše Krista. Mnozí z nás známe jeho podobu v českém Otčenáši. To si myslím, že známe asi každý. No a já jsem vám dneska přinesla příběh, který se odehrává v Ježíšově rodném jazyce, v aramejštině, což je vlastně modlitba jakou ji známe v češtině, ale je celistvá. Není to výňatek, který je přeložený, který je nějakým způsobem čímkoliv ovlivněný. Je to energie, který byla kdysi takhle daná a my si ji dnes můžeme společně prožít. Určitě víte, že i v českém jazyce ta modlitba má několik veršů. V českém jazyce je jich sedm a v aramejském je jich dohromady osm. A když budete poslouchat ta slova, která se budou po jejich odeznění také zpívat, tak si zkuste nahlédnout sami do sebe, kde ve vás tahle modlitba, vibrace těchto slov v aramejštině, kde ve vás mluví. Protože tahle modlitba je nám dána jako určitý, chce se mi říct lék, který nás dnes může harmonizovat, léčit, přivádět a rozpomínat se tam, kde to kdysi všechno začalo. Takže, až se bude ten Otčenáš zpívat, zkuste se podívat do svého těla, protože každá ta část, každý ten verš se odehrává na úrovni našich energetických center, na našich čakrách. A každý verš pracuje s jednou čakrou. Zkuste se podívat do těch čaker, kde je ta modlitba přijímaná, kde nepřijímaná. Kde, v jaké části těla, na ni která buňka těla reaguje, kde ji odmítá anebo kde se jí naopak otevírá. Zkuste si sami pro sebe udělat takovou radost a nahlédnout do sebe a do svých srdcí.

Takže pojďme se teď společně zaposlouchat.

/Sylva recituje a zpívá s Janou Aramejský otčenáš/

Tak my se teď budeme věnovat vašim otázkám a odpovédím:

***Mám diagnostikovanou sníženou funkci štítné žlázy. Co dělám špatně?
Jak to napravit?***

Každá čakra má svoji oblast v těle, takže si snadno najdete, čeho se to týká. Štítná žláza je komunikační fáze. Záleží teď na tom, jestli se to týká levého laloku nebo pravého laloku, to také může být diagnostikované. Nicméně je někde porušená komunikace. Co to znamená, porušení komunikace? Do levé strany je to do hmoty, to znamená nechcete někoho slyšet, nechcete s někým mluvit. Nebo tam je někdy, může tam být v minulosti, jemná ironie nebo naopak ostrá komunikace, slovní napadání. Vždycky to dělá ego. Situační fáze je posuzování nebo kritika, třeba i v hlavě.

Víte, Bůh je slovo, je prožitek, je myšlenka. V bibli je psáno, že na začátku bylo slovo. Ano, všechno bylo vymyšleno, takzvaně myšlenkově spoutané a vytvořené. A také bylo nastaveno, že během prvních šesti dnů ten Bůh pracoval. A uvědomte si, co to znamená šestá čakra. Šestá úroveň, šestá hladina je úroveň Satana. Jestliže překročíte hladinu šesté čakry, to znamená zkoordinujete si za pět dní, za takzvaný celý týden vývoje Boha

ve hmotě, než se najde, a nebudete na těch čakrách dělat žádné nedostatky, tak tehdy se dostanete přes hladinu šestky, přemůžete Satana neboli iluzi hmoty. A sedmý den odpočíváte. Tam už utrpení není, pak už se dostanete do stavu Boha, který vás odvede. Ale to je vlastně i stav začínající na šesté čakře, kdy trvalou praxí, že vše je dobré, kdy nevidíte už dualitu světa, že něco je špatně, tehdy se třetí oko otevře a jste žijícím Bohem. A právě ta pátá čakra je většinou jakoby poslední stav.

Když už o tom mluvíme, já myslím, že jsem o tom už včera mluvila v Arkáně, ale vy byste to asi také měli slyšet. Vaše hadí síla vám někdy velmi pomůže, protože ona se v prvním životě narodí pod jedničkou, v takovém hadím hnízdě. A život po životě stoupá a pootáčí se podle toho, jak se vyvíjíte. Samozřejmě, když se dostanete do magických životů, tak ona se zaktivizuje víc, protože tam si s ní černí mágové, oni o ní vědí, začínají pohrávat a vlastní vůlí ji chtějí rozhýbat, aby byli mocní. Jenže to se jim většinou vymstí, protože zahrávat si s touhle silou není dobré.

Ted' se mi minulý týden stala taková krásná věc po přednášce v Chrudimi. Tam přišla paní, která byla týden předtím v Martínkovicích, a říkala mi, že v noci po té přednášce, to většinou míváte zážitky s hadí silou, protože si doladíte božství do těla, to už jste asi zažili, tu první noc se jí stalo a nikdy to ještě nezažila, že ta hadí síla ji jako had vyjela ke krční čakře a pak sjela. Za další asi hodinu vyjela podruhé, ale vykoukla jí ta hadí hlava pusou ven a zase zajela. Ona říká: „Jéžiši, co to znamenalo?“ A já říkám: „To buďte moc ráda. Tady už vám hadí síla zprostředkovává informaci, že ještě nemáte otevřenou pátou čakru na průchod, aby mohla vyjet nad hlavu. Protože, když už se stanete Bohem, ona se propojí, vyjede až nahoru, přesně v upravených otvorech vašich čaker. Jestliže byste si ji sami chtěli vyhnat dřív vlastní vůlí, už prosazujete vůlí člověka. A už to neprojde nahoru, ty čakry nejsou otevřené, jak mají být. A pak vám to může zdemolovat tělo. Já znám lidi, kteří pak osm let byli na vozíku nebo měli různé jiné obrovské problémy. Třeba boule, zdeformovaný obličej dva roky, nebo vůbec necítili chuť. Oni to sami urychlili. Svůj vývoj nemůžete vzít do svých vlastních rukou jako lidé, protože vy nejste lidé, vy v těle člověka jen bydlíte a Bůh neboli vy si to všechno naplánoval. Vy vlastně jednáte sami proti sobě, když nepřijmete v pokoře přesně ten krok za krokem, jak se máte vyvíjet. Takže v pozdějších fázích, kdy už jste připraveni, ta hadí síla vyjede nahoru nad hlavu přes třetí oko, sjede zpátky a rozpustí se vaše pomyslná oddělenost v duchovním srdci. Tehdy vy jdete po ulici a na kohokoli se podíváte, vidíte sebe. Neexistuje nikdo druhý, tady iluze oddělenosti mizí.“

Takže tady trošku se zaměřte na komunikaci, tam může být někde v minulosti člověk, se kterým jste třeba odmítla nebo odmítl mluvit. Tady není psáno, jestli jste žena nebo muž. Takže, jestli jste odmítli mluvit s někým nebo někde v rodině došlo k nějakému odmítnutí. Ale pozor, někdy se stává, že už to nemůžete „napravit,“ protože ten člověk už nežije. Může to být třeba nějaký příbuzný, starší generace. To nevádí, nevyčítat si to. Vědět, že když nastane ve vašem životě podobná situace, že už to vyřešíte jinak. Nicméně cokoli můžete říct i člověku, který je na druhé straně. On přesně bude vědět, co mu chcete říct, protože nadjá máte společné. A věřte, i ten člověk na druhé straně může s vámi spolupracovat, to nadjá vám řekne. Tady jde o vaše přehodnocení té situace, tohle je strašně důležité vědět.

Čo sa stane s dušou po všetkých znovuzrozeniach, keď si už zažila všetko, čo mala?

Duše je otázka tretej dimenze. Duše je vlastne časť Boha, ktorá príjde do hmoty v izolácii. Ničmenej Duch svätý je, keď tá hladina nad tým sa otvorí a nalije sa do vás Duch. Ano, to je zážitok takzvaných Letnic, kedy treba i na apoštoly prišlo tady to prepojenie, jak jsem dneska o tom vyprávěla, tohle je ono. Chvilku se motali jak opilí, přečtete si v bibli, co se tam všechno dělo. Hučelo jim v komínech, to jsou ty niterné komíny, to nebyl komín jako v baráku, nebojte se. To všechno je tam zkreslené, tam se píše mezi řádky, aby se to jakoby změnilo, protože pochopit měli jenom někteří lidé. Navíc i bible byla upravená, to víte, ve třetím století na jednom koncilu. A i to bylo správně, protože dva tisíce let ještě byla Země 3D planetou. Takže tohle bylo nutné vlastně udržet pro určitou část nepřipravených lidí v tajnosti. Oni by to stejně nepochopili. Takže ta duše, která si prožije tady všechno, ona se spojí se svým Duchem. To znamená, otevře se ta brána nahoře a tehdy už žijete v páté dimenzi. Každá dimenze má svůj hmotný svět a svůj duchovní svět. U třetí dimenze je to vývojově, skáčete pořád tam a zpátky, vyvíjíte se. Od páté dimenze je to dimenze božská, tady už se řeší úplně jiné věci. Vy jste skutečně už Bohem, který žije ve hmotě vědomě. To lidstvo vždycky v té další dimenzi dostane úkol. Ale prosím vás, vy jste teprve na začátku a časově v řádu toho, jak my chápeme čas, je to pro vás ještě velmi dlouhá doba. Nebojte se, všichni ostatní vám budou velmi nápomocní, protože tady už je veliká jednota. To znamená, všichni konají pro celek neboli pro sami sebe, tak to vnímají, tady už neexistuje protivenství. To lidstvo dostává pak úkoly, které vždy přináší ten přenašeč, který se narodí jednou za platónský měsíc. A jsou to velmi příjemné úkoly. Ty se vždy nastaví vývojově, ale to teprve přijde. Zatím se největším úkolem pro vás jeví, dostat se do praxe 5D. Pak, když už se spojíte s nitrem, s Otcem, tak pak on už si vás přesně postaví, kam potřebuje.

Minulý rok jsem si prošla onkologickým onemocněním. Neboť jsem dokázala s pokorou přijmout, měla jsem poté období, nádherné napojení, že mně přicházelo intuitivně, vše do sebe zapadalo. Byla jsem klidná, našla jsem Boha. Potom se mě ale to napojení začalo uzavírat, teď mě opět svírají strachy, úzkosti, staré programy jsou zpět. Proč mi ta Boží milost byla odejmuta? Když myslím na Boha, mám tlak na čele či spáncích. Děkuji. Dagmar.

Ale to je dobře. Ten tlak na čele je výborný, protože se pohybuje třetí oko. Tady se to děje proto, že rok zpátky, teď vlastně necelý rok zpátky, když se uzavřely vibrace planety, tak jsme se hodně vzdálili od minulostních vibrací vašeho těla. To znamená dřív, a lidem se to teď hodně dělo, byli z toho nešťastní, nevěděli, co se děje, protože se jim vrátil stav ega, který už dlouho třeba necítili. To je to samé u vás. A je to proto, že ta planeta se odloupla, to je skok daleko. A my tady jsme vibračně do určité míry vzdáleni. Zkuste si představit, jako když máte pejska na vodítku. Když už pak by se ten pejsek snažil utíkat víc, tak už by to prasklo, to už se pak rozváže. To znamená ta vzdálenost vždycky závisí na těch bytostech, co žijí na planetě, na stavu planety. Planeta odskočila, to znamená, že dřív jste necítili už ty vaše egoismy a dneska je znova ještě cítíte. A ono je to nutné a je to dobré, protože se musíte skutečně očistit úplně od všeho.

Takže, neposlouchejte to, skutečně je to zbytečné. Není to vaše, ty strachy, nežijte to, neuzavírejte se zase do té oddělenosti, protože strach de facto neexistuje. Strach je: ‚Co bude?‘ Ale za prvé, váš osud je nastavený, ten jste si sama vybrala a skončí přesně tehdy, jak jste si ho vybrala. Ne jenom váš, ale i vašich bližních. To znamená, že já tady a teď vím.

Já vždycky jsem svojí mamince říkala, když ještě mívávala strachy, když jsem někam cestovala, dneska už si myslím, že to přijala, už o tom i mluví, ale dřív jsem to na ní viděla, vždycky jsem se smála: „Mami, koho mají zastřelit, ten se neutopí.“ Ona na mě vždycky tak koukala... Nicméně dneska to respektuje. Já jsem jí říkala: „Hele, mami, osud je nastavený. Uvědom si, že co se má stát, to se stane a je zbytečné něčeho se bát.“

Stane se vždycky jenom to, co má. A jestli je to moje vůle, tehdy já v tu dobu ráda odejdu. Udělala jsem tady všechno. Tak jako když dovaříte, umyjete nádobí, sundáte zástěru a odejdete. To nic není. Takže strach je iluze. Je dvojitá dokonce, dvojitý stav egoismu. Chtění vědět, co bude a s obavou, odmítáním. Ale pozor, je to nespokojenost, protože to je: ‚Co bude?‘ Já jsem vždycky lidem doporučovala říct si: ‚Ještě to není. Až to bude, budu to řešit.‘ Tehdy to ego samo odpadne, protože ono na vás dřív už nedosáhlo, ve stavu v jakém jste byla, ale teď zase ano, protože planeta mu to umožňuje. A věřte mi, on dělá kompletní čistku. Takže on musí tohle udělat, on to dělá i pro Otce, tedy i pro vás. Je zbytečné se bát. To je nesmyslné.

S pokorou sleduji tvoje přednášky. Vždy se mi spustí slzy a chodím často močit.

Ano, ano, to je čištění.

Druhý den mívám zácpu. Chtěla jsem se zeptat, co to znamená?

Tam se odvodníte... /Smích/

Ne ne ne, to je skutečně čištění, já už jsem o tom dneska mluvila. Člověk, který nad sebou nemá ten egoistický špunt, stává se Svatým grálem, tak přes něj mluví jiné vibrace. A ono to fakt pracuje.

Mně napsal nedávno pán, je to čtrnáct dní, po jedné přednášce: „Ivanko, nesmíte o mně mluvit,“ já nikdy nemluví konkrétně, navíc toho pána ani neznám, „já vám chci jenom říct, že když jsem poslouchal ty vaše za nás prosby, které byly natočené třináctého září v Ústí, co se se mnou dělo! Ono to funguje, i když nejsem na přednášce, jenom když to slyším.“ Ano, to je Boží slovo. „Víte, já jsem celý zrudl, pak jsem se osypal, na krku se mi udělala taková krusta, vypadal jsem jak prase před porážkou. No, to byla taková reakce, nemohl jsem dýchat, na krku jako když máte šálu a někdo vás chce škrtit. A já jsem přesně věděl, co to bylo. Já jsem kdysi dávno pracoval na nějakém úřadě, je to pár let zpátky. A tam v okolí v tom městečku byl chlap, takový stěžovatel, psal stížnosti na ministerstvo a všude. A já jsem si na něj počkal a rozbil jsem mu držku. A já jsem přesně věděl, co to bylo, tam byly hrozné nadávky.“ Komunistický..., ne, komunikační blok tam byl.

To se mi stává často, takové přeřeknutí. Vezměte si, když my se všichni doma sejdeme, tak tam jsou ještě potom ještě i jazykové úniky. Takže oni když odjedou, tak já plácám takový krávvoviny, to je pak sranda...

Takže skutečně, ono to pak tady pracuje, Boží slovo očišťuje, ono má jinou vibraci.

A v Ústí je holčina, strašně šikovná. A nedávno mi napsala: „Ivanko, já mám kočku, ta kočka normálně nereaguje, leží na polštářku, spí, ale když tě poslouchám, tak jak začneš mluvit, ona přijde k těm bednám a packou se snaží jakoby dohrabat. Já už jsem se snažila x-krát vypátrat, proč to dělá. Když to vypnu, tak se otočí a jde se znechuceně plácnout na polštář. Jak je to možné? Ona tě snad poslouchá nebo co?“ Ne, ona tam slyší tu vibraci toho slova.

Já sama jsem kdysi dávno, když chodili, když mě vyučovali, když jsem byla na vážkách a říkala jsem tomu archandělovi, který přišel: ‚Budou mi lidé věřit? Já sama bych byla v údivu, kdyby někdo takhle začal mluvit.‘ A on říkal: ‚Neboj, ty máš na to udělané srdce.‘ Takže vidíte, že všechno je mechanismus přípravy toho jedinice, takové té hlásné trouby, co je tady připravovaná. A věřte mi, byla jsem připravovaná velmi dlouho.

Takže tady skutečně ty přednášky očišťují. A většinou, když hodně se potom vyprázdníte, tak se odvodníte a druhý den je tohle čištění. Ale to přestane za nějaký čas, až se odplaví věci. Hlavně přijímejte skutečně pokorně všechno, z pozice přítomnosti, tedy všechno ve spokojenosti. Protože přítomnost je spokojenost, to už víte. A je to vlastně systém. Vy, když jste si nastavili osud jako Bůh se všemi okamžiky, ten tunel je hotový, co prožijete. Takže když prožijete každý ten bod, ten okamžik spokojeně v klidu, v přijetí - v pokoře; vidíte, tam je vlastně všude to samé, to je synonymum; tehdy potvrzujete přítomný okamžik původního Boha s přítomným okamžikem žitého těla. A tehdy nemáte bloky a stáváte se Bohem, když to dokážete v každém okamžiku vašeho života.

Bolesti v zápěstí, s čím to souvisí? A jak se bolesti zbavit.

Ruce jsou vždycky čtvrtá čakra.

A většinou se ty bolesti rozdělují v těle jinak. Nenávist je vždycky prožitá srdcem, což je útok, obrovský útok. Nenávist už víte, jak pracuje v těle, ta vždycky způsobuje rakovinné onemocnění. Pozor, i kdybyste ne-nenáviděli konkrétního člověka, ale jenom svůj osud, vidíte to, to je vlastně sama sebe, nebo nějakou situaci, že se stala. Takové to: ‚Proč já...‘ a mrsknete tu zášť. Tak to pak má součinnost ještě s dalšími čakrami, kde to prožijete. Ta nenávist vždycky musí být v kombinaci, buď člověka nebo situace s tím, že je něco špatného. Což je na jedničce, tam jsou střeva. Nebo s neodpuštěním, to jsou ledviny nebo děloha, když je v to partnerství, nebo u muže prostata. Nebo zlostí, nenávist v kombinaci se zlostí, to vám potrhá celé břicho, to je na trojce. Nebo nenávist kombinovaná ještě s lítostí, napřed ten člověk projede nenávist a pak fňuká, že se mu to stalo. Někdy si napřed fňukne, a pak k vůli tomu nenávidí. Nebo nenávistná kritika, taková ta nenávistná mluva, tak se potom projeví nádor, nádorové onemocnění v oblasti, kde se to vlastně odehrálo, v tom sekundárním stavu času.

Ale jinak většinou všechno, co jde do rukou, to je přes lítostivé stavy. Záleží na tom, na jaké ruce to máte. Protože ta bolest vzniká tehdy, jestliže se čakra sevře a vy sami sebe v oblasti čtyřky nepustíte do těla. Takže ta ruka je mrtvá, tam chybí třeba deset, dvacet, třicet procent vás jako Boha. A ta hmota, když není oživená Bohem, tak bolí.

Prohlédněte si, pokud to máte na levé ruce, tak jste litovala někoho konkrétního, buď sebe anebo druhého člověka. Obojí je nesmyslné. Já jsem si vybrala celý osud se vším všudy, abych ho přijala. Takže už je nesmyslné litovat, protože pro mě je největší učení to, co se děje. A je pro mě to nejlepší. Ano, každé nadjá si vybere to nejlepší, co potřebujete prožít, protože v minulosti jste dělali odpory. To znamená, zapsali jste si karmu. Takže kvůli tomu jste si teď vybrali tenhle osud, abyste si splnili zmírnění odporů. Takže je pro vás ten nejlepší. A přišli jste se sem učit. To je jasné, že něco neumíte, a je blbost kvůli tomu fňukat. To je jako byste v první třídě nebo ve druhé třídě se přišli do té třídy něco naučit a pak jste fňukali, že to neumíte. To odporuje zdravému rozumu. Kdybyste to uměli, tak byste tady nebyli, byli byste jinde. Vy jste přišli proto, že tohle neumíte, takže jste vždycky na správném místě a ve správném osudu, a to je pro vás vaše parketa. A pak tam ještě máte druhé lidi. Ale pozor, ti mají stejná pravidla. Proč bych měla litovat svoje dítě nebo někoho bližního, když i on sám je Bohem, který si vybral svůj osud. Ne. Já vedle něj mu pomůžu překonat ty překážky tím, že ho posílím v tom, aby skousnul úplně všechno ve svém životě. Takže největší dar svým dětem opravdu dáte, když je naučíte skousnout úplně všechno. Pak je můžete klidně pustit do života, protože víte, že oni si se vším poradí. Ale naopak, když ty děti rozmazlíte, nebo moc je hýčkáte a přeženete to, tak pak si neví rady. Opravdu je to dobré stát vedle nich a ukazovat jim, co všechno jde skousnout.

A když byste to měla v pravé straně, když se vrátím k tomu zápěstí, tak to by byly situační lítosti. Zase, zbytečně. Váš život je nastavený se všemi situacemi. A jsou pro vás ty nejlepší, protože kdybyste je neprožili, tak byste nikdy nebyli takoví, jací jste dnes. Ono vás to formuje, proto jste si to vybrali. Takže je to pro vás vždycky to nejlepší, co můžete mít.

Předvánoční sbírky. Mám pomoci například fondu ohrožených dětí? Má to smysl? Nebo je to zasahování do záležitosti, které jsou předem dané, uspokojování mého ega.

Víte, já jsem vždycky lidem říkala, že když chcete přispět, tak si přispějte. A když nechcete, tak si nepřispějte. A záleží jenom na vás. A věřte mi, jestli má být nějaké organizaci nějaké množství peněz přispěno, tak tam přesně to množství přijde. I kdyby vy jste se škubli a rozhodli jste se, že ne. Jsou lidé, kteří mají sami ze sebou pořád problém. Jdou okolo žebráka, dají mu a pak se mordují tím egem: ‚Já jsem mu neměl dávat. On to určitě propije nebo prokouří. Jsem blbec, on je bohatý, on to na mě hraje.‘ Ego si tam kecá. Nebo naopak mu nedáte a pak si to vyčítáte. To je nesmysl. Víte, to ještě pořád jste sami pro sebe důležití jako jedinec. Ne. Jestli má být někomu pomozeno, tak mu pomůže stejný Bůh s jinou tváří než je vaše, když vy ty prostředky zrovna nemáte. To znamená, že když se rozhodnu pomoci tomu člověku, tak mu pomůžu. A už jsem udělala čáru a nebudu rozebírat, jestli to bylo dobře nebo nedobře.

Zbytečně se mordujete. Anebo naopak mu nepomůžu a budu vědět, že když bude zapotřebí, že pomůže někdo jiný. Takže záleží jenom na vás, jak se rozhodnete.

Četl jsem, že vědci, lékaři, objevili u člověka nové orgány. Je to možné? Jsou lidé 5D i jinak fyzicky stavění než lidé 3D? Děkuji a mám tě rád.

Děkuji moc. Takže píše asi muž.

Ano, už i víte, také vaše těla budou teď jinak rezonovat. Moje tělo je teď vedle mě paralelně jako zvířátko, kdybych to měla nějak vysvětlit. Teď jsem zrovna říkala, že já třeba najednou zjistím, že mám hlad tím, že ty buňky hledají, začnou se tak třást, žravé jsou a není tam co jíst. Tak se začnu tak jako klepat a říkám si: ‚Tak mu musím něco předhodit.‘ Je to takový zvláštní stav, jako kdyby jste měli zvíře, které pořád s vámi chodí a vy mu musíte dát najíst, aby vám posloužilo a bylo tady dál. To je sranda s ním. Tyhle pocity jste dřív neměli a teď je budete všichni mít. Bude to takový jako sluha, ta hmota vám pak skutečně slouží a slouží vám dobře. Ano, naše těla se vyvíjí.

Můj tatínek mě kdysi dávno strašil, protože já jsem neměla nikdy moc dobré vlasy, tak jsem si ty vlasy jako holka tak prohlížela, a on říkal: „Zapomeň na vlasy, protože kam se budou lidi vyvíjet, podívej, pořád budou něco vymýšlet, takže se jim bude zvětšovat hlava, bude jim slábnout tělo.“

Vtom jsem viděla takový ten hydrocefalus. A ještě: „K čemu budeš mít vlasy, k ničemu. Takže ti slezou.“ Říkala jsem: „Tati přestaň!“ Takže mě obrovsky jakoby děsil v tom. Ale je pravda, my jsme se tomu smáli.

Nicméně ano, orgány, které člověk nebude používat, oni zakrní. Skutečně tomu tak bude, mění se vám i DNA. Už jste si mohli všimnout, možná někdy jste slyšeli informace, teď je i spousta nemocí, které svět považuje za nemoci, ale nemoci to vlastně nejsou. Taková celiakie, která dřív nebyla. To je dvacet let zpátky, co se začala objevovat, ta je vlastně zadaná ve vývoji planety, protože my bychom tu planetu sežrali. Ale hlavně, každá dimenze má jiné stravovací návyky. A vzdali byste se dobrovolně svých zažitých pokrmů, které vám dělali maminky a babičky, a teď to bylo dobré a jste na to zvyklí... Ne ne ne, zkrátka to se musí uříznout násilím.

Takže DNA se mění díky tomu, že se měníte. Ano, mění se i krevní skupiny, přidávají se různé jiné věci k tomu. Bude se vám měnit pomalu počet zubů. Bude vám přibývat šedá mozková kůra, kterou budete umět využívat víc. To už jste mohli zjistit, začínají se vám spínat jiná čidla, víte něco dopředu, tam jsou informační věci, jako je jemnosluch, jemnocit, začnete komunikovat telepaticky. Začnete se v tom teprve orientovat. Budete šokovaní, až poprvé zažijete telepatii, jak je to úžasné. Děti, které se teď rodí, už to umí.

Můj nejstarší vnuk je v tomhle mistr. A já si pamatuji, jak naše Lucinka kdysi dávno, když čekala Rafička, tak se ještě dohadovali s mužem, s mým zetěm o tom, že by si mohli možná adoptovat ještě jednoho chlapečka, protože oni mají hrozně rádi děti. A teď se tam rozhodovalo, jestli ano nebo ne, protože ono to bylo docela složité. A to bylo v době, kdy ta moje dcera byla těhotná a za čtrnáct dní měla родit. Rafael se narodil sedmého prosince. A v té době byly Giovánkovi čtyři roky. A jméno toho afrického

chlapečka bylo velice zvláštní, já si to teď nemůžu vybavit. Ale vím, že to bylo takové neutrální jméno, že ho mohla mít holka i kluk. Třeba jako když mají Italové Andrea pro děvče i pro chlapce, to bylo takové podobné. Takové zvláštní jméno to bylo a nebylo k poznání, jestli se mluví o klukovi nebo o holce. A oni nikdy o tom nikomu neřekli, to bylo mezi nimi, ani Giovanni se o tom nedozvěděl. A jemu byli čtyři roky a oni ti Francouzi od tří let chodí do školky s aktovkou, protože ta francouzština je tak těžká, že se musí ty děti naučit číst, psát a základy počtů ještě než přijdou do první třídy, jinak by to tam nezvládly. Takže měl povinnosti. A teď byli vánoční svátky, mezi Vánoce a Silvestrem, a oni seděli v obýváku, Lucinka už břicho až pod nos a říkala, abychom tomu klukovi dali nějaký úkol, tak jsme mu řekli: „Tak aby ses nenudil, tak kolik nás tady v bytě bude, až se narodí miminko?“ A on vypálil úplně bez rozmýšlení: „Pět.“

Načež Lucka říkala, my jsme nasadili takový shovívavý úsměv. A on odečítal: „Maminka, tatínek, já, miminko a ten kluk nebo holka, co tady s námi možná bude bydlet.“

Lucka říkala: „Mami, nám spadla čelist až na zem.“

Pak za dalších pár měsíců přiběhl rozčilený do kuchyně a říká: „Taky bys mi mohla odpovědět, když se tě na něco ptám.“ A Lucka říká: „Hele, taky bys mohl otevřít zobáček, když se chceš něco zeptat, já jsem asi něco přehlídla.“ A on jí říká: „Já se nemusím ptát pusou.“

Lucka říká: „Mami, tak jsem se hned ujistila, jestli paní učitelce odpovídá pusou. Nebo jestli ho vyloučí ze školy pro blbost.“

A tyhle dovednosti, ty se vám budou vlastně jakoby zvyšovat. To znamená, že vám budou zakrňovat vlastně orgány. Ale nebojte se, to půjde pomalu, pomalinku.

Já si pamatuji, to už je tak dva roky zpátky, to už byl velký kluk, jsme spolu byli posláni pro bagetu k večeři. A najednou on sám mi říká: „Mami, zažila jsi někdy telepatii?“

„No, zažila, třikrát.“ „A ty?“ protože já jsem mu neříkala, že mi to Lucinka vyprávěla.

A on: „No, jéje.“ „Aha, tak ty víš, proč mě máš rád, vid?“ „No, ty v té hlavě nic špatného nemáš.“

Ony ty děti to cítí, obrovsky to cítí.

Takže to budete také všechno umět, ono to přijde po čase samo.

Ono to bude fungovat i v cizích jazycích, když uslyšíte jazyk, nebudete ho znát, ale najednou budete vědět, co vám ten člověk chce říct.

Záměrně se vyhýbám lidem, se kterými mi není dobře. Je to egoismus?

Ano, ale nebojte se, není to na závadu. Víte, já to říkám lidem takhle - když někdo dostane vedle sebe velkého pesimistu, někoho, kdo je nějakým způsobem negativní a vy už jste jakoby optimisté a ještě vás to strhne, tak je pořád ještě zapotřebí, abyste takové lidi potkávali, protože vy se musíte naučit mistrně zvládat optimismus i kdyby jste vedle sebe měli člověka obrovsky negativního. A když si dokážete udržet svůj optimismus, přestože vedle vás je někdo úplně na dně, pak s těmihle schopnostmi jste

super mistr. Velmistr díky tomu člověku. Protože vy se fakt musíte vycvičit, abyste tohle uměli, abyste mohli lidem pomáhat. Takže zkuste, pak zjistíte, že vám to pomůže.

Vy jste mi teď připomněl jeden příběh. U nás v Teplicích byl jeden pán, co chodil s pejskem. A on vždycky s tím pejskem chodil v dobu, když já jsem ráno chodila na polikliniku. A asi jsem mu byla sympatická, tak jsme se začali zdravit každé ráno, když jsme se potkávali. Jenže on si to asi vysvětloval po čase jinak, takže mě pak začal zastavovat na kus řeči, jak to tak lidé dělají. Jenže pak už jsem viděla, že mě vyhlíží. A to už si říkáte: ‚Hergot, já půjdu oklikou.‘ Ale to už vás demoluje, to už vám zasahuje do vašeho klidu. Tak asi dvakrát jsem šla oklikou. A pak si říkám: ‚Ne ne ne, já to zvládnou.‘ Nicméně, když jsem šla rovně, tak on si řekl o telefonní číslo. A já jsem se jenom usmála a řekla jsem: ‚Nezlobte se já si ho nepamatuji,‘ jenom tak, abych měla čas zareagovat. A když jsem odcházela, tak si říkám: ‚No, ale teď budu chodit oklikami pořád!‘

Ale pak, když jsem přišla domů, sedla jsem si do křesla, tak jsem si říkala: ‚Ne ne ne, vždyť já bych honila sama sebe. Já to musím vyřešit. Naopak, já se budu těšit na to, až ho potkám. A řeknu mu, že ať se nezlobí, že nic proti němu samozřejmě nemám, ale že dávám svoje telefonní číslo jenom skutečně blízkým lidem, že není důvod.‘

Heleďte se, hned za dvě hodiny jsem ho potkala. On hned přiběhl a chtěl telefonní číslo. A já jsem říkala: ‚Prosím vás, já nechci, abyste se na mě zlobil, ale také nechci, aby mě to dohnalo k tomu, abych se musela před vámi někde skrývat. Víte, já si nemyslím, že bych měla dávat na potkání na ulici někomu telefonní číslo. A doufám, že vás to neurazilo.‘

A on mě pohládl po rameni a říká: ‚Ne ne ne, já si toho vážím.‘ A bylo to pryč. A teď si vezměte, kdybych to půl roku, tři čtvrtě roku, rok ještě řešila.

Sami na sebe si šijete pasti. Vám by neměl vadit nikdo. Je pravda, že ze začátku ještě vám třeba nebude dobře v nějaké společnosti. Ale později zjistíte, že naopak tím, že jste si přišli zvykat, že pak jste si tak zvykli, že už to nevnímáte. Už ty lidi berete takové, jací jsou.

Dříve jsem jezdila do Prahy, do Safiny. A když jsem se vrátila z Prahy, kde byly tisíce lidí na té ulici, a teď se prodíráte těmi aurami, tak jsem byla hrozně unavená. Ještě jsem cítila ty egoismy a ty splíny, co tam byly. Nicméně pomůže vám láska, soucit k těm lidem, oni za to nemohou, vyvíjejí se. A dřív, když jsem přijela z Prahy, tak jsem se musela osprchovat. A pak jsem třeba tři hodiny spala jak mrtvola. A dneska? Kdybych chodila hodiny a hodiny po Praze nebo ve velkém davu, tak nic necítím. Vy vyrostete vibračně tak, že sice tělo tam je, ale už to necítíte.

Takže neodmítejte nic. Neodmítejte nic, protože pak už se necítíte svobodní. Berte život takový jaký je, se vším všudy. Zkuste to, uvidíte, že to půjde.

Dcera má problém s duchy. Má je přijmout? Nebo čistit od nich byt?

Poslyšte, když má problém, to znamená, že je odmítá. Ale tím už si ego prosazuje svoji vůli jako člověka. Někdy tam může být samozřejmě strach. Ono to není někdy

příjemné. Můžete mu i vysvětlovat, tomu duchu. Ale nemusíte, věřte mi, stačí pouze soucit. Ale hlavně, stav beze strachu, tehdy ten duch se od vás obrovsky vzdálí, protože on má jinou vibraci. Vy tou obavou a tím odmítáním si tu vibraci snížíte, takže on je blízko u vás.

To je to samé, jako když vás potom zkouší hladina ega, to ego chce, abyste se izolovali. Takže ve stavech, kdy už jste hodně vysoko, tak v noci to ego útočí pocity strachu, démonů, černých bytostí. Nebo najednou vás začne něco tlačit do polštáře, ale to máte pocit, že je to skála nad vámi, úplně se zaryjete do postele. Nebo třeba k posteli přišlo obrovské zlo a táhlo mě s prostěradlem z postele... To se fakt děje. A teď musíte zachovat klid. Stačí pár vteřin, nebát se, jenom to pozorovat: ‚Ještě žiju, ještě se nic neděje.‘ Tehdy to zmizí. To ego totiž chce, abyste se báli, protože jemu jde o to, abyste se oddělili zase do duality. A strachem se oddělíte. Ale když vydržíte, tak on na vás nedosáhne. Když je tam klid: ‚Ještě je to dobrý, ještě je to dobrý...‘ Nic. Zmizí. Jen pár vteřin vydržet, fakt to funguje.

Nedávno mi psala paní, která tohle zažila: „Přišel ke mně takový černý člověk, stoupl si za mě a snažil se na mně mluvit a vyděsit mě, ale já jsem nereagovala, já jsem si pořád držela ve vědomí - ještě je to dobrý, ještě je to dobrý... Naštěstí jsem vaše přednášky slyšela dopředu. A stálo za ním ještě pět černých postav, najednou on se otočil a říká jim: ‚S tou nic neuděláme,‘ a zmizeli.“

Takže tam skutečně, když byste se báli, tak ta vibrace se sníží a jste pod hladinou egoismu, a už vás má. Tady jde o pocit svobody, kdy překonáte ty hranice. Prosím vás, není čeho se bát. Vy jste všechno, co existuje. Jste Bůh v sobě i v druhých lidech. Je jenom jedna jediná bytost. Vy jste její součástí, prapůvodem. I vy jste vymysleli tento svět.

Nedávno mi někdo říkal: „To jsem ale byla vůl!“

Nerada sleduji filmy o válce. Snad je to tím, že v téhle době jsou stále. Jak k tomu přistupovat?

Víte, na světě, tady na té planetě je všechno to, co sem patří. Jinak by to tady nebylo. Tady se hlavně odehrávají egoismy, a ty války jsou jedním z největších egoismů, který existuje. Většinou je ještě k různým politickým účelům využito spoustu lidí svých vlastních, které ten národ obětuje. To je stará praxe. Ale zase, vaše osudy jsou naplánované tak, aby tomu tak bylo. Je to i vaše vůle, což vy nevnímáte. Já jsem vždycky doporučovala lidem, aby se třeba delší dobu nekoukali na televizi. Ono stačí to, co se děje v těch různých krimi zprávách a takovýchto věcech. Ale pak vám po čase, když si dáte pohov, skutečně dojde, že všechno je dobře. Lidé, kteří jsou dneska napadeni, oni napadali dříve. Tam se dějí skutečně jenom dohmaty těch odporů a ubližování. Dneska stavy schizofrenní jsou obrovské. To je stav rozdvojení, kdy ten člověk ubližoval druhým bytostem a oni dneska si ty kanály k němu najdou. A věřte mi, spousta lidí, co dneska třeba někoho zabije, on tam přijde jako někdo jiný, ten to udělá, a ti lidé za to sklízí. Spousta lidí si to ani nepamatuje, že to udělali, vůbec mají okno, a opravdu, to je jejich pravda. Tohle je důležité vědět. Ale osud mají takový, musí sklidit

to, co zaseli. Takže rozsévejte jenom dobro. Rozsévejte jenom dobro ve vašich schopnostech, které máte a ono se to všechno časem vyčistí, zklidní. Nicméně odmítat něco tady, to už je odmítat i vlastní vybíjení nebo zákon Boha, karmy. Když vám nedělá dobře pohled na krev, nemusíte se koukat.

Já nemám asi osmnáct let televizi. A pak jsem začala chodit k mamince, abych s ní byla v době, kdy už mě potřebovala. A teď ona na tu televizi kouká, ale já jsem zjistila po těch letech, že dneska sice na tu televizi koukám, ale to, co se tam děje se mnou vůbec nehýbe. I ten film, který je natočený jako film, je pro mě stejnou realitou jako tenhle svět, který tady je. A ono to tak skutečně je. To je scéna jakoby iluzivního výboje. A vybití karmy.

Prosím o zodpovězení problému s vysokým krevním tlakem.

Tady jsou nějaké emoce, které běhají nahoru a dolů. Pozor ten krevní tlak se dá a půjde skutečně změnit i obyčejnou stravou. Existují potraviny, které zklidňují. Nicméně tam je za následek velké množství věcí. Vezměte si, co všechno ovlivňuje krevní tlak: emocionální prožitky, rozčilení, odmítání, egoismus, to je jedno, na které čakře. Také se vám mění krevní tlak, když se najíte. Nebo když jdete z tepla do zimy, nebo ze zimy do tepla. Nebo když máte málo rutinu a to krevní řečiště, všechny vaše cévy nemají pružnost. Protože i kdybyste měli prožitky nahoru dolů a měli jste dost rutinu, tak by se ta céva v okamžiku, kdy se vám zvedne tlak rozšíří, to znamená, že se zpomalí tok krve, protože se zvětší objem řečiště a krevní tlak klesne. A když rutinu nemáte dost, tak ho dodáte i stravou. Jíst pohanku minimálně dvakrát, třikrát do týdne, ale stačí fakt lžička. Docela dobrý tah je koupit si pohankovou krupici a jednu lžičku si večer dát do jogurtu. A to vůbec v jogurtu chuťově necítíte, že je tam něco přidané, to je tak jemně namleté. A to stačí, ta lžička denně. Ještě si do toho dejte rozinky, ty jsou pro vás potřebné. Takže tady se to dá zlikvidovat. Ale ty emoce jsou důležité a samozřejmě stav psychiky, ale to všechno se teď vychytá. Ta medicína na všechno přijde, my si budeme tělo opravovat jenom jako domeček, jako příbytek ve hmotě, abychom tu vědomě vydrželi. Máte žít velmi dlouho, protože vy nebudete dělat egoismy, takže budete zdraví. Ale jednotlivé orgány budou zatím podléhat času, do kdy doslouží, takže se budou asi transplantovat.

Já jsem teď, je to předminulý týden, viděla na internetu na Seznamu, to bylo neuvěřitelné, tam nějaký Číňan přišel o nos po nějakém úraze. Viděli jste to? A oni mu dali informaci na čelo a ten jeho nos v původním tvaru, protože to je program vašeho těla, mu vyrostl, sice nahoru, ty dírky mu koukaly nahoru. A teď všichni kolem něho... Ještě to neumí ti lidé, ale fakt to tělo půjde opravit. Takže oni mu nos potom operací dají správně. A já si myslím, že bude možné i tělu přímo „přikázat,“ aby nos sám dorostl. Ale to se všechno ta medicína musí naučit. Bude to určitě zajímavé. Ale musí to být mechanická práce, protože hmota je hmota a Bůh je Bůh. Tenhle člověk ještě zasahuje do 3D, protože jestliže měl úraz na nose, tak musel něco vyvést, to je jasné. Úraz je extrémní výboj. Takový akutní výboj odporu. Takže kdyby to ten člověk neudělal, tak o ten nos nepřišel. Takže tady jsou vývojové návaznosti.

Bolí ste desať rokov vegetariánka, čo sa stalo, že už nie ste? Čo si myslíte o zdravej výžive v súvislosti s uzdravovaním?

Já jsem stala vegetariánem, zase ne z vlastní vůle. Já jsem fakt byla byla celý život jenom pokorná, ať se podívám kamkoliv. Já jsem si ani zaměstnání sama nevybrala, to bylo rozhodnuto tatínkem: „Ne ne, ty nebudeš zdravotní sestra,“ já jsem věděla, že musím pomáhat lidem, „to by si dělala noční,“ to mě nenapadlo, ale bylo to rozumné, „ty budeš zubní laborantka.“ „Tak jo.“ Ono to zdánlivě vypadalo, že jsem bez svojí vůle. Ono to tak bylo, já jsem podléhala Boží vůli. Nicméně, ne, já jsem to svoje okolí tak milovala, že jsem mu nechtěla komplikovat život.

A protože bylo zapotřebí, abych si prožila stav vegetariánství, tak jsem do něj byla vehnána uměle. Deset let to trvalo. A bylo mi dobře přesto, že jsem tedy vyrostla na mase. Ale najednou v roce 2001 seshora přišla jednu noc skupina andělů a řekli mi, že teď musím zase jíst nějaký čas maso. A tenkrát mi nevysvětlili, proč. Teď už to vím. Já jsem se nikdy neptala, jestli vám Bůh přikáže, že to udělat máte, tak to asi nějaký důvod má. Já o tom nebudu spekulovat, proč bych musela mít důkazy o něčem. Tak jsem si říkala, že mi třeba chybí bílkoviny nebo něco, oni to vědí, protože se stávalo, že jsem dostávala informace, když něco v mém těle chybělo. Vy až se pak stanete Bohem, tak to božství vám přesně řekne, co se ve vašem těle děje a co máte najednou přidat anebo najednou ubrat. Až letos na jaře v noci přišli a zmínili se o tom. Řekli mi, že já jsem byla urychlená, já jsem dlouho „spala“, pak mi otevřeli zámky, kvůli vám, takzvaně mě urychlili, pak jsem projížděla v noci po takové zvláštní kolejnici, která se točila. Až po letech mi došlo, že to je DNA, kde jsem si nemusela prožít ten osud. Takže v noci jsem vždycky přejela rychlostně přes tu DNA. A teď mě dostali do stavu, kdy jsem byla připravena k vám mluvit. Ale pozor, kdybych pořád ještě tou vegetariánkou byla, oni mě potřebovali přibrzdit, jinak v době, kdy jsem byla uvedena na veřejnost, by mi nikdo z vás nerozuměl. Já bych vám byla tak strašně vzdálená. A bylo by to k ničemu, vždyť já jsem přišla vlastně kvůli vám, oni mě vlastně tím masožroutstvím přibrzdili. Nicméně, já to maso nepřeháním, já ho mám tak dvakrát týdně. A mám bílé maso nebo ryby. Můžu si dát třeba i tmavé maso, ale to je jen tak dvakrát do roka. Víte, zlatá střední cesta. A tenkrát mi řekli, že až bude čas, tak to samo odpadne, ale do toho už se nebudou míchat, že to už budu vědět sama. Vidíte, oni věděli, že v tu dobu to stejně ten Bůh rozhodne, protože on už ve mně bude naplno. Takže je to proto, že oni ty úmysly měli, ona ta strava skutečně ovlivňuje.

A teď ta planeta se bude vyživovat jinak, ten lepek je skutečně zatěžující. Jestli celiakii někdo máte, mě ji tedy naštěstí nezjistili. Nicméně měla jsem poslední dobou problémy s nadýmáním, to je nepříjemné, bylo to po pšenici a různých obilovinách. A já miluji chleba. Tak jsem byla ráda, že mi na to nepřišli. Nicméně moje mladší dcera to má. Té na to zase přišli velmi pozdě, tak se teď musí dost zregenerovat. Ale už je to lepší. Nicméně, já jsem se rozhodla, že to nebudu pokoušet, tak napůl jím bezlepkově a napůl jím s lepkem. A problémy zmizely, přestalo to a je mi strašně dobře. Jsou lidi, kteří když se začnou stravovat bezlepkově, tak zjistí, že mají potom obrovské množství energie, mnohem víc.

Moje osmiletá dcera odmítá chodit k babičkám na noc o víkendu. Chce být jen s námi doma. Máme ji nutit, aby věděla, co všechno dokáže zvládnout? Děkuji.

Nutit byste ji neměli, nicméně byste jí měli vysvětlit, že někomu udělá radost. A vždyť tam nemusí třeba ani spát. Ona tam může pobýt dvě tři hodiny. Může si s těmi babičkami popovídat, protože ať jsou babičky hodné nebo méně hodné, vždycky je co se učit. Víte, člověk se učí poznatelnosti. Ale hlavně úcta k tomu člověku a někdy i překonání se, že udělám něco, co by se mi zrovna extrémně nehodilo, je také systém pokory, věřte mi.

Já si pamatuji, můj táta si přál kluka. Takže moje maminka dokud neporodila, tenkrát se to ještě nedalo zjistit, tak já jsem byla Jiříček. Nicméně vypadla Ivanka a ještě moje maminka měla velmi těžký porod. Tři a půl dne rodila s obrovskými komplikacemi, které skoro nepřezila. A ten můj tatínek tři a půl dne čekal, než se narodím, takže tři a půl dne oslavoval. A dovedete si představit jak vypadal. Načež, naši byli zdravotníci, on se dostal do té porodnice jakoby protekcí. Ta moje maminka čekala a říkala: „Ty si byla tak krásná.“ A maminky, ty miminka milují. A teď poslouchá, jak ten její muž za tím rohem bude reagovat. A můj tatínek řekl: „To je nějaký omyl, ono je to nějaké černé, to není moje.“ Já jsem měla černé vlasy a teď jsem snědá. Já jsem ve skutečnosti velmi snědá. Ono je to vidět, když vysvitne slunce, mně stačí pár minut a já úplně celá zčernám a svítí mi bělmo. To je strašné, já vypadám příšerně, když jsem opálená. Já jsem se nikdy moc ani na slunci nemohla objevit. A teď ta moje maminka dostala takovou dardu. Nedávno jsme na to vzpomínaly, tak jsme se chechtaly. A teď můj táta, když mluvíme o tady tom protivenství, proč jsem o tom začala, když si přál toho kluka, tak aspoň mě jako toho kluka chtěl vychovat. On mě jako dceru obrovsky miloval, jemu pak bylo jedno, jestli jsem kluk nebo holka. Nicméně mě vychoval jako kluka, což mi bylo ku prospěchu, já jsem nebyla taková ta rozmazlená holka. Ne. Já jsem s tátou zdíla, teď všichni si hráli, já jsem s ním tapetovala chodbu. Dovedete si představit, co jsem tenkrát prožívala. Já jsem chtěla být tam s těmi dětmi venku, a teď jsem tady musela čekat a držet tomu tátovi tapety nebo lištičky, když jsme obkládali. Ale zpětně, když se na to dívám, já jsem se ani moc nebránila. Nebyla jsem nafouknutá, i když trošku tam odporu bylo, ale ono mi to obrovsky prospělo. A ta trpělivost už tam byla nastavená. A v životě dneska mi vždy jde to, že se lehce čehokoli vzdám, nemusím to mít.

Takže ten trénink je někdy velmi dobrý. Takže vzdát se sama sebe ve prospěch těch babiček. Zkuste si s tou holčičkou promluvit. Také jí jednou udělá radost, až se za ní přijde někdo podívat. Ale musíte velmi citlivě, třeba má nějaký důvod, proč tam nechodit. Třeba má divoké sny nebo se jí stýská, to může být různé. Zkusit to vykomunikovat.

Manžel si občas více vypije. I když je milý, vadí mi to, že to tak přežene. Děkuji.

Tedy, vy buďte ráda, že je milý. /Smích/ To je bez smíchu. Já to říkám záměrně, protože alkohol uvolňuje vnitřní zvíře. Neděste se. Většina lidí běžně, a to je automaticky, schovává tu svoji skutečnou vnitřní realitu. A ten alkohol bourá ty vnitřní zdi. Když pak

člověk vypije hodně alkoholu a je hodně agresivní, on je skutečně vevnitř agresivní a zlý, on to pak neudrží. Ale když je milý...

Můj táta byl také takový, on se málokdy napil, já ho málokdy viděla opilého. Ale on by se rozdal, on měl tak všechny rád. A to je opravdu hodný člověk.

Takže buďte ráda, že je hodný. A když to dělá jednou za čas, člověk ujede...

Promiňte, ale mě to připomnělo mého dědečka, kterého jsem nikdy nezažila. To byl tatínek mého tatínka. Děda zemřel, když mně bylo sedm měsíců, tak já si to nepamatuji, když spolu žili. A babička byla údajně semetrika a ten dědeček byl hrozně hodný. Babička, ta rozhodovala o všem. A nic nechtěla dělat, takže děda udělal všechno. On vstával ve tři hodiny, dal slepicím, praseti, obhospodařil všechno, co mělo být, uvařil, pak šel do práce. Všechno udělal a nic neřekl. Ale jednou za půl roku se namazal. A jako by si napsal seznam, všechno té babičce vyčetl, každý puntík... Načež se z toho probral. A teď moje maminka mi vypravovala, to byli rodiče mého tatínka, že babička pak tři dni z toho brečela a on se tak potutelně usmíval. Měl čisto, měl vypráno. Ale byl to hodný člověk, tam nebyl úmysl a ten alkohol mu to vlastně uvolnil.

Takže prosím vás, když je to takhle jednou za čas, a ještě když je milý, tak buďte ráda, že je takový. Možná, že to tím právě přestane, tím postojem.

Prý si blokuji hojnost. A přitom potřebuji řešit bydlení, finance. Jak se k tomu postavit?

Víte, věta, že si blokujete hojnost, je ryze z egoistického světa. Jak vám někdo může říct, že si blokujete hojnost. Tam je ještě takové to podbízění se: ‚Mohl by ses mít líp, kdybys to uměl, tak si trochu začaruj...‘ Člověk má všechno, co v tu chvíli má. A věřte mi, že víc nepotřebuje. A když si tohle uvědomíte, jste ti nejbohatší lidé na světě. A tehdy máte fakt všechno.

Já si pamatuji, já jsem neměla peníze, měli jsme málo i na jídlo, ale my jsme každý den jedli. To bylo tak zázračné. Ale jak jsme jedli ještě dobře. Třeba jsme šli s dětmi pěšky na výlet, natrhali jsme si u cesty u silnice jablka, doma jsme si udělali štrúdl. To vajíčko tam vždycky bylo, mouka tam byla také. A když jsme si ho upekli, obrovská zábava, děti jsme nechali tvořit a ještě jsme si ho pak snědli. Dali jsme si k tomu čaj, nebo někdy i grog my dospěláci, a bylo to úžasné. Člověk si může udělat svátek každý den. A věřte mi, ta hojnost vždycky přijde.

Já si pamatuji, my jsme kdysi dávno byli u Chlumce v takové malé vesničce s dětmi, měli jsme čtyři holky. A tam pod hradem v té vesničce žil jeden pan farář. A my jsme byli od toho pana faráře pozvaní na zahradu. On byl v civilu a my jsme ani nevěděli, že začátku, že je to farář. A on nám vyprávěl příběh, že když nastoupil cestu víry, tak s kamarádem, když začali studovat teologickou fakultu, tak se rozhodli, že si toho Boha vyzkouší. A šli bez peněz, bez jídla na čtrnáct dní pěšky po světě, zkrátka jako když jdete na vandr. On říkal: ‚My jsme každý den jedli, to se děly tak neuvěřitelné věci. My jsme šli beze strachu, my jsme tomu Bohu důvěřovali. A my jsme třeba šli, tu jsme si utrhlí jablko, tam jsme něco našli. Pak jsme viděli, že paní potřebuje sklidit uhlí a dřevo, tak jsme jí pomohli, ona nám přinesla polévku a chleba. Každý den se děly neuvěřitelné

příběhy. My jsme přišli za čtrnáct dní a ani jednou jsme neměli hlad. Když přišlo, někdo nám nabídl, že se můžeme vyspat tamhle v kurníku,“ a tam byly různé věci, které se samy řešili, „ono to opravdu funguje.“ Tehdy víte, že máte všechno.

Takže, řešte si bydlení po svém, buďte skromní. Ano, vyřešte si ho. Buďte rozumní, spokojení se vším a tehdy to přijde. Ono vám pomůže bude, protože potřeba člověka je vždycky splněná, když je to na hranici božství. Takže něco pro to podniknout musíte. I když byste museli jít třeba ze začátku do úplně nějakého obyčejného podnájmu, když není nic jiného. Nebo se něco najde, stávají se neuvěřitelné věci, kdy vám třeba cizí lidé nabídnou, že tam můžete být za úplně málo peněz. Anebo vám najednou přijde nečekané dědictví. Takové věci se dějí. Tak si počkejte.

Škoda, že nemáme víc času. Já bych vám vyprávěla můj příběh, ale to by bylo strašně nadlouho, to byste ani nechtěli slyšet.

Učení Oneness Univerzity v Indii - sjednocení v jednotě, předávání božské energie dikša ma Bhagwad a jeho učení v Indii.

Prosím vás, já jsem vždycky všem vysvětlovala, že já to neznám. Já jsem byla vyučovaná Bohem seshora a říkám vám věci obecně. A protože nevím, co se tady učí a co se tam dělá, tak vám k tomu nemůžu nic říct. Jedině to, že pokud vás učí neodporovat, být v pokoře. Bez proseb, to je dualita. Prosba je obecně nespokojenost, vyjádření něčeho, co vám chybí, co nemáte. V tom případě, je ten člověk nespokojený, tak to není jednota. Takže sami si to prosím, vás vytrďte. To bychom si museli o tom pohovořit. Já jsem skutečně neměla nikdy ani čas na čtení. Těch knížek jsem přečetla velmi málo. A velmi jsem pracovala. Spíš jsem se věnovala praxi. Váš život je totiž vaše praxe. A v tom životě máte nastavené úplně všechno.

Píše mi třeba hodně lidí, jestli by jim nepomohla jóga. Prosím vás, váš život je celý jóga. Naučíte se třeba bhaktismu, milovat někoho v rodině, kdo je děsně protivný... Vy se všichni smějete, co?

Nebo po určité době se začnete učit vzdávání se pro druhé. Nebo se pak zase dostanete do osudu, do party, kdy potřebujete splnit karmajógu. Staráte se o někoho, aniž byste měli pocit, že to děláte vy. Já jsem si svoji karmajógu splnila s vámi. Karmajóga je stav, kdy pracujete usilovně pro lidi s obrovskou láskou, aniž byste si mysleli, že to děláte vy jako člověk. Necháváte pracovat srdce a víte, že to dělá Bůh za vás. Tehdy on mluví. Tohle je stav karmajógy, ale i tohle v každém životě má člověk nastavené. Teprve když budete pokorní, dostanete úplně všechno.

Nevím, jestli jsem vám někdy vyprávěla příběh, kdy jsem neměla vůbec žádné peníze. A nebyl čas, pracovala jsem i o víkendech, dvě děti, obrovské splátky v leasingu na přístroje. A jeden víkend u nás v Teplicích byl pan doktor Vacek. Jiří Vacek, on dělal meditace, byl to jogín. Byl to vlastně přítel pana doktora Tomáše. Já jsem ho nikdy předtím neviděla, občas jsem zahlídla někde jeho kazety. Tak jsem si řekla, že si půjdu zacvičit jógu. To vstupné nebylo moc drahé, bylo to u nás v malšovské škole v Trnavanech, a tak jsem se rozhodla, že tam půjdu. Ono to začínalo asi ve dvě hodiny odpoledne a já jsem tam šla úplně na poslední chvíli, protože já jsem potřebovala

dodělat práci. Vidíte, byla to pro mě karmajóga, musela jsem splnit lidem, co čekali na moje zuby, na moje výtvary, aby se jich dočkali. Takže, já jsem tam dorazila, načež jsem skromně hledala místo někde vzadu, aby mě nikdo neviděl, protože do té doby jsem nikdy jógu necvičila. Nemohla jsem tušit, co mě tam čeká, ti lidé si mohli dávat nohy za krk a já bych to nedokázala, někde bych se tam zamotala sama do sebe. Tak jsem si říkala, já někam zalezu. Jediné místo, které bylo volné, bylo v první řadě před panem doktorem. Já jsem kličkovala, jestli nenajdu místo někde vzadu. Ne, všechno bylo obsazené. Takže já jsem fakt musela tu karimatku dotáhnout před toho pana doktora. Tak jsem si tedy sedla a začalo se cvičit. Ale v pohodě, ono to bylo spíš laděné do meditací než do fyzického cvičení. Pak přišla přestávka a všichni se rozprchli, protože v aule ten pan doktor měl knihy a kazety, a teď si tam všichni šli nakupovat. Já jsem věděla, že nemám peníze a také jsem těm knihám ani nerozuměla. Tak jsem si sedla na tu karimatku, v klidu jsem si chytila kolena a tak jsem se jako pohupovala. Říkala jsem si: „Přečkám tady tu přestávku.“ A ten pan Vacek tam seděl, koukal na mě, a pak vstal, sedl si vedle mě na tu moji karimatku, to už jsem cítila, a říká mi: „Vy se nejdete podívat?“ Já říkám: „Víte, já momentálně nemám peníze, teď momentálně ani s sebou, ani vůbec. Já jsem si přišla jenom užít vás, přišla jsem si zacvičit.“ A on mi říká: „Vy jste bhakta, že?“ A já: „Asi ano, protože opravdu jenom miluji lidi. A všechno, co dělám, dělám jenom z lásky k nim.“ A on: „Hmm, já vím.“ On vstal, šel do té auly a přinesl mi bhaktijógu: „To máte ode mě jako dárek.“

Vidíte, přišla jsem tam skromně, zalézt někde za roh, bez peněz. A ten člověk, který mi byl vlastně tak obrovsky vzdálený, ale protože lidi uznáváte, uctíváte je v pokoře, tak on si sám ke mně přišel sednout, sám promluvil. Oni se pak ty bytosti k sobě skutečně přitahují, protože to božství je tak čisté, že je blízké. Tenkrát, v té době, jsem neměla o tom ani tušení, byť ten Bůh se mnou mluvil. Takže tam se pak odehrávají věci.

Proč je v arabském světě tolik násilí a nenávisti vůči západní kultuře? Kam až povede jejich nesnášenlivost a netolerance? Aleš.

Ano Aleši, my se tady rodíme i karmicky do oblastí. Duch, který ještě nemá v sobě zkontrolé pudové oblasti, to znamená zvíře v nás, on se rodí do oblastí, kde to ještě není vybité. To jsou životy ještě v první polovině. Já jsem na základních přednáškách ukazovala, že vlastně život po životě vám vyjíždí kousek hadí síly a ubývá vlastně jeden díl toho egoismu. A ti lidé tam ještě vůbec neznají, co je láska. Je pravda, že tohle je většina národa. V každém národě existují obrovské duše. V každém jsou. Ale karmicky se do oblastí, kde je ještě velmi silný egoismus rodíte vývojově. To znamená, ten člověk ještě není sklouzlý v božství vlastně přes polovinu svého lidství. Tohle se děje v několika oblastech na světě. To jsou ty nejtěžší oblasti, kde si prožíváte obrovské mizérie. Ale ta Arábie je ještě protknuta velikou agresivitou. A většinou pak z takových zemí vycházejí takové ty největší čistky. A ono to vypadá, že něco tam teď vypukne, protože ten stav je teď tak vzdálený z té planety, že ta agresivita stoupá na celém světě a nejvíce tady. Tam je to taková časovaná bomba. Uvědomte si ale, že všechno, co se stane na planetě, je dopředu naplánované. Toho si buďte věčně jistí. To je jenom stav, že vy se tam už nenarodíte, protože tyhle životy byste měli už odžité. V případě, že byste byli bytostí,

kteřá tam ještě musí žít, budete tam žít. Narodíte se do té kultury, naučíte se to, budete pokračovat a vyvíjet tyhle negativní emoce vůči okolí a budete se zúčastňovat.

Jakou roli hraje v životě jednotlivce, v koncepci Boha, v každém z nás, sebevražda?

Normální. Divné, co? Sebevražda je také nastavená, pokud ji máte zažít.

Když sami provedete sebevraždu, tak je to bod B, kdy máte odejít. Věřte mi, že kdybyste neměl odejít tak se vám, byť to bude vaše vůle, ta sebevražda nepodaří. Pokud bod B je nastavený, tak nadjá ví, že vy teď máte skončit, že se už víc nenaučíte. Tehdy předá rozhodující fázi egoismu, ego je spolupracovník, a vy se rozhodnete a skutečně to uděláte a povede se to. Tady je ale potom hodně dopadů. Včera jsem o tom zrovna mluvila. Abyste tomu rozuměli, je to vlastně obrácené, než se to jeví. Ten člověk neudělal nic špatného. V osudu to je, on si to prožil. Nicméně, teď je důležité vědět, jak se chovat, když jste v tom okolí. Každý člověk sklídí to, čím ublíží druhým lidem. A když se stane, že v okolí máte někde sebevraha, máte na něho myslet s velkou láskou. Pozor, žádné lítosti, vy máte jenom respektovat to jeho rozhodnutí. To je úplně stejné, jako když budete mít vedle sebe člověka, který se rozhodne, že odcestuje do Austrálie. To je jeho rozhodnutí. Vy už ho nevidíte. Třeba máte pocit, že z té Austrálie by ještě mohl přijet, ale to je iluze. Ne, jeho proces tady končí, nadjá to ví, takže vezme vlastní ruce a udělá to. Nicméně, když by vás to ranilo, obrovsky byste plakali a vyváděli, byli úplně rozervaní, ten člověk příště splatí přesně to, co jste dneska v odmítnutí udělali. A při tom ani to není náhoda, že on to udělal vám, když jste ho měli rádi, protože i tady jsou návaznosti karmické. Občas jste to v minulosti někdy udělali, všichni si musíte prožít všechno. A jestli jste to udělali, sklízíte zase odpor ve svém osudu, někdo to zase teď udělá vám. Ten člověk v tu chvíli považuje svoje tělo za sebe, za svrchovaně schopné, aby se mohlo rozhodovat. Ale tak to není. Nicméně z božského hlediska je všechno v pořádku.

Stačí na toho člověka myslet s láskou, obrovsky mu tím pomůžete. Je to jenom zase část programu, který se tady odehrává.

Proč nedokážu žít v partnerském vztahu?

Tam může být hodně důvodů. Nicméně minulostní věci karmenní jsou vždycky nastavené, takže sklízíte to, co jste v minulosti odporovali nebo nedali. Ono je možné, že jste někomu v minulosti bránili ve vztahu. Nebo byly nějaké obrovské vztahovky. Nebo někdo třeba vyšle prokletí nebo nějakou přísahu. To jsou také věci, které jsou možné.

Tady by se muselo sáhnout do aurických těl, aby se zjistilo, jestli je to z tohoto života. Pozor, tady mohl být také odsudek k rodičům. To také bývá.

Já jsem nedávno, na konci září, byla v Opavě. A tam byla na přednášce velmi krásná mladá žena a vozila kočárek. O přestávce si přišla popovídat o bylinkách. Ale cítila jsem, že se chce na něco zeptat, ale nevypadlo to z ní. Ale pak na konci, když jsme se loučili, tak přišla jako první do řady a říká: „Ještě něco mě trápí.“ Říkám: „Tak povídejte.“ Ona:

„Víte, já svého partnera miluji, já s ním mám to miminko tady, co ho vozím. Ale čas od času na něj najednou skočím a nařežu mu. A já nevím proč.“ A já říkám: „Vy ho bijete?“ A ona: „No.“ Já: „Heleďte, neodsoudila jste svoji matku za něco podobného?“ A ona: „No pořád, do dneška. Celý život bije mého tátu.“

Vidíte to. Jestliže už jste dost daleko a odsoudíte někoho, tak nadjá ve spolupráci s egem způsobí, že vy sami budete obětí toho samého konání, abyste pochopili, že ta maminka za to nemůže.

To ani nevíte, co všechno tam funguje. Tak se podívejte, jestli jste neodsoudil třeba rodiče, kteří se rozešli, už spolu nemohli žít, nešlo to nebo se tam odehrávalo něco podobného. I to může být stav odsudku. Nebo někoho nebo něco odsoudíte někde v okolí. Tohle také pracuje, ale to bychom si museli popovídat asi víc.

Do šesti let svého věku jsem pro problémy s koleny musela v noci spát ve stísňujícím ortopedickém postroji. Nesměla jsem lyžovat, bruslit, po zátěži byly velké bolesti. Léčitel řekl, že je to i z minulých životů. Teď po padesátém roku ještě přetrvávají bolesti pravého kolene při klekání a vstávání. Mám šanci přijetím všech minulých i současných situací zmírnit nebo odstranit bolesti?

Ano, máte. A také do jisté míry. Tam bych musela vidět, jestli už je hmota zlikvidovaná. Nicméně co se týká kolen, to je vždycky tvrdohlavost. Zkuste si promítnout, pokud je to pravé koleno, tak je tam nějaká hladina duchovnosti, ze které nechcete ustoupit. A někdy i fanatismus nějakého přesvědčení nebo mínění. To může být obrovsky svazující a může vás v tomhle někde držet. Ale tady je vidět obrovský pokrok.

Nicméně oni nám řekli, to jsem vám ještě dneska neřekla, že až na planetě po určitém čase vývoje se vyčistí ta strana 3D, to znamená až lidé 3D dožijí své životy, tak ti, co tady zbudou, ti co budou patřit do 5D, pak v jeden jediný okamžik budou vyléčení úplně ze všeho. Protože v ten okamžik se nalijete v plném božství do svých těl. A všechno, co bylo změněno předtím, tak bude upraveno. Ale časovou míru neznám, tu nevím.

Ale kolena jsou vždycky záležitostí tvrdohlavosti. To může být jemná věc.

Já si pamatuji, ke mě kdysi dávno přijel pán z Ústí. To byl také zajímavý rozhovor. Vždycky se mi líbí, s kýmkoliv. To je velice zajímavé, ty životní osudy lidí, ty mě vždycky bavily. A to byl muž, který kdysi dávno chodil s nějakou holčinou, pak se rozešli, každý si namluvil jiného partnera, oženil se, vdala se, měli děti. Pak se s partnery rozešli a zase se spolu sešli. On byl velmi duchovní. Jeho žena byla dcerou generála, byla logická, rozkazovala, přikazovala a duchovno vůbec ne. A on ji tlačil do toho duchovna. Tak strašně chtěl, aby byla duchovní, a on už měl z toho tak zdemolovaná obě kolena. To levé, odpor do hmoty k ní, přímo k ní, už měl odoperované. Ale to pravé mělo obrovský zápis, když byl u mě. Říkal: „No, už občas ho cítím.“ Říkám: „Když ti to dojde, povol, ty si zodpovědný sám za sebe. Konej sám za sebe rozhodnutí, které činíš, ale nenuť druhého člověka. Ona se potřebuje sama rozhodnout, musí sama zjistit míru svých vlastností v situacích a v dějích. Tak jí předved', že to jde. Ale ty jsi tvrdohlavý, vidíš. A ještě záměrně, když ji tlačíš do duchovnosti. To je potom problém.“ Heleďte se,

on to nakonec zvládnul, přestal být tvrdohlavý, přestal ženu nutit a to koleno nemuselo na operaci. Takže vidíte, že to jde. Jde to skutečně všechno nastavit.

Po dvadsaťpäť ročnom manželstve som sa rozviedla na manželov návrh. Po nejakých depkách som narazila na vaše prednášky a začala počúvať. A počúvala a počúvala a začala všetko chápať. Prijala som rozvod, rozišli sme sa v pokoji ako kamaráti. Ale mám sny, v ktorých sa vyskytuje môj bývalý muž, ja s ním stále niečo riešim a budím sa celá spotená. Tak prijala som to alebo je to tam stále nespracované v mojom vnútri? Ďakujem, že ste. Jaroslava.

Víte, vždycky to považujte za dobrou věc. Někdy se stane, že ještě neumíte z nějakých situací odejít s čistým štítem. Nebo se něčemu bráníte. A nadjá vás potřebuje mít čisté, takže vám vsunuje situace. A využívá k tomu i představu manžela, to se taky někdy stává. Ale to nemusí být konkrétně směrem k němu.

Víte, starý pan Kalík, teď mu je dvaosmdesát, už je jenom ležící v domově důchodců, mi třeba vyprávěl: „Ivčo, mě nikdy nešla matika. A já se dodneška v osmdesáti letech budím s úlevou zpocený, protože v tom snu je mi patnáct a stojím před matikářem a teď nevím, jak se to počítá. A mně je tak špatně v tom snu.“ Tady to nadjá si čistí minulostní věci, ale on to vzal vždycky za dobrý konec a řekl si: „Já jsem tak rád, že jsem starý a nemusím do školy na matematiku.“

Ano, a s úlevou, nebojte se, tady vám nadjá ukáže, co ještě neumíte. To je to samé, jako když byste měli rezervu a dělali si s něčím starosti, že ještě něco nejde. Tak vám někdy v tom snu nadjá poukáže na něco, o čem byste nevěděli, že problém ještě máte, ale to je i úlevné. Jestli tam řešíte třeba nějakou tvrdohlavost nebo zlost, tak si uvědomte, jak byste to vyřešila. Berte to jako početní úlohu nebo psychologický test. Tím toho tady využijete a vyřešíte to. Rozhodně se na toho muže nezlobte. Tam zřejmě ještě bude nějaká rezerva v odporu, ale to nevádí. Myslete na něho s láskou.

V mém manželství můj muž musel mít všechno přesně, jak on chtěl. A já jsem měla jeden opakující se sen, který mě pronásledoval ještě dva roky po rozvodu. Pak to přestalo. Pak už jsem to vyřešila. Každý ten sen byl trochu jiný, ale základ byl stejný. Je pět hodin odpoledne, dvacátého čtvrtého prosince a já zjistím, že je Štědrý den a nemám dárky, nemám kapra, nemám ani uvařený brambory, za hodinu se má večeřet... A průser, protože manžel by mě zabil. Takový ten strach, co dám dětem. No, obrovský stres. Já jsem se vždycky vzbudila a plavala jsem v posteli. Ale to bylo v březnu a pak zase třeba v říjnu. Různě, dvakrát, třikrát do roka stejný sen. Vždycky jiný děj, ale gró bylo stejné. Tam totiž byl obrovský tlak z té agrese, který by přišel z toho světa, když by nebylo všechno, jak by mělo. A pak dva roky po rozvodu přišel poslední sen a já když jsem se z něj vzbudila, tak jsem si uvědomila, že by to zkrátka bylo tak, jak by to bylo. A tím to odpadlo. Ale to je důležité si to uvědomit, neodmítat nic, nebát se ničeho.

Každý z nás je Otcom, ktorý sa nalial do tela, aby sa postupne niečo v nás zbavilo egoizmu. Čo je to niečo v nás? Na čo je to dobré? Ďakujem. Zuzana.

Všetchno, co existuje je jeden jediný Bůh. A ten Bůh, to vědomí žije, odnepaměti. Tady prosím vás, neuvažujete, že někde to začalo a někde to končí, to není pravda, to náš mozek nepochopí. Nicméně to něco při vzniku, je to obrovsky gigantické, to si nedovedeme ani představit. Představte si, že by žilo obrovské časové úseky, tak jak si dovedete vybavit, v nicotě, ve tmě, jenom by to existovalo a nic by se nedělo. To něco musí žít a prožívat věci. Pozor, stavy vyšších dimenzí už jsou krásné, ale až se prožijeme z té krusty nevědomosti v prvních třech dimenzích, což je velice krátký úsek na to, když vezmeme, kolik těch dimenzí je a my jsme úplně na začátku, pak už máme nejhorší za sebou. Nicméně, tady jde o to, aby jste si hráli tu hru na tu schovávanou. Takže Bůh hledá sám sebe. On se ponoří do hmoty a zapomene, kdo je - tady ve třetí dimenzi, a teď hledá sám sebe. A ono se mu to samozřejmě podaří jednoho dne, protože i časový vstup je naplánovaný. Takže vy sami sebe hledáte, protože vy jste ten Bůh. Tohle je realita. Ale jste to vy. A i ten, kdo si to vymyslel, jste vy. Takže tohle je strašně důležité vědět.

Mám asi tri roky na rukách ekzém a neviem od čoho, už som sa začala mať rada, pomáha mi len užívanie kortikoidov, ktoré škodia.

Tady je ještě další otázka, tak to potom ještě přečtu.

Ano, ty hormony jsou hrozně silné. Ale uvědomte si, co se tady odehrává. Už jsem vysvětlila, že každá čakra je spojená s jednou žlázou s vnitřní sekrecí. A každá žláza s vnitřní sekrecí vyrábí hormony. Vidíte to, jestliže pomáhají někde kortikoidy, což je vlastně náhražka hormonů, to znamená, že tady vám chybí nějaké chování. A protože to je na rukách, tak to bude čtyřka. Stav lásky sama k sobě, to bývá přijetí většinou na jedničce. Tady budou nějaké lítosti. Já bych si musela na vás sáhnout, ale ty ruce jsou vždycky přes lítost. Určitě tam bude sebeláska, protože se to týká kůže, což je zase stav oddělenosti. Takže urovnat si skutečně lásku a vztah k sobě. A ono se teď přijde na hodně věcí. Vydržte a pracujte na sobě. To je strašně důležité.

Majetkovo sa nevieme päť rokov vysporiadať s bývalým manželom, ani sme nezačali, hoci je to na súde štyri roky a ja sa nemôžem pohnúť.

Víte, ono je dobře všechno rychle vyřešit, i když se vám to nehodí a tak různě zvažujete o co všechno přijdete, ale pak vás to obrovsky osvobodí.

Ke mně chodila několik let jedna mladá žena. Byla úžasná. To bylo zajímavé, byla zrovna jedna z těch lidí, kteří ke mě přišli úplně zázračným způsobem a já jsem o tom věděla dopředu, že přijdou. Někdy jsem byla seznámena dopředu, ještě dřív než jsem vůbec toho toho člověka viděla. Viděla jsem jsem tu tvář a pak jsem ho poznala, takže z nějakého důvodu jsem věděla - bude dobrý, bude to pro něho obrovsky důležité, ta duše je tady skutečně kvůli něčemu. A ta žena procházela obrovsky těžkým manželstvím. Její muž po totalitě velice zbohatl. A jakmile zbohatl, tak si myslel, že si

může koupit všechno na světě. A zahrnul do toho i ženy. A ona ho bezmezně milovala, měli spolu chlapce. Tam byla opravdu čistota. Přesto tam nějaké lítosti byly, než tenkrát přišla a než pochopila všechny souvislosti. Ona tenkrát vlastně prošla tou zkouškou celkem dobře. V době, když už se rozhodla, že tohle dál nechce, že už to musí utnout, protože on nechtěl, nehodlal s tím skončit, tak se začali rozvádět. Načež on dělal hrozné psí kusy, protože tam se jednalo o stovky milionů. On obrovsky zbohatl a nechtěl jí nic dát, takže tam dělal egoismy. A ona přesto, že chtěla minimum, tak to dělalo obrovské sumy, to co se vypočítalo procentuálně. A teď on se tam pořád šponoval a nechtěl, teď samozřejmě zuřilo to ego. A ona chtěla dalšího partnera. Jenže pozor, když se nerozvážete a ještě tam jsou vztahovky do minulého partnerství, tak by tam bylo něco zamotaného, vždycky by něco neklapalo, byla by nešťastná z toho, že ten druhý nepřichází, nebo že by nebyl takový jaký by měl být. A já jsem jí říkala: „Vzdej se toho majetku, dej mu najevo, že nic nechceš.“

Dlouho to trvalo, protože měla obavu o dítě, i když v té době už docela dost vydělávala. Za rok ke mě přišla, ale úplně jiný člověk a říká: „Tys měla pravdu. Já jsem toho najednou měla dost, tak jsem se vzdala úplně všeho. Což obrovsky zacloumalo mým mužem, protože ten začal plakat. On dneska poznal, kdo jsem byla, že jsem ho měla ráda, že jsem nechtěla jeho majetek. Dneska se chová tak slušně, že sám posílá peníze, aniž by mu to soud přikázal. A mně se tak krásně otevřel nový vztah, já mám tak nádherné soužití s druhým mužem. Opravdu to pracuje.“

Ale tady jde o tu odvahu. Vzdát se toho. To je právě důležité vědět.

Takže, prosím vás, snažte se z toho uvolnit, protože to vás drží pořád v minulosti, když to není vyřešené. A to je mnohem horší pocit nesvobody a vztahovky, než to, že se nějak domluvíte. To vás obrovsky osvobodí.

Znáte knihy pana Tomáše Keltnera?

Ne.

Pokud ano, jaký je váš názor na jeho práci s emocemi?

Já to nevím. Nevím, o jakých emocích on tady mluví. Prosím vás, vy si smíte dovolit jenom pozitivní emoce. Negativní emoce nejsou vaše. Pan doktor Tomáš říkával, abyste se vždycky zeptali, to je dobrá technika sebe-dotazování: ‚Kdo je ten, kdo se zlobí, kdo je ten, kdo lituje.‘

Ego vám neumí totiž odpovědět. Vy si prohlédnete nitro a zjistíte, že to nejste vy, že vám je to vlastně jedno, že to musíte vzít tak, jak to je. Ale, co si smíte dovolit, jsou pozitivní emoce, láska i dojetí. To je všechno, tady se vším souhlasíte.

Tam si klidně prožívejte emoce jaké chcete, ty nejsou na překážku.

Ty negativní, odmítající vás oddělují od skutečné reality. Ale toho pána neznám.

***Milá Ivanka, som lenivý. Je v piatej dimenzii prípustná lenivosť?
Ďakujem. Pavol. /Smích/***

Tak já tedy nevím, v jaké smyslu jste lenivý. Že byste byl lenivý udělat něco i sám pro sebe? Až takhle lenivý, to už je extrém. Víte, člověk by se měl chovat, jakoby byl ctižádostivý. Takže by měl skutečně pracovat ve prospěch společnosti a druhých s tím, co umí. A hodně k tomu vám pomůže, když něco děláte rád. Tak si aspoň naberte, že s láskou, nebo nějaký koníček. Všechno, co děláte totiž rádi, je stav meditace. Takže když rádi umýváte nádobí, nemáte, pane Pavle, husí kůži?

Ne ne ne, určitě něco děláte rád, tak to dělejte aspoň tak, protože lenost je nepoužívání nástroje. Ale zase jste to musel někde vidět, zase jste třeba někoho kvůli tomu třeba odsoudil, to se také mohlo stát. To by se mohlo někde ukázat. Ale to bychom si museli hodně dlouho popovídat, než bychom přišli na základ toho všeho. Ale raději se tedy rozhybejte.

Rok máme doma psa, fenku, kterou jsme chtěli zachránit před smrtí v nedůstojném prostředí. Stále se bojí nás i okolí a nejlépe je jí v kleci. Z našeho pohledu to vypadá, že se trápí psychicky i fyzicky. Nejsme si teď jistí, zda jí ze života neděláme další peklo, než by sama chtěla. Otázka zní: Jak by se mohlo v naší karmě projevit rozhodnutí, v kterém bychom jednou nechali ukončit její život?

Teď vám řeknu důležitou věc. Sice jsem už o ní mluvila, ale spousta lidí někdy přehlídne ze strachu, že by mohli kvůli tomu „přijít do pekla,“ to už pak děláte pro sebe. Ne ne. Jakékoliv rozhodnutí s úmyslem pomoci se nahoře hodnotí podle úmyslu. Dívejte se, vás je tady, já nevím, tři sta nebo kolik, a já před vámi řeknu s úmyslem nikomu neublížit nějakou větou. A teď pozor, ještě i vy máte třeba, dejte tomu, nějakou hladinu egoismu, každý jinou, takže někdo z vás by se mohl urazit. Ale to už není moje věc, protože já jsem vás nechtěla urazit ani ublížit. Tam bylo odmítnutí hladinou vašeho egoismu. A tak je to s každým úmyslem tady.

Jestliže vy vidíte, že to zvíře se trápí, nedokáže se radovat, může žít jenom v kleci, protože není žádná jiná varianta, a vy zkoušíte opravdu všechno, tehdy se klidně s úmyslem pomoci jí můžete dopracovat k tomuhle rozhodnutí. Ale ten úmysl skutečně musí být čistý. A nemusíte se bát.

Pozor, tady může být ještě prozkoušeno to, že vás pak někdo z okolí odsoudí. Tak abyste se ještě neblokovali pocity, že ten člověk si to myslí. Tady si každý z nás může myslet, co chce. To byste se museli zbláznit, na planetě je sedm miliard lidí a nemusí mě mít všichni rádi. Teď si představte, kdybyste si měli dělat hlavu z toho, že vás někdo nemá rád nebo že vás někdo za něco odsoudí. Ne, to jsou fanatismy. To jsou všechno odmítavé procesy, kdy používáte vůli člověka, že byste chtěli.

Takže pokud člověk má dobrý úmysl, ten úmysl se nahoře počítá.

Dokonce nám řekli ještě i další jiné věci. Jednou mi řekli: „Prosím tě, až ti třeba bude chtít někdo pomoci a ty by jsi viděla,“ což je pravda, já už jsem to v té době dělala, ale asi tam byla rezerva, že je to člověk, o kterém budeš vědět a budeš to cítit, protože už

budeš tak citlivá, který ti pomůže z vlastní vypočítavosti, i to se děje, ,klidně to přijmi, protože pro nás by bylo komplikací seshora ti někde v okolí sehnat čistého člověka.‘ Vidíte to? Jestli ten člověk byl vypočítavý a pomůže vám, on si potom prožije ten svůj vlastní díl, ale mě bylo pomůženo, protože oni nahoře honem nikoho nesehnali. Takže tohle je realita.

Titanová pyramida má vliv na duchovní růst. Je to berlička? Děkuji. Aleš.

Ano, Aleši. A je to velmi zvláštní.

Abyste mi rozuměli, já vám budu vyprávět příběh mé dcery.

V noci dlouhá léta, asi dvacet let, prožívám stavy 5D, kdy se to tělo připravovalo. Skutečně se třesu jak pod elektrickým proudem. Někdy vůbec neusnete. Naučila jsem se pouze odpočívat. Přesto mám obrovskou energii, stihnu obrovské množství práce a věcí, které by asi člověk běžně nezvládal. A vím, že to dělá on za mě. Samozřejmě moje dítě vidělo, co to se mnou dělá, ale nikdy to nezažilo. A loni v létě tady byl můj muž a byla tady i moje dcera. A najednou jsme v jednom časopise viděli stať o pyramidách, což bylo velice zajímavé. Můj muž má rád lidi, kteří se zabývají takovými věcmi, řekli jsme si, že se tam pojedeme podívat a s tím človíčkem si popovídáme. Bylo to v Českém ráji. A ta moje dcera, to bylo velmi zajímavé, já jí říkám: „Nechceš jet s námi?“ A ona: „Ano.“ A pak když jsme si sedli do auta, tak mi říká: „Víš co je divné? Já jsem vůbec nechtěla jet, já nevím, proč jsem řekla ano.“ Bylo mi jasné, že se bude něco dít. Nicméně jsme vyrazili.

Přijedeme tam, bylo to velmi zajímavé. Ti lidé byli manželé a byli strašně fajn, hezké odpoledne a na dvacet minut, každý z nás, jsme si šli vyzkoušet pobyt v pyramidě. Pro mě to byla normálka. Bylo to příjemné, tam si jenom odpočnete, já jsem tam usnula, měla jsem zážitky, které jsem znala. Můj muž také, on je obrovsky, obrovsky silný. Ale ta moje dcera, ta tam měla zážitky, líbilo se jí to, jenže přijeli jsme domů a ona vůbec neusnula. Ona prožila první noc takovou, jakou já jsem vlastně zažila před lety. Ale to musí přijít přirozeně, ne uměle, protože ta energie je veliká.

A teď pozor, ráno vylezla asi v deset hodin, rozčuchaná: „Mami, já jsem něco vyvedla.“ Říkám: „Co jsi vyvedla, Lucinko?“ „Mami, já jsem tak drnčela v noci, to bylo něco strašlivého. Psychicky mi bylo krásně, ale co dělalo to tělo, já jsem to nevydržela, pak mi prdly nervy a zavolala jsem ve čtyři hodiny Aurelienovi.“ Ona na to nebyla psychicky připravená.

A teď Aurelien, čtyři hodiny ráno: „Copak je Lucinko?“ „Niiiiic,“ brečí do telefonu. „No, a co jsi zažila u té pyramidy?“ „Bylo to kráááásný...“ „A co ti je? Proč pláčeš?“ „Já nemůžu spááát.“ Hele, hodinu s ní trpělivě mluvil, ona brečela celou dobu, jak byla vyčerpaná z toho, že chtěla spát a nemohla. A pak jí říká: „Lucinko, víš, já za hodinu vstávám.“ A ona: „Jéžiš, já jsem egoista.“ Teď brečela až do rána, pak tedy usnula.

A ráno jí říkám: „Proč si nepřišla za mnou?“ „Nevím. To je ale těžké, vid’.“

Ano, vy se dostanete k těmhle stavům sami, když jste na ně připravení, pak zažijete vstup té veliké energie. Ano, ono to pracuje, ale je to berle. A někdy by vás to mohlo

vyděsit nebo udělat něco, co by bylo pro vás těžko skousnutelné. Ta energie je fakt veliká.

Pozor, tady až budete Bohové, ani nebudete muset tyhle věci používat. To tady bylo ve 3D planetě nastaveno na doplňování energie. Ale i pro jiné různé technologie, protože téhle energie se bude využívat v jiných technologických procesech, ale to se potom všechno později dozvíme.

Takže prosím vás, radši se k tomu dopiďte svým vlastním vývojem, vlastní odolností, neodmítáním, neprosazováním egoistické hladiny.

Mamka má osmdesát čtyři let, má neléčenou schizofrenii. Za posledních deset let se čtyřikrát stěhovala. Teď je v domově s pečovatelskou službou. Rok byla i u mne, všude ale má záření, které ji spaluje, pokožku, střeva, horší osteoporózu, odnímá jí to vápník z těla, nikdo ji neposlouchá. Jo, někdo jí odposlouchává mobil. Myslím na ni s velkou láskou a soucitem. Lze jí pomoci nějakou formou modlitby? Děkuji.

Prosím vás, každý z nás si odžíváme svoji karmu. Schizofrenie je jedna z karmických nemocí velice vážných. Stačí, když na ni budete s láskou myslet, ale nemodlete se. Za prvé, vy byste prosazovala vůli něčeho jiného a ona by si nemusela prožít to, co tady má.

Já si teď uvědomuji, že jsem vám nedovyprávěla o paní z těch Pardubic. Ta paní mi tenkrát říkala: „Ivanko, když já se budu modlit...“ a teď říká, co všechno: za děti, aby byly v pořádku, aby se jim něco nestalo, a teď říká dlouhou dobu spoustu věcí, „ a pak na konci řeknu: ‚Bud’ vůle tvá,‘ dělám to dobře?“

A teď dobře poslouchejte. Když se budete modlit třeba dvě hodiny za druhého člověka a pak řeknete: ‚Bud’ vůle tvá,‘ tak to všechno smažete. Protože vůle jeho, je vůle Boha a tedy i vaší maminky, že si to odžije. A i vaše, že to v osudu máte. Vy máte za úkol nelitovat ji, podržet ji, být na ni hodná, myslet na ni s láskou, protože schizofrenní stavy jsou skutečně obrovsky obtížné. To je odžívání si minulých hodně, ale hodně silných odporů. Takže starejte se o ni, milujte ji, budete třeba jediným blízkým člověkem, který tohle bude prožívat, ale i to pro ni bude velice důležité. Protože vy si pak budete přát její odlehčení. Ale čím víc ona si tady odžije, tím víc tady zaplatí v tomto životě, tím líp se jí půjde v budoucnosti, protože to všechno navazuje. Takže prosím vás, buďte na ni hodná, stačí s láskou na ni myslet. A to je všechno.

Naši udělali ve výchově nějaké „chyby.“ Zablokoval jsem se. I já jsem udělal nějaké chyby. A co teď. Jak pomoci sobě proti svým blokům. A jak svým dětem. Můžeme tady prosit do minulosti? A když budeme prosit, tak to zase schytáme, aby se ukázalo, že už to umíme?

Tak, poslouchejte dobře. Pamatujete si, že vaši neudělali nikdy žádné chyby. Každý z nás si vybíráme vždycky ty nejlepší rodiče, které jsme si mohli vybrat, protože v minulosti jsme dělali odpory nebo „karmy.“ Dejme tomu, v minulosti jste byli alkoholikem, takže si jednoho z rodičů vyberete jako alkoholika. Vidíte to? Ten otec

vám musí předvést, nebo matka, to už je jedno, ten jeden z rodičů vám musí předvést, ukázat, jak je to negativní, jak to není hezké.

Ale pozor, vy se máte obrovsky radovat z toho, co ti rodiče umí, oni vždycky mají něco plus. A to, co mají mínus, v tomto případě ten alkoholismus, máte je mít rádi za to, že vám ukazují, jak se v budoucnosti nemáte chovat. Takže vždycky ti rodiče jsou dobří. Tady akorát máte opravit to chování a s vděkem na to myslet. Tehdy neuděláte žádný blok. Ale pokud odsoudím znova toho otce za to, že je alkoholik, tak jsem se zablokoval, protože jsem někoho odmítl. A je jedno na jaké čakře. Tam jsou prožitky emocí jiné, špatný posudek, vztahovka, že mi vadí, že to dělá, zlostí, lítostí, nenávisť, kritikou. Vyberte si, kterou čakru neumíte. Každý umí něco jiného, takže tady jsou tyhle věci nastavené.

Přestanete odmítat a budete se radovat jen z toho, že vám ten svět ukazuje svoji poznatelnost. To znamená, to, co se mi líbí, to dělám. To, co se mi nelíbí, to nedělám. Ale obou variant si vážím. Tohle je velmi důležité vědět. Tehdy není žádná blokáce, ani do minulosti k rodičům. A tehdy už se chováte obrovsky dobře i ke svým dětem, protože víte, že byste jim tyhle věci už nedělali, díky těm vašim rodičům. Vidíte, pak už je to všechno krásně vyčištěné.

Takže všechno to, co my považujeme za chyby druhých je vždycky v nás. Je to v nás. Vy nesmíte odporovat. Ale být rádi, protože tady je vždycky zapasovaná, ne ničím jiným, ale jenom vaše karma. Takže vidíte, že nikdo „chyby“ nedělá.

Dneska, když byste třeba mluvil se svým dítětem, tak byste třeba mohl říct: „Podívej, já se ještě třeba zlobím, já to o sobě vím, takže my se vzájemně budeme hlídat. Až budu vzteklý, já si to hned uvědomím, ale můžeš mi to říct, budeme na tom spolupracovat, ty se také z toho budeš učit.“

Víte, i to dítě si váží toho, že přiznáte, že něco neumíte. Takový ten rodič mistr světa, který všechno ví jen proto, že je o dvacet let starší, ten nic moc nenaučí. Naopak, naučí to dítě to mistrovství. A pak si dáváte vzájemně do nosu, nic se tím nevyřeší. Takže skutečně přiznat, spolupracovat, to je potom úžasná věc. A to pak je docela příjemné, i když se dějí někdy zvláštní věci.

Prosím o vysvětlení slov Ježíše: „Pokud vás někdo uhodí do tváře, nastavte mu i druhou.“

Ano, víte, už jsem vám to říkala. Neexistují nepřátelé. Ten, kdo vás uhodí nebo ublíží, přichází vám vybit karmu, on vám pomáhá. To nastavení druhé tváře znamená, že se nemáte nikdy bránit tomu, co přichází, že to máte pokorně přijmout. A tehdy máte zaplacenou karmu. Nepřítel neexistuje. Vy toho člověka máte za to naopak milovat. Jakmile se ale bráníte, pozor, nemusíte tou fackou, ale nitrem, negativní emocí, tehdy si znovu píšete do cesty další vybití karmy, abyste mohli prožít tu pokoru, kterou jste neudělali. Vždycky vás to očišťuje, vždycky útok z vnějšího světa. Protože všechno je energie, všechno si zasloužíte. Tohle je výklad této věty, protože tady skutečně neexistuje nic špatně. On vám nastavil všechno, tak jak bylo, a nastavil to správně, protože vás vede do pokory.

Vidíte to - láska. Ta láska, ale není to, že budete na lidi vysílat lásku, to by byla bílá magie. Takové to vysílání, tím se zachráním tou láskou - ne. Láska jako soucit. Jestliže mě někdo přijde napadnout, za prvé mi pomáhá, vybíjí mi karmu, za druhé s ním soucítím, protože vím, že já mu to nevrátím, já mu tu karmu zpátky nevybiji. Ten útok ale on si sklídí někde v budoucnosti svého těla, protože to, co vydáváme, to musíme sklídit. Tak v tu chvíli ho to, co udělá, jednou potká. Ale pozor, bez takového toho chichotání se a mnutí si rukou, bez takového jedovatého přání: ‚Počkej, ty darebáku, ty si to sklídíš,‘ ne. To by ještě byla taková ta radost ne na místě. Takže fakt soucítit, nereagovat. A tehdy máte vyčištěno.

Astrální cestování.

Prosím vás, nedělejte to. Vy jste přišli všechno prožít do hmoty, do těla. Tak se záměrně nevyumísťujte, vy se máte naučit tady ve hmotě být spokojení.

Mně nedávno psala mladá žena, že poslouchá Tolleho a mě, že jí to strašně pomáhá, že se dostala úplně někam jinam. Ale najednou jí pak do cesty přišla zvláštní informace o nějaké mladé krásné ženě, která dělá takové speciální meditace. To, že jí zaujalo, tak na tu meditaci jela. To byla skupina lidí, a ta žena také mluvila o lásce, ale také, že si máme naopak posilovat ego neboli vůli člověka. Ale to už jsem měla husí kůži, když jsem to dočetla až sem. Ten dopis pokračoval: „Když začala meditace, tak v určitém bodě té meditace ta žena najednou přikázala: ‚Vystupte do astrálu,‘ mně se udělalo tak strašně špatně, úplně jako když mi někdo polije hlavu kbelíkem vody, úplně jsem plavala. Tam jsem cítila tak strašné zlo, co to bylo? Já už tam nepůjdu.“

Odpověděla jsem: „Proboha, vy si umenšujete egoismus, zbavujete se iluze tohoto světa. A pak vlastní vůli člověka si to ego zesílíte. To je vlastně protipól, vy posilujete satana. A proto vám bylo tak špatně, vlastně to tělo to už neunes. Tam je obrovský zvrát ve vibracích,“ ta žena mohla klidně i umřít v tomhle stavu, „prosím vás, vy jdete úplně opačným směrem.“ Pak mi napsala znovu: „Ne ne, já už tam opravdu nepůjdu. Děkuji vám, já jsem si jenom nebyla jistá, ale asi jsem to tušila.“

Prosím vás, astrální cestování, to je záležitost ezoteriků, kteří si pro zkušenost chtějí někam zaletět. Zнала jsem i černé mágy, kteří po nocích létali po krajině a hledali, kdo kde ztratil peněženku, aby si ji ve dne pak šli sebrat. To je egoismus, co? A představte si, že jim to pak seshora zadrželi, pak už jim to nešlo. No, dobře jim tak, darebákům. Tak jo.

Nesmrtelnost v Atlantidě.

Nevím, co tím myslíte, ale já jsem tam v té Atlantidě žila. Tenkrát jsem byla bílým mágem a byli jsme tam dvě skupiny, byli jsme to bílí a černí mágové, takže ještě boj.

Nedávno mi také jedna mladá žena napsala, že... Teď jsem zapoměla, co jsem vám chtěla říct... Joo, už vím..., že podle ní existuje jedna jediná magie, je jedno jestli je černá nebo bílá. Není to tak. Bílá používá ve volních procesech dobro a černá používá zlo. Ale já jsem jí odpověděla jednoduchou větou, že není to tak, není to stejné, protože

kdyby to tak bylo, tak by Harry Potter nemohl být kladný hrdina. To pak vidíte ten rozdíl v těch výsledcích.

Takže tady, prosím vás, to je iluzorní. Tam se jednalo pouze o stavy, kdy jsme byli uměle načasovaní a magickými procesy jsme si ty životy prodlužovali. Ale tam se jednalo i o jiné problémy, to teď nechci řešit.

Jak se sám spojit s Otcem.

Neberte to do vlastních rukou. Protože když to berete do vlastních rukou, využíváte egoismus. A už jste vedle. Vy jste ten Otec a naleznete ho jedině ve spokojenosti.

Podívejte se, mluvila jsem o tom nedávno. Letos v Boskovicích byla mladá žena, přišla za mnou a říká: „Já bych tak strašně toužila po Bohu, tak hrozně moc.“ Říkám: „Bože můj, ale takhle se k němu nedostanete, to žijete v dualitě. Jestli jsem já a tam je Bůh, nikdy ho nenajdete. Je jednoduchá cesta. Jestliže já jsem Bůh, který si vybral osud, tak se postavím na jeho stanovisko. Přijmu v osudu všechno tak, jak je. A tím ho zažijete. On si vás převezme. Nebojte se, nikdy nepřijdete o vaše vědomí. Vědomí člověka zemře, to je smrt Ega a dosadí se vědomí Boha. Pak vidíte všechno úplně jinak. Smrt neexistuje. Zemře skutečně jenom iluzivní svět, který vnímáte jako lidé. Boží láska je jiná než lidská láska. Veškeré vnímání Boha je úplně jinak nastavené než lidské. A to všechno zmizí z vašich pocitů a stanete se skutečně živým Bohem. Tehdy ho najdete. Ale zároveň jste to vy a zároveň jsou tam všichni lidé, o které jste jakoby přišli tady v tom hmotném světě, kteří třeba zemřeli nebo vás opustili. Ale víte, že vás opustit nemohli, že oni jsou ve vás. Tam je skutečně úplně všechno. To se musí prožít. To je komplexní stav prožitku.“

Takže neberte to do svých vlastních rukou jako člověka, protože vy jste ten Otec. A zvolil jste si to, co žijete. Takže, když klidně, jenom ve spokojenosti budete žít den za dnem tak, jak se vyvíjí a fakt budete klidný a spokojený, tak on si vás v noci nebo i ve dne přijde sám vzít.

Před pár lety jsem věděl, že chci vědět, co je dál, co vůbec jsme a věděl jsem, že to jednou zjistím. A od roku 2012 ve mně proudí informace, vstřebávat je moc příjemné. Je dobré ten hlad ukájet? Či jen tak žít?

Víte, máte žít, co je vám dáno. Vždycky, když člověk do toho chce vsunout ještě něco dalšího, i velikou radost z toho, co se děje, je ještě výkyv. Ano, pan doktor Tomáš s Mílou měli vždycky pravdu, ano, když člověk zažije ještě velkou radost, musí se propadnout ještě dolů.

Je to jako taková kláda, která se překlápí jako houpačka. Později se zmenšují radosti a zmenšují se propady, až se hladina urovná. A ta hladina je rovná. Tehdy mizí ego. Je to stejné, jako říkával pan doktor Tomáš, přirovnání s vlnami. Vy si připadáte jako vlna, ale když ta hladina se zklidní, tak zjistíte, že jste moře. Ano, je to úplně stejné.

Takže prosím vás, žijte jenom to, co je vám dané. Nechtějte víc. Každé chtění víc, vás vykývává ten černý, který chce vás trošku ještě jakoby roztrást a vzít do duality, do iluze, že jste vlnou.

Můj syn David bude vycházet devátou třídu, hledáme vhodný obor. Hodí se na umělecké obory? Na jaký? Moc děkuji.

Tak teď nevím... Tak to by si měl asi vybrat on sám, jestli na něco má talent nebo ne. I já jsem dělala přijímačky a talentovky, ty zuby jsou obtížná věc dnes. Nevím, to si musí rozhodnout on sám, pro co má talent. Nechtějte to po mě, proboha. To ne.

Mám tříletého syna a mám problém s výchovou. Je správné určovat hranice a trvat na základech? Když jsem benevolentní, přerůstá mi přes hlavu.

Ano. Navíc, vy dnes, v těch třech letech ho fakt musíte držet, když už je tam i tahle povahová vlastnost, protože byste ho potom opravdu nezvládla. Ten človíček musí mít své hranice, protože když je nemá, tak je nebude mít ani jednou ve svém životě a bude ubližovat světu, bude ho drtit, ale svět už nebude tak benevolentní jako vy. Takže z lásky k němu mu to skutečně dneska nesmíte dovolit. Od vás ho to nebude tak bolet, když zasáhnete s láskou, jako by ho to bolelo jednou karmicky, až by sklízel to, co by světu vyváděl. Radši to vezměte opravdu do svých rukou. Ale buďte skutečně rázná a fakt to, co řeknete, musíte udělat. Ten kluk bude vědět, že sklídí za určité chování určitý dopad.

Já jsem si dělala s mými dětmi dopředu domluvy. Takže potom, když třeba, dejme tomu, bude špatná známka, třeba čtyřka, tak nesmí, já nevím co, třeba na diskotéku. Zkrátka už jsme si dopředu udělaly hranice. A pak jsem se nemusela vůbec zlobit. Byla čtyřka, byla málokdy, ale byla a najednou přišlo ego: „Mami, myslíš, že můžu dneska na diskotéku?“ Říkám: „No, nemůžeš, jak vůbec si můžeš dovolit přijít s tím za mnou, s tou otázkou, když víš, že jsme se dopředu domluvily, že když bude taková známka, tak že nejdeš.“ To je automatika. Ale pak to musíte dodržet. Nenechat se ukecat. Protože jednou vás ukecá..., a to je, jak když se upíšete čertu. Pak už ví, že ta možnost je a teď bude brebentit... Ne ne, v žádném případě. Musíte vydržet. Já jsem se pak vždycky někam zdekovala, aby mě nenašla, aby do mě nemohla hučet.

Byla jsem zasvěcena do reiky shambaly, z láskou jsem tuto energii přestala používat. Přišlo mi ale zasvěcení do energie dikša v Indii, Univerzita jednoty, která učí tuto energii používat a pracuje na duchovním probuzení lidstva. Když poslouchám jejich učení a vás, je to velmi podobné. Mám v tom zmatek. Má to něco společného s bílou magií? Máme ji používat?

Už jsme tady měli stejnou otázku.

Já neznám tu dikšu, takže já fakt nevím. Já bych si to musela přečíst nebo nějak se s tím seznámit, ale obecné věci znáte. Jestliže tam jsou prosby, zasvěcování... Uvědomte si, že zasvěcování je, jak bych to řekla, jistá forma duchovní lenosti. Vás se někdo dotkne, zkuste to brát jako ve škole, že pak budete umět násobilku šesti. To není trvalé, to není vaše, nemáte praxi, neumíte svoje vlastní tělo, čakry. Pak někde selžete ve chvílích, kdy to nebudete očekávat.

Četli jste někdy Zsvěcení od Elizabeth Haich? Tam jí domlouvali: „Nedělej to, je brzo,“ ona je ukecala. Ale bylo jasné už tehdy, byli smutní, protože věděli, že ji to někde dožene, ten skluz, že musí někde narazit. A trvalo jí to dva tisíce let, než znova si ještě prožila spousty věcí, které musela, a prošla si vlastně zpětně nahoru. Takže já bych ani nezasvěcovala. Věřte mi. Jediné, co je čisté, když si projdete devítiletku sami a naučíte se všechny předměty sami. To je vaše. Jde to možná pomaleji. Víte, proto tomu říkám duchovní lenost, když na vás někdo sáhne. Ale záleží na vás. Takže vy jste vlastně pomohla zodpovědět otázku i tomu človíčkovi před tím.

Tady se ještě hodně věcí může tvářit čistě, je to hodně zamaskované, já jsem o tom mluvila, ale je to na vašem rozhodnutí.

Když přítel dělá něco, co nemám ráda a již několikrát jsem mu to řekla a nezabralo to, jak to mám přijmout. Děkuji, Ivanko.

Víte, my běžně se tady seznámíme s někým a zamilujeme se. A ten někdo má samozřejmě nějaké vlastnosti dobré a nějaké horší. Nebudu říkat špatné, každý se sem přišel něco naučit. Když chodívali seshora, tak nám říkávali, že vždycky bychom měli brát v potaz, co ten člověk umí, v čem je dobrý. To, co neumí, se sem přišel naučit. Ale i vy tím odmítáním posilujete to vzájemné učení, protože i vy do toho zapadáte. Milujte toho člověka pro ty dobré vlastnosti.

Kdysi dávno nám vysvětlovali, že třeba Einstein, ten sem přišel proto, aby lidstvu předal ten nový zákon, který hodně lidstvo posunul, o obrovský kus, v matematice a fyzice. Nicméně, jako člověk byl to samé jako já, bylo mu odebráno mnoho jiných věcí.

Já dneska nejsem vůbec praktická, dřív jsem byla, ale dneska jsem úplně mimo. Protože čím hlavi, to vědomí mám výš, jsem používaná jen jako tlampač, když to přeženu, abych vám řekla informace a věci, které jsem uměla kdysi dřív. Koukám na to jako blázen. A ještě štěstí, že mám kolem sebe lidi, kteří se o mě tak „starají,“ třeba abych pila. Dan mi v pondělí napsal SMS: „Ivuško, vezmi si sebou lehké boty,“ protože pak jsem celý den v kozačkách. Tak já jsem si napsala do kalendáře: boty. Ve čtvrtek koukám do kalendáře: ‚Boty, jaký boty?‘ Říkám si: ‚Do prdele, já jsem asi dala boty do opravy, ale kam?‘ Než jsem si vzpomněla, že to jsou ty boty, co si mám vzít sem - jsem si říkala, že jsem už na zabití, fakt. Nebo třeba jedu někam za vámi, ještě štěstí, že je ta navigace, já se nebojím tedy, ale já bych vůbec nevěděla, kam jedu, kde jsem, co je. Takže ono mě to dovede. To jsou zkrátka věci, které najednou jsem ztratila a dřív jsem je uměla. Uměla jsem si hodně poradit, dnes ne. A občas se tomu smějeme, protože někdy dělám opravdu psí kusy.

A zrovna ten Einstein, tenkrát nám říkali, že byl využitý na příchod těchto informací. To je obrovský dar. Ale jako s člověkem s ním bylo velice těžké jíst, on neměl rád příbor, mytí. Nebo komunikace, to bylo pro něho obtížné. Vždycky tomu člověku je něco sebráno, aby se uvolnilo místo pro náběr těch informací. A ten balík informací čím je větší, tím víc to lidství je pak potlačené. My jsme tady taková zvířátka. Já už si tak někdy připadám, skutečně.

Takže prosím vás, přijměte to, co na něm máte rádi. Běžně to pak sklouzne, když je to stav egoistický, kdy vy se zamilujete do toho člověka, pro ty jeho hezké vlastnosti, ale najednou ho pak začnete vůlí měnit - to bys neměl dělat, tamto bys měl dělat, tohle ne... Ne, to jsou takové základní egoismy. Zkuste si představit problém, základní. O tom jsme se vždycky rádi pobavili s mým mužem, protože my to neděláme, ale bavili jsme se. Kamkoli jsme přišli, tam to řešili. Žena a muž doma nad problémem záchodové prkénko. Přitom je to jednoduché vyřešit. Ten, kdo tam přijde ho buď zvedne nebo položí. Ne, oni o tom budou mluvit a mluvit, tomu bude vadit, že to je tam a tomu bude vadit, že to tam není. A to je donekonečna. Dobrý stav tady hladiny egoismu.

Takže ne, dá se to vyřešit hned. Přijmout to tak, jak to je a zařídit si tělem zlikvidování následků. Takže prosím vás, važte si na tom vašem partnerovi toho, co je dobré a ostatní přehlížejte. Uleví se vám a on možná přestane, protože si začne vážit toho vašeho neodporování.

Někomu projde životem mnoho partnerů, někomu méně, znamená to něco? Zrcadlí nám sami sebe, nemohou to být duchovní partneři i z minulých životů?

Ano, vezměte si, já mám třeba v životě tři partnery a přitom jsem nikdy neudělala nic egoistického. A v mém osudu to bylo. Už v mém dětství jsem vídávala mého skutečného muže, který přišel, až když mi bylo čtyřicet. A bývala bych se nevdávala do té doby, než by přišel. Ale protože to nahoře věděli a věděli také, že se mi mají narodit dvě děti, tak jsem zkrátka ze dne na den, z okamžiku na okamžik, po určitých událostech, které nemám teď možnost vám vyprávět, jsem se fakt zamilovala. Byli jsme velká láska, chodili jsme spolu, vzali jsme se, prožili jsme manželství, kdy já jsem potřebovala prokázat, co všechno umím. To manželství skončilo. Ale už v době, kdy já jsem čekala moje dvě děti, tak v každém těhotenství mi přicházeli dvě dívčí jména, u Lucinky to byla Janička, jeden den jsem chtěla Lucii, druhý den Janu. Říkala jsem si, že to je divné, pak mi došlo, že je to blbost. Až uvidím to dítě, tu holčičku, až se narodí, vždycky jsem věděla, že budu mít holku, tak já budu vědět, jak se jmenuje. A opravdu, přinesli mi Lucinku. Tak jsem ji přivítala, říkám: „Lucinko, já tě vítám, já jsem tvoje maminka.“ A ta Jana tak zmizela. U Petrušky to bylo to samé, měla jsem Haničku a Petrušku a také přišla Petruška, Hanka zmizela. Mimochodem, ona se narodila Hanička o čtrnáct dní pak později. A když za pět let jsme se v našem manželství dopracovali k rozvodu, tak mi do života přišel člověk, který chodil se dvěma holčičkami do školky. On byl vdovec, byl hrozně sympatický, příjemný. Já jsem totiž měla v mém životě vychovat ještě tyhle dvě duše. Ty holky jsou báječné, Hanka s Janou. Starší je Jana a mladší je Hana. My jsme chodili do té školky, tam jsme se sblížili. To už bylo v době, kdy už jsem byla rozvedená.

A po devíti letech mi do života přišel člověk, na kterého jsem čekala čtyřicet let. A bylo to za velice zvláštních okolností, to byste tady byli až do rána, to fakt bylo neuvěřitelné, co se dělo. Nicméně já jsem se ho vzdala, protože jsem věděla, že bych nemohla ublížit nikomu. A tehdy, když jsem se ho vzdala, tak můj partner odešel sám. To bylo neuvěřitelné, co se stalo. Takže opravdu se to stane. Vy nesmíte prosadit svoji vůli

člověka, pak se dějí obrovský věci a přijdou. Aen osud byl nastavený. Vidíte to, tři partneri, myslím si, že bohatě stačí. Někdo má třeba dvacet partnerů, ale všechno je nutné, všechno je v osudu nastavené. Někdo má jednoho a také je to nastavené. Přesně to, co se děje, je přesně program, který tady je.

Takže si nedělejte s tím starosti. Vy vždycky v tom partnerství máte udělat pro to partnerství všechno, aby pracovalo, abyste se dostali zase dál. A je pravda, že každé to partnerství bylo úplně jiné, protože jsem ho vyčistila úplně dostatečně.

Dotaz na zvířata. Hrozně mě trápí těžký život zvířat tady na zemi a nechápu proč i ony musí tak trpět. Zvířata přece nemají ego, tak proč tohle musí prožívat. Třeba zvířata v pokusných laboratořích, týraná zvířata a tak dále. Tak jaký máme zaujmout postoj, my, co milujeme zvířátka? Děkuji.

To nám také vysvětlovali. Víte, už jsem o tom mluvila, že zvíře je o jeden vývojový stupeň níž než my. My máme navíc ego, což už je ale vlastně bytostně nastavené, také ještě i „rozum,“ my dostáváme trochu větší úkoly a musíme pak to ego záměrně zlikvidovat po velkém množství životů. Nicméně naše nižší složka, protože i vy jste byli zvířaty, ano, vy máte ty zvířecí životy už prožité. A vysvětlovali nám, že právě ta hmotná příroda, která je ze začátku neživá, pak se z ní stává rostlinná říše, později živočišná, ta je vyšší a potom jsme my. My jste také trochu jakoby zvířata, bráno z pohledu seshora. My se lišíme v genomu, který má u člověka zhruba deset tisíc částí a jenom ve čtyřech se lišíme od šimpanze. A co umíme navíc? Takže vidíte, že tam je obrovský balík informací a umu. Nicméně my ze sebe musíme v tom vývoji, každá ta skupina to má za úkol, dostat ty nejnižší věci, které tam jsou. A proto i zvířata si musí opravdu prožít osudy, kde si to protrpí, protože se blíží ke své vyšší vývojové fázi, k lidství. Kdy zase trpí dál. Utrpení přestává až při přechodu do vědomého božství.

Víte, nezabráňte tomu. Je zbytečné se tím trápit. Pokud jdu životem a vidím někde zvíře, které trpí, tak tomu můžu pomoci, protože moje fyzické tělo se přiblížilo a můžu nějakým způsobem přispět. Ale nemůžete se trápit nad bolestmi celého světa. To byste se zabila lítostmi a zase byste trápila své okolí, které vás má rádo, že jste vlastně nemocná z toho, že litujete. Tím světu nepomůžete. A věřte mi, že jestli některému zvířeti má být pomoheno, tak mu jiný člověk, ale stejný Bůh jako vy, pomůže. Ale je to zase v osudu A až B, protože i osud rostlin, zvířat je stejně nastavený. Je to stejný bod A až B. Takže osud je zkušenostní náběr. Víím, že se to poslouchá těžko, ale my si tady fakt musíme prožít úplně všechno. A postupně všechno odložit a všechno přijmout. To je pravidlo, které vy sami jste si vymysleli jako Bůh. Každý z vás je jiný, osobně.

Takže, už jsem o tom mluvila, my máme řešit věci, které vyřešit můžeme. Ty, co vyřešit nemůžete a trápili byste se tím, tak se tím zlikvidujete a stejně tomu zvířeti nepomůžete.

Po shlédnutí akčního filmu má dcera, dvanáct let, večer úzkostné stavy a nechce spát sama. Co s tím?

Víte, vybírat skutečně těm dětem filmy, které můžou shlédnout, protože tyhle děti jsou hodně citlivé. Tady si můžete s tím dítětem popovídat a vysvětlit jí, co existuje, co neexistuje, že je to iluze, že je to natočené. Tam jsou různé věci, ale tam se někde zablokovala v nějakém pocitu. Někdy ten člověk může vidět něco ze své vlastní minulosti, co se něco podobně odehrávalo, takže někdy je to obtížné. Ale to takto bohužel nevyřešíme. Mluvit s ní o tom. Třeba vykomunikujete, čeho se bojí. Někdy to dítě nechce o tom ani mluvit, pak se to ani nedozvíte, ale někdy se to provalí.

A tehdy, když si o tom popovídáte, dá se to změnit.

Je bílá magie kineziologie, kraniosakrální terapie, EFT, akupunktura.

Vím, co to je akupunktura. Akupunktura spíš „pomáhá“ odlehčit bloky nebo bolesti, které následují v přerušení meridiánu. Ale zase to má základ v učení, to znamená, je to bílá berlička v tom smyslu, že tomu člověku je sice „pomozeno,“ ale protože mu nedošlo kde to dělá, na jaké čakře, jakým odmítáním, tak to znovu bude dělat. Vy smíte používat tyhle věci, ale ve spolupráci se svým vlastním učením. Vy se máte naučit stát se Bohem a být zdraví od začátku. Takže, když už to víte a ty informace pro vás přišly, tak byste takhle měli pracovat a měli byste si uvědomit, kde ta realita je. Tehdy to všechno přestane.

Kineziologie je dotazování do minulosti. I když já přesně, úplně dokonale nevím, co se tam děje.

Nevím, co je to EFT. Já opravdu neznám všechny ty techniky.

Kraniosakrální terapie, o ní trošičku, malinko vím, ale taky ne úplně do detailů.

Víte, něco vám vysvětlím. Všechno, co jste kdy v minulosti udělali jakoby za bloky, ve skutečnosti bloky nebyly. Byly to věci, které jste byli schopni pochopit, zbytek odmítnout, ale díky tomu jste se mohli posunout dál. Vysvětluji vám, že vše je dobré. To znamená, že všechno, co jste v minulosti jakoby nezvládli, vám pomohlo pochopit stav další. Je to pravda. Jestliže se tedy budu hrabat v minulosti, nebudu ty věci dělat dobře, když přijdou teď tady v přítomnosti. Teď to nebudu umět. Já jenom čistím minulost. Ale vy se nemusíte čistit nějakou technikou v minulosti, všechno přijde v přítomnosti. Jestliže blok, to znamená odmítnutí karmy se událo v minulosti, ono vás to automaticky v životě potká a vy budete mít šanci to změnit. A tehdy máte zapláceno, protože tehdy to umíte, rychle přijde odeznění problému a změní se to.

Já jsem vyprávěla příběh chlapce ze Zlína. Já nevím, jestli tady je. Minulý rok měl komunikační problém a byl pak v Arkáně. Bylo obráceně, v pátek přednáška v Rock Café a v sobotu byla Arkána. To bylo velice zajímavé. Docela by mě zajímalo, jestli na tom zapracoval, jestli se něco změnilo. Protože tam nebyl čas. A on měl dotaz na videích, to bylo poslední video, kde se ptal, že koktá a na čem to je. Tak jsem mu vysvětlila, že to je na páté čakře. A že by na sobě měl zapracovat tady a teď. A že bych si na něj musela sáhnout. Ale když je to na páté čakře, že to je nějaká komunikační

závada. Načež druhý den, když jsem po Arkáně domluvila, tak se jako první postavil chlapec asi dvoumetrový, takový sympatický kluk a opravdu koktal. Říkal mi: „To jsem já, co jsem měl tu otázku, tak si prosím vás sáhněte, vy jste řekla na té přednášce, že si chcete sáhnout, tak jsem tady.“ A měl vám na pravé straně, na krční čakře v situační fázi obrovský blok sedm let zpátky. Teď on začal kulit oči: „No vy jste neuvěřitelná, protože já to fakt nemám od narození, já to mám sedm let zpátky.“ Já říkám: „No vidíš, aspoň vidíš, že nekecám, neznám tě. No jo, ale koho jsi odsoudil? Nebo koho jsi dokonce i proklel? To je tak silné.“ A on: „Asi rodiče, protože oni se strašně hádají.“

Tak a teď si to dobře poslechněte, abyste viděli, jak se dá zlikvidovat blokace. Ale on to musí sám udělat, obrovsky sám, a může to dokázat. Buď pomalu anebo ze dne na den. To je člověk, který si vybral rodiče, kteří se hádají. To znamená, že on sám musel mít sklon ke komunikačním závadám, buď k hádkám nebo kritice nebo posuzování. Taky se to prokázalo, protože odsoudil svoje rodiče za to, co dělají. Správný postup je, děkovat těm rodičům za to, že se hádají, já to s nimi vydržím do té dospělosti, ale já to svým dětem a partnerům dělat nebudu, rozumíte mi. Tehdy ty rodiče za to milujete a je to pro vás dar.

Tomu chlapci jsem proto řekla: „A vidíš to, ty jsi stejný, tys je za to odsoudil. To je jiná komunikační vada, ale je.“ A on: „A můžu se toho zbavit?“ „Můžeš. Miluj ty rodiče, miluj je za to, co ti ukázali. A tehdy den za dnem se to může zmenšovat, zmenšovat. Pros za odpuštění, to také, ano, do minulosti, a buď láskyplný. Vydrž ty obrovské tlaky, přijdou zkoušky, protože ta společná hladina ega musí předvést obrovské drije, takže tam budou ještě nějaké skoky. Dejme tomu, přijdou nějaké obrovské hádky s rodiči. Nesmíš podlehnout kritice. Sám se chovej tak, že nikoho nekritizuj, nikoho neposuzuj, nehádej se, protože oni jsou pro tebe ti nejlepší rodiče, které jsi mohl mít. Může se pak stát, že to zmizí postupně nebo ze dne na den. Anebo se pak jednou potkáme a protože ses poučil, pak si můžu sáhnout a všechno se stáhne. To se také může stát.“ Takže občas si na toho chlapce vzpomenu a myslím na to, jak to pokračuje.

Vidíte to, žádné zbytečné blokace. Ale to vás vždycky potká v přítomnosti. Je blbost šplhat někde do té minulosti a pátrat tam, a tam to někde vytahovat. Ne, vy to musíte opravit vždycky v přítomnosti, protože vy jste se přišli učit. A učení je vždycky pouze v přítomnosti. Všechno se posunuje do minulosti. To znamená, že už jste zase jiní, máte víc zkušeností, máte víc síly ty věci změnit, ale hlavně využít zkušenosti toho dění. To je strašně důležité.

Nějaká rada při rozhodování. Proč je pro mě těžké se rozhodovat.

Víte, pro člověka je těžké se rozhodovat v případě, že si myslí, že může udělat chybu. Ale on ji udělat nemůže. Opravdu to nejde, protože vy se učíte. Takže nadjává vás vždycky vžene do toho problému, když chcete ty nejlepší věci a bez komplikací. To je zase vůle člověka, kdy o tom rozhodujete. Ne. Já se rozhodnu pro tohle a pak беру tu cestu tam. Dneska tady jeden báječný človíček řekl hezkou větu: „Karty jsou rozhozené takhle.“ Ano. Máte ty karty v ruce, a s těmi musíte pracovat. A to je všechno. Ale jakmile to ego vám řekne: „Jéžiš, já mám tohle, ale chtěl bych tamto.“ Tak už jste v pytlí. Už jste

roztržení, už jste v pocitu odmítání. Ne. Když se pro to rozhodnu, tak tohle je moje cesta, naberu zkušenosti. A všechno je pro vás dobré.

Někteří lidé jsou fakt úžasní, jak to dneska chápou. Pamatuji si, to byla manželská dvojice, on je Ital, ona je Češka, jsou to naši známí. On je podnikatel ve stavebnictví a byl podvedený jedním člověkem, který ho obral o peníze, o dost peněz. Ale on je fakt hodný, takový mírný člověk, přestože je Ital, oni jsou emocionální, ale tenhle ten kluk ne, ten je fakt fajn. A jednou jsem s nimi seděla, povídali jsme si. A on se tak usmíval a říkal: „On mi vlastně hrozně pomohl, sice jsem přišel o velké peníze, ale já dneska na hony poznám podobný typ člověka a já se vyhnu těmhle zkušenostem. Takže já jsem možná vydělal víc peněz než jsem do ruky dostal, pomyslně, protože já už dneska vím, s kým už si nic nezačnu.“ Ano, tohle je obrovský dar, takhle vidět svět.

Člověk, který je nerozhodný. Zažila jsem to ve svém životě. Jdete si vybrat boty, nemůžete se dvě hodiny rozhodnout v krámě, když už si jedny vyberete a vycházíte ven a řeknete si: ‚Jsem blbec, měl jsem si vzít tamty...‘ To je těžký život. Pak vlastně není všechno dobře, ale všechno špatně.

Náš úžasný, skoro tříletý syn má občas během dne, i několikrát, chvíle, kdy se zastaví při jakékoli činnosti a je jakoby v jiném světě a nic a nikoho nevnímá. Trvá to třeba jen pár sekund. Máme mít o něj obavy?

Poslyšte, vždycky nám říkali seshora, že každé dítě máte nechat minimálně hodinu denně samotné ve svém světě, nemáte ho vytrhovat. Protože on neztratí spojení se svým nadjám, to je strašně důležité.

Já jsem to vlastně taky měla ve svém životě. Protože já jsem byla velmi přísně vychovávána. Já jsem do šestnácti let byla v osm v posteli. To bylo tedy extrémní, protože všichni moji spolužáci, já nevím od kolikáté třídy, ti se mohli dívat televizi a někam chodit. Ale já si pamatuji, za mnou od osmé třídy chodil můj dědeček, který zemřel, když mi bylo sedm měsíců. On mě fakt navštěvoval, což naši nevěděli. Já jsem věděla, že jim to nemůžu říkat. A my jsme vedli sáhodlouhé debaty. Ono to bylo vlastně moje nadjá, které mi ukazovalo všechny věci a měla jsem vize. A to bych nikdy neměla, kdybych byla v komunikaci s někým běžně lidským. Navíc ti rodiče, když bych dala někdy najevo tohle, tak by mi to vymlouvali, byli by vyděšení, to nejde.

To dítě potřebuje v jistých chvílích mít prožitky nitra samotné. Takže prosím vás, neberte to takhle, to vám nemůžu ani takhle říct, jestli ano či ne, ale tohle je pro to dítě fakt důležité. Takže si hlavně nedělejte starosti, to by vás blokovalo, je to zbytečné. Pokud se chová jinak normálně a všechno je v pořádku a je šťastný, tak ho klidně nechte. On může mít kontakty s nadjám.

Bůh mi dal syna, který má schizofrenii a cukrovku, a dceru, která je lesbička. Už jsem to přijala a žiji v pokoře s díky, že to není horší.

Výborně.

Občas pláču. A když říkám: ‚Nechci plakat,‘ odmítám pláč, jsem v odporu?

Víte, jestli ten pláč přichází bez takových těch předchozích stresů, tak je to jenom uvolňování. To znamená úlevný pláč, kdy odpouštíte napětí, které tam ještě někde může být.

Ale pokud ještě intenzivně litujete toho, že se tohle děje, pak by to ještě nebylo přijaté, pak by to byl odmítavý pláč. Pak byste ještě měla problémy na hrudníku, ruce, plíce, srdce. Tam si ty lítosti uzavírají srdeční čákr.

Tak ještě tady něco je, ale já už to nemůžu zodpovědět. Dan už mě honí. My máme vyprázdnit tenhle sál do určité hodiny.

Chci vám poděkovat. Chci vám poděkovat za to, že jste. A že jste schopní mě poslouchat a je vás hodně. Nedávno mně napsal jeden dobrý človíček: „Dlouho jsem tě neviděl, přijedu na přednášku,“ taky minulý týden byl, „ale můžu ti říct, že už tě vidím mezi lidmi, dvě, tři, čtyři tváře jsou takhle rozsvícené jako máš ty.“

Začíná to pracovat. A hlavně, že ty tváře jsou někde kolem mě. Je vás skutečně pořád víc a víc. A já jsem vám moc vděčná za to, že naplňujete naše společné božství.

Přeji vám, ať se vám daří, ať skutečně zjišťujete, že vše je dobré, protože jednou to zjistíte úplně stoprocentně a nebudete se ničemu bránit. Tehdy jste opravdu vrstva, která je obrovským darem pro tuhle planetu. A já vám za to moc děkuji. /Potlesk/